

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institvtiones Morales

In Qvibus Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1602

Index Rerum Omnium Hoc Opere Contentarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14077

INDEX RE- RVM OMNIVM HOC OPERE CONTENTA- RVM

Prior numerus Paginam, posterior
columnam denotat.

Abactor.

Abbas.

MOLENS totum gregem abigere
vnum tantum peccatum commit-
tit. 318.1

Quoniam iure communi in Abbate re-
quirantur. 1069.2.

An omnes Abbates sacri aut benedicti debeant. 109.2.

An Abbas qui benedicti solet Ecclesie sue more tantum die
dominico benedicti debeat. 1070.1.

Abbatis benedictio ex communi sententia iteranda non est;
Abbatissa tamen benedictio iterari potest. ibidem.

Abbas post electionem confirmari debet, ante benedictio-
nem. ibid. 2.

Abbas exemptus Romani Pontificis auctoritate confirmari
debet, aut auctoritate legati à latere si nullus sit in pro-
vincia, si vero non sit exemptus Episcopi auctoritate con-
firmatur. ibid.

Privilegio Romanorum Pontificum monastici ordines obti-
nuerunt, vt inferiores Abbates superiorum Abbatum au-
thoritate confirmantur. ibid.

Abbas auctoritas ad que se extendat in solemnem benedi-
ctione populi. 1071.1.

Abbas adhibito sui conventus consilio monachum cuius cor-
rectio desperatur, eijcere potest, vt pudore suffusus facili-
us resipiscat. 1071.2.

Facultatem monacho concedere potest, vt in cella separata
seorsum ab alijs vinat iusta de causa. ibid.

Ius habet monachos corrigendi absque conventus consi-
lio. 1072.1.

Non tenetur suo statuto, quod conventus siue collegij consilio
edidit. ibid.

Abbatis statutum non tenet suum successorem. ibid.

Abbas à quarum regularum obseruantia ius habeat soluendi,
et eximendi monachos. 1072.2.

Qui privilegio vel consuetudine deferre solet Episcoporum
insignia, ceteros Abbates ipsi carentes precedere de-
bet. ibid.

Abbates iure communi perpetui sunt: vsu tamen et statutis
alicubi introductum est, vt triennio solum presint, ex quo
innumera penè incommoda oriuntur. 1073.1.

Abbas iure communi monachum admittere non potest sine
conuentu. 1073.2.

Conferri ordines minores, non ratione ordinis, sed demanda-
ta sibi potestate à iure. 391.2.

Abbates vel alij Religionum Presecti an vouere quidpiam
queant. 957.2.

Abbas num in vniersum monachorum vota possit rescinde-
re. 962.2.

An in rebus monastici instituti votum factum possit dissol-
uere. ibid.

Abbatibus an liceat rescindere si vouerit monachus articulum re-
ligionis institutum. 963.1.

Abbas, si monachus vouerit aliquid ad tempus in quo sub a-
liis Abbatis potestate erit an id possit dissoluere. ibid.

Abbatissam conuenit esse capacent potestatis spiriualis.
1129.1.

Non est capax potestatis que dicitur ordinis. ibid.

Habet ius suspendendi clericos à beneficio non tamen ab of-
ficio. ibid.

Habet potestatem precipiendi monialibus virtute sancte
obedientie ratione voti facti. ibid. 2.

Panis particulas consecratos in corporali patena, vel calice
residuas aqua ablucere potest. 893.2.

Sumi potest vinum pro particula adherente palato abluen-
da. 893.2.

Post abluionem sacerdos sumere potest particulas reli-
ctas. 894.1.

Non dispensauit Deus cum Abraham in lege de non ceden-
do innocente. 431.1.

Lex abrogans aliam legem incipit vim habere postquam est
legitime promulgata. 321.1.

Abrogatio excommunicationis non liberat ab excommuni-
catione preterita. 321.1. et 2.

Abrogare legem quid sit. 371.2.

Abrogat lex posterior priorem sibi contrariam. 375.2.

Abrogatur per legem contrariam consuetudo generalis non
specialis. 375.2. et 376.1.

Abrogatur per legem contrariam statutum generale non spe-
ciale. 376.1.

Non abrogatur lex iure iurando confirmata per posteriorem
nisi eius fiat mentio. ibid.

Non abrogantur per legem generalem privilegia, rescripta
et cetera specialia. 376.1.

Abrogatur clausula privilegij per clausulam contrariam ge-
neralis posterioris. 376.2.

Absolutio ab excommunicatione post mortem. 12.1.

Absolutio ab excommunicatione, et censuris metu obtenta
nulla est. 32.1. et 2.

Qui sua culpa à peccatis non absoluntur annue confessionis
precepto non iustificantur. 627.1.

Absolutio votorum quid sit. 968.2.

Absoluedi potestas à voti vinculo an sit penes Pontificem.
969.1.

An Episcopus habeat ius absoluedi à voto. 972.1. vide
votam.

Absolutio Heretici à peccato, et excommunicatione Roma-
no Pontifici est reseruat. 655.2.

Absolueret hereticum sibi subiectum ab occulta heresi. Epi-
scopo concessum est in Concilio Tridentino. ibid.

Ea facultas iam sublata est per clausulam positam in bulla
cane Domini. 656.1.

Quatenus absoluedi potestatem Episcopis concessam in
communi si ipsi abrogata non esset, alijs committere pos-
sent. ibid.

Facultas generali absoluedi à quibuslibet casibus in bulla
cane, non intelligitur facultas dari absoluedi ab he-
resi. 657.1.

Facultas concessa absoluedi hereticum intelligitur solum
data in foro interiori conscientie. ibid.

Absolutus in foro conscientie ab heresi, vt particeps sit suf-
fragiorum Ecclesie, et vt ad sacramenta accedat, vt in
exteriori se gerat. 657.1.

Presbyter absoluedus ab heresi in foro interiori si publi-
cè missam faciat, irregularis habetur, et vt talis pun-
nitur. 657.2.

In moris periculo hereticus vt absolui possit à quouis pres-
bytero. ibid.

Liber ab isto periculo mortis, nisi presenter se ei cui absolua-
tio heresis reseruata est in excommunicationem relabi-
tur. ibid.

Abbatissa

Ablutio

Abraham

Abroga-

te.

Absolu-

tio.

Absolueret

INDEX.

Actio.

Absoluere non potest sacerdos ad peccatorum confessiones audiendas electus vi Iubilei. 685.1.
 Pontificia auctoritate id commissum esse oportet. ibid.
 Ab heresi mentali quilibet idoneus confessarius absoluere potest. 685.1.
 Morti proximus à quolibet Sacerdote absolui potest, & post mortem in foro exteriori. ibid.
 In foro interiori absolutus immunitas non fit à pœnis quibus subijciatur in exteriori. ibid. 2.
 Afferenti sacerdoti ab se absolutum esse hereticum in foro conscientia, in foro exteriori non oportet adhibere fidem. 686.1.
 Actio humana quid sit. 1.1.
 Oportet modis accipiatur. ibid.
 Proprie congruit homini per rationis, & voluntatis facultatem. 1.2.
 Excludit eas actiones, quæ ex sola intelligendi, videndi, flendi potestate manant. ibid.
 Postulat dominium naturale. 2.1.
 Est eadem cum libera quam in vita mortali exercentur. ibi.
 Libera quid sit. 3.1.
 Quando proprie sit libera dicenda. 4.1.
 In amentibus, & pueris non est. 4.2.
 Actio libera esse potest sine consultatione. 7.1.
 Naturalis quæ, & quando voluntatis Imperio subijciatur, & que non. 8.2. & 69.1.
 Bonitas eius, & prauitas in quo consistat. 70.1.
 Humana diverso respectu diversimodè est bona. ibid.
 Meritoria debet esse libera. 70.2.
 Voluntatis unde secundam bonitatem habeat. 71.1.
 Imperata sepe est honesta ex proprio obiecto. 73.2.
 Eadem imperata sepe est honesta ex actu cuius Imperio fit. 73.2.
 Exterior mala est sua natura, non sola voluntate, ideòque prohibenda etiam conatu corporis. 16.2.
 Elucta quid sit proprie, & quid differat ab imperata. 45.2. & 46.1.
 Circumstantia eius quæ sint, ex quibus bonitas, & prauitas sumitur. 74.2. & 75.1.
 An mutari possit à circumstantia vel sine adiuncto. 76.2.
 Actus elicti quot sint, & quid sint. 46.1.
 Actibus peccatorum discernendis due regulæ principales. 77.2. & 78.1.
 Indifferens in individuo, an & quomodo dari possit. 79.1. & 2.
 Actus externi circumstantia omnis relata ad internum voluntatis, an transeat in obiectum. 80.2.
 Actuum voluntatis essentialis, an sint bonum, & malum. 81.1.
 Actus interior voluntatis idem, an lapsu temporis possit esse bonus & malus. 82.1.
 Interioris actus bonitas, an salu ab re obiecta sumatur. 82.2.
 Interioris actus voluntatis bonitas à recta ratione pendet. 83.1.
 Ex fine malo, & bono simul existens bonus, & malus esse nequit. 85.2.
 Exterior actus an per se, & intrinsecè sit bonus, & malus. ibid.
 Actus interior an in exteriorem prauitatem transmittat. 87.1.
 Actus exterior non sine ordine ad rationem est malus, vel bonus. ibid.
 Interior ex fine proposito quando prius sit deformis exteriori. 87.1. & 2.
 Exterior an possit prius esse bonus ex obiecto, & circumstantiis, quam interior. 86.2. & 87.1.
 Vterque interior, & exterior, an constituent duo, an vnum

peccatum. 88.1.
 Exterior adiunctus interiori, an bonitatem eius augeat. 88.2.
 Humani actus, an sint boni vel mali, quia cum lege Dei consentiunt, vel dissentiant. 90.2.
 Actio contra conscientiam errantem, an sit peccatum, & in certa specie peccati. 91.1.
 Actio contra conscientiam nunc lethalem, nunc venialem. 91.2.
 Contra conscientiam dubiam de veniali, vel mortali peccato mortalis est. ibid.
 Actio indefinita de præcepto est peccatum contra syncretesin. ibid.
 Contra rectam rationem non errantem, duplex fit peccatum. ibid.
 Actio per conscientiam bona fide errantem, an possit esse bona. 92.1.
 Actus qui, & quos habitus generent, vide habitus.
 Actio sepe taciti consensus vim habet. 10.2.
 Actio Mandati tacita sit obligatio. 9.1.
 Actio arcende pluuia ex solutio fit per silentium.
 Actio iudicialis datur inuiscidendis contractibus metus factis. 19.1.
 Actus trifariam potest referri in Deum, actus, virtute, habitu. 15.1.
 Actus exterior quando in confessione exponendus sit. 14.2.
 Circumstantia actus septem minuunt voluntarium.
 Actus interni duplicis sunt generis, & quos Ecclesia præcipere possit. 83.2.
 Actus interdum omissionem continet. 206.1. & 252.
 Actus coniunctus omissioni, omissionis causa & comes. vide omisio. ibid.
 Actus comitantes peccatum per se, indifferentes non sunt explicandi in confessione, sed per se mali. 220.2.
 Actus turpos præcedentes, & comitantes turpem congressum ab illo numero non distinguuntur.
 Actus interior voluntatis in quo inest peccatum veniale, non potest transire in lethale. 238.1. & 2.
 Actus interior mutato sine mutatur. 238.2.
 Actus per se malus, bonus esse non potest. 268.2.
 Actus interni lege humana præcipiuntur ex conuentione. 345.1. Et ij qui requiruntur, ut actus sit humanus. 345.2.
 Et qui sint causa affectus, externus actus comitari soliti. 345.2. Alioqui potestati humane non subijciuntur. ibid.
 Actus externus quantumvis occultus, potestati humane subest. ibid.
 Actio: legis quando introductæ sint. 311.2. Appius Claudius eas in formam redegit. ibid. Gn. Flavius easdem vulgavit. ibid.
 Sex. Actus alias composuit. ibid.
 Acta crimine si occulti ipsa iure publica functione privati ante criminis declarationem dum saltem magnam populis partem latet, valent. 340.1.
 Acta notoria, & intrinsecè, & palam occulti, apud eos, qui crimen nouerunt non valent. 10.2.
 Est vitium quo quis fastidit res diuinas, & spirituales. 134.2. & 258.2.
 Repugnat charitati. ibid.
 Quid differat à Pigritia. ibid. Filia eius ex suo genere lethales enumerantur. 259.1.
 Accusatorem corrumpere in causa sanguinis iure civili licet, canonico non licet. 400.1.
 Adam an ante lapsum ad ipsius gratiam acceperit. 183.1.
 An fuerit cum Iustitia originali, & gratia procreatus. 184.1.
 Sibi & posteris primam gratiam originale accepit. 184.2.
 Adami prole, an cum Iustitia originali gratiam adoptionis

Accidia.

Accusator

Adam.

<p>fuert consequenturi. 185.1. & 2. Ante peccatum Adz an fuerint eius posterii in gratia procreandi. 185.2. Adam & posterii victa prima tentatione confirmandi erant ipse gratia. 186.2. An per proprium voluntatis actum se ad Iustitiam originale preparavit. 188.1. Adami plena & perfecta tranquillitas quomodo intelligenda sit. 191.1. Vita eterna ante lapsum dei tantum erat merces, non gratia reparationis, ut nobis. 203.2. Scholastici sentiunt eum non potuisse se preparare sine speciali auxilio ad diuinam gratiam. Patres qui aliter videntur sentire, quomodo intelligendi sint. ibid. Cum originali Iustitia creatus indigebat gratia auxilio. 203.2. & 204.1. Accipit quo perseuerare posset, non quo perseuerasset. ibid. Ante lapsum eguit gratia, ut in bono permaneret, non ut bonum reciperet. 204.2. Habebat gratiam, ut posset non peccare, non mori, sed non ut non peccaret, non moreretur. ibid. Poterat vitare peccatum veniale per dona supernaturalia accepta cum originali Iustitia. ibid. An copiosior fuerit eius gratia, quam Iustorum post lapsum. 205.1. In eo ante lapsum non potuit esse peccatum veniale, ex imperfecto actu. 240.2. & 241.1. neq; ex leuitate materiae. 241.2. Si veniale peccatum contraxisset sine Dei gratia deleri non potuisset. 242.2. Non Deus sed peccatum abstulit illi Iustitiam originale. 258.2. Priuatio Iustitiae originalis habuit in eo, rationem peccati aequalis, non originalis. ibid. Sibi & posteris acceperat Iustitiam originale, eandem vtriusq; amisit. 289.1. Tradaxit in posteros peccatum originale, quia cum esset instrumentum ad copulandum animam ornatam Iustitia originali cum corpore, ea priuatiō coniunxit. 294.1. & 2. Per penitentiam gratiam sibi recuperavit, non posteris. 295.1. Solum primum eius peccatum transmissum in posteros, ibid. Ex Adamo progeniti peccantes, ipso non peccante, peccatum non traducerent. 296.1. & 2. Si qui fuissent progeniti ante peccatum, illud non contraxissent. 296.2. Filij tamen eorum contraxissent. 297.1. Si solus peccasset, peccatum transmississet. 297.2. Addi. Ad aliq; verbis Dei quando dicatur. 329.1. Adoratio. An adoratio sit actus Religionis exterior tantum, an etiam interior. 734.1. An cultus adorationis nomine significatus soli Deo tribendus sit. ibid. An sit aliquis actus venerationis, & cultus externi, qui sua pte natura, aut saltem ex communi hominum opinione, et institutione soli Deo deferatur. 734.1. Adorandi verbum Latinis aliud est commune, aliud proprium. 737.2. Qui cultus, & venerationis Deo, qui sanctis debeat. 733.2. Aduentus. Olim apud Romanos ieiunium seruabatur in aduentu. 579.2. Hinc apud Religiosos ieiunium in aduentu mansit. ibid. Aduentus quando incipiat, & de ceremonijs eius temporis. 844.2.</p>	<p>Adulterium committens lucri gratia magis est iniustus, quā intemperans. 74.1. Aliorum sententiam probabilem contrariam suae sequi potest. 117.2. & 118.1. Affectus animae qui sint, & unde diffi. 127.1. Quomodo generentur. 127.2. Quid sint. ibidem. Sunt actus appetitus iudicium sequentis. 128.1. Pro instrumenta potissimum eor habent. 128.2. Appetitus concupiscendi, & irascendi re distingui videntur. 129.1. Vtriusq; obiectum est bonum ratione distinctum. 129.1. & 2. Sintne quatuor affectus, an vnde. 130.1. Non sunt per se mali. 144.2. An cadant in virum sapientem. 145.1. An penitus euelli possint. ibid. Tantum hominibus proprie insunt. ibid. Alij ex obiecto sunt boni, alij mali. 145.2. Generales affectus quatuor, an sint in facultate irascente, & concupiscente. ibid. Quae virtutes hisce affectibus moderentur. 146.1. An Deo conueniant. ibid. In Christo fuerunt, sed diuerso modo. 146.2. Affectus, an sint in Beatis, & Angelis. 147.1. An in primis parentibus fuerint. ibid. An ex peccato primorum parentum sint orti. ibidem. Affectus duplex. 345.2. qui externis actibus comitantur, & se prodant legi humane subiiciuntur. ibid. Honor & veneratio debetur cereis Agnis Dei. 747.1. Modus sacros Agnos ritē habendi, afferendi, deferendi. 747.2. Laicis tangere, & contrētare nefas est. ibid. Agnos Dei emere, & vendere nefas. ibid. An praecise ratione materiae, & impensarum id liceat. 748.1. Precatio, Agnus Dei a quo instituta fuerit. 906.2. Alienatio rei Ecclesiastica perpetua expressum consensum postulat. 10.1. Alienationes earum quorum bona ob crimen ipso iure Fisco addicta sunt, ante condemnationem facte sunt irritae. 338.2. nisi crimen nunquam probetur. ibid. Alienatio rei immobilis statuto iure prohiberi potest. 412.2. Praeter quam si sit contra immunitatem Clericorum. ibid. Alienatio inreiuaranda confirmatur. 923.2. Dilectio repetitiua familiarum aliquando ea non repetit. 422.1. Iure communi debet esse lapideum. 883.1. Consecrari debet ab Episcopo. ibid. Simpliciter presbytero committi ab Episcopo haec consecratio non potest. ibid. Hoc ius commune est Episcopis ratione ordinis. ibid. Simplex Sacerdos non potest consuetudine vel prescriptione hoc ius acquirere. ibid. Quis extruere & destrere possit altare. ibid. 2. Portatile quam magnum esse debeat. ibid. Consecratio altaris fieri non potest sine reliquijs sanctorum. 884.1. In locum reliquiarum nunc corpus Dominicum substitui non potest in consecratione altaris. ibid. An liceat presbytero eodem die sacrificare in altari in quo Episcopus rem diuinam fecit. ibid. 1. & 2. Aliare consecratum quot modis desinat esse sacrum. 884.2. Altaria plura eodem die, in eadem etiam Ecclesia iure consecrantur. ibid. Altare stabile polluitur polluta Ecclesia, & contra. ibid. Altare non amittit consecrationem quod amittit Ecclesia, et contra. ibid. Est immodica honorum, imperiorum, dignitatum, ac potentiae cupido.</p>	<p>Adulterium Aduocatus. Affectus. Agnus Dei. Alienatio. Alius. Altare. Ambitio.</p>
---	---	---

Ad Baptismum compelluntur adulti & vi praecepti, & necessitate remedij. Infantes sola necessitate remedij. 330.1
 Baptismate inuitis parentibus haereticorum infantes donari possunt, quos iam renatos inuitis restituere, nec debemus nec possumus. 708.2.
 Infantes paganorum inuitis parentibus baptizare non licet. 709.1.
 Ex alterutro parente Christiano infanti baptismum conferri licet. 709.2.
 Distantibus longissime infidelibus eorum filios, si ad Christianos devenerint, baptizare licet. ibid.
 Expositis apud Christianos inire datur Baptismus. 710.1.
 An oblati ab ipsismet parentibus pagani, ut ne fiteant corpuscita, aut a demonibus vexentur baptismum conferre liceat. ibid.
 Indaeorum, & infidelium etiam mancipiorum parvulis inuitis parentibus baptismum conferre non licet. ibid.
 Si conferatur ratus erit Baptismus. 710.2.
 Qui eo casu parentes dicantur. 710.2. & 711.1.
 Iamiam morituro infans baptismum conferri potest inuitis parentibus. 711.1.
 Si perant infidelium filij rationis compotes etiam inuitis parentibus, quamvis annos pubertatis non exceperint conferri potest, si dubium sit, an sint rationis compotes, non item. ibid.
 Beatorum actus quomodo sint liberi censendi. 2.1.
 Beati sunt liberi à peccato. 3.1.
 Benedictio Pontificia vel Episcopalis vnum ex sacramentalibus. 253.1.
 Beneficarij post impetrationem beneficij à sede Apostolica tenentur ad literarum expeditionem. 315.1. alioqui pro intrinsecis habendi. 127.1. non item qui impetrant ab orationibus. 316.1.
 Scientes preces horarias omitens an iure naturali, aut canonico communi ante iudicis sententiam fructus restituere teneatur. 837.2.
 Beneficarius Clericus Romani Pontif. auctoritate potest absolvi ab horis canonicis recitandis. 835.2.
 Omitens preces canonicas post sex primos menses ab obtento beneficio restituere debet fructus, respondentes tempori quo omisit. novo decreto Concilij Lateranensis. 838.1.
 Qui intra primum mensem scienter praetermittit lethaliter delinquit, sed tamen nihil restituere cogitur. 838.2.
 Omitens horas canonicas non potest iura conscientia post Lateranensem, & Constitutionem Pij V. eam fructuum partem retinere, quam eius labor, quo alto qui Ecclesiae inferuit, meretur. 838.1.
 Ex mente vltro distracta persolvens diuinum officium restituere tenetur ex probabiliori opinione. 839.2.
 Excommunicatus suspensus irregularis etiam si diuinum officium persoluat, beneficij fructus non lucrificat. 11.2.
 Huiusmodi post absolutionem harum poenarum v. fructus ante perceptos tunc retineat à Pontifice impetrare debet. 840.1.
 Fructus restituendos ob praetermissum officium non necessario impendere tenetur quis in usus Ecclesiae, in qua situm est beneficium. 840.2.
 Non debet restituere fructus quos percepit in peccato lethali ibid.
 Beneficarios quibus Rom. Pont. scienter beneficia contulit superior suo nutu auocare nequit. 1079.2.
 Beneficium & privilegium est in rem eius cui confertur. 16.1.
 Beneficij abdicatio metu facta superioris consensu rata est. 23.2.
 Beneficio ipso iure priuatus, iura conscientia id retinet, valent eius actus. 340.1.

Beatus.

Benedictio. Beneficarius.

Beneficiū.

Beneficium eius tanquam vacans impetrari potest. 340.2.
 Beneficia plura ut quis habeat legitima causa consuetudinis introduci potest, aliter non potest. 379.2. & 392.2.
 Beneficia regularia conferuntur quaedam per electionem canonicam, quaedam auctoritate superioris regularis, quaedam aliter. 1060.2.
 Sacras literas biblicorum non licet interpretari contra communem & vnanimem Patrum consensum. 122.4.
 An liceat biblia in propriam cuiusq; nationis linguam convertere. 713.2.
 An partes saltem, vt libri, capita &c. sententia inserta in Catholicorum libros, Evangelia & Epistolae, & totius anni & preces horariae vulgari lingua transferri possint. 714.1.
 In vernaculis linguis conuerti non expedit. 715.1.
 Interpretandi auctoritas penes Ecclesiam est. 635.1.
 Aliquando loci obfcuri, aliquando ambigui, aliquando contrarij videntur. ibid. 2.
 Interpretari contra vnanimem Patrum consensum non licet. 636.1.
 Sape plures sensus habent. ibid.
 Verba ex ipsi ad profanum & vanam interpretationem detorquere non licet. ibid.
 Vnus locus duos potest sensus habere, literalem, & mysticum. ibid. 2.
 Quis & quatuorplex sit sensus literalis. ibid.
 Quando proprie, quando metaphorice interpretanda. ibid.
 Mysticus sensus quis, & quatuorplex. ibid.
 Allegoricus, Tropologicus, Anagogicus sensus quid sit. ibid.
 An quilibet Mysticum sensum habeat. 637.2.
 Ex mystico sensu non sumitur effiaca argumentum ad probandas res fidei. 638.1.
 In rebus male gestis, quas refert scriptura, an contineatur sensus mysticus. ibid.
 Quando sensus mysticus ad confirmanda fidei dogmata valeat. 638.2.
 In scripturis eiusdem litterae possunt esse plures literales sensus. ibid.
 Vulgatae editionis auctoritas qua sit. 639.1.
 Hebraica, & Graeca editio non damnatur. 639.1. & 2. ea quomodo suam fidem teneant. ibid.
 Vulgata editio quo pacto omni errore careat. 632.2.
 An interpret Latinus vulgatus spiritum S. assistentem sibi peculiariter in vertendo habuerit. 640.1.
 Graeca LXX editio quomodo sit authentica. 640.1.
 Bibliotheca libros omnes surripientes vnum tantum peccatum committit. 218.1.
 Qui Deo simul, & sanctis maledicit toties peccat, quot sunt persone quibus maledicit. 220.1.
 Cui virtuti opponatur. 778.1.
 Blasphemie peccatum quid. 720.1. & 778.1.
 Quot modis contingat. 778.2.
 Maledictum in sanctos an habeat rationem blasphemiae. 779.1.
 Blasphemos quibus penis inra afficiant. ibid.
 Blasphemus publicus in Deum, Christum, B. Virg. an admonendus sit ab eo, qui audit, etiam sine spe emendationis. 780.1.
 Blasphemi publici in Deum & sanctos an deferendi sint ad iudices. 780.2.
 Maledicti in Deum & sanctos quomodo in Confessione sint absolendi. ibid.
 Maledicta in Deum differantur specie à maledictis in Sanctos. 780.1.
 Blasphemia manifesta & notoria an Episcopo referuata ibidem.
 Blasphemus in Deum, & Sanctos in foro poenitentiae absoluitur.

Biblia.

Bibliotheca. Blasphemia.

	<p>tus in exteriori puniri potest. <i>ibid.</i> <i>Blasphemus in Deum, & Sanctos in foro exteriori absolutus ab Ecclesiastico iudice an denovo apud secularem accusari possit & puniri.</i> 781.2. <i>Maledictus in Deum & Sanctos, an vnum tantum peccatum admittat, & vna sit pena mulcandus.</i> <i>ibid.</i> <i>Maledictus Deo ex subita ira lethali terne peccet.</i> <i>ibid.</i> <i>Consuetudo maledicendi in aliqua provincia non excusat à peccato, & pena iure in blasphemus constituta.</i> 782.1. <i>Blasphemi inueterati quomodo in Confessione sint tractandi.</i> <i>ibid.</i> <i>Blasphemus dicitur testimonium in iudicio, quasi infamis repellendus.</i> <i>ibid.</i> Bonum, Bonitas. <i>Bonum minus, maiori repudiato, an eligi possit.</i> 63.2. <i>Bonitas, & honestas humane actionis quid sit.</i> 70.1. <i>Bonitas moris idem est, quod rationis.</i> 70.2. <i>Bonitas, & prauitas moris non sunt tantum respectus ad rationem.</i> <i>ibid.</i> <i>Bonitas prima moralis actus ex obiecto petitur.</i> 71.1. <i>Bonitas secunda ex fine sumitur, quem sibi voluntas constituit.</i> 71.2. <i>Bonum, & malum an sint differentie substantiales actuum voluntatis.</i> 81.1. <i>Bonitas interna actuum voluntatis à recta ratione pendet.</i> 83.1. <i>Bonum, rectum, studiosum, laudabile, meritum, & horum contraria in actibus voluntatis quomodo differant.</i> 89.2. <i>Bonum opus, an necessarium fieri debeat propter Deum.</i> 124.2. <i>Satis est fieri gratia & studio honestatis, ut sit bonum.</i> 124.2. <i>vide Opus bonum.</i> <i>Bonum omne sui amorem generat.</i> 133.1. <i>Naturam non ducunt, sed ducuntur ab illa.</i> 4.2. <i>Brutis inest prudentia, virtutis, & artis simulacrum, non ratio.</i> 5.1. <i>Aliquando intermittunt actionem naturalem affectu deterri.</i> 4.2. Bullæ. <i>Bullæ Pontif. obligant post promulgationem Romæ factam, etsi non in provincijs.</i> 319.1. <i>neque contra faciendis excusantur à peccato, nisi consuetudo eas abrogauerit.</i> 319.2. <i>Vsu non receptæ vim non habent.</i> 324.1. <i>Non licet Laicis Apostolicas literas reijcere, aut impedire, sed coram Ecclesiastico iudice contra eas excipere, appellare ad Rom. Pont.</i> 368.1. <i>Nec eas discutere nisi commissi sibi à Rom. Pont. auctoritate possunt.</i> 368.2. <i>Licet tamen de ijs dubitare, aut disputare.</i> 370.2. Caictanus. Eius sententia de natura peccati reiecta. 207.1. <i>mitius explicatur.</i> 209.2. <i>Quod dixerit animam corpore egressam primo momento non esse omnino extra hanc vitam, ac bene & male mereri posse refutatur.</i> 254.2. <i>Pueros, quibus baptismus dari nequit per signum Crucis, & inuocationem SS. Trinitatis saluari posse, temerè dixit.</i> 306.1. <i>Etiamsi in vetero clausus.</i> <i>ibid.</i> Campana. <i>Post certum campanæ signum cum statutum arma ferre prohibet, non alligat in hebdomada sancta, cum illa non sonat.</i> 413.1. Canonici. <i>Canonatum simul cum dignitate haberi posse.</i> 96.2. <i>Canonici ad chorum, & caput deputati non satisfaciunt muneri suo nisi cum alijs cantent.</i> 830.1. <i>Ijdem non acquirunt distributiones quotidianas, si non cantent.</i> <i>ibid.</i> <i>Acquirunt, ac retinent tunc conscientia ubi viget consuetudo, ut presentes quidem cantent per substitutos.</i> 830.2. <i>Huiusmodi consuetudo non tollit ius naturæ, sed canonicum.</i> <i>ibid.</i> <i>valet ea consuetudo etiam post Constitutionem Pij V. & Tridentinum.</i> <i>ibid.</i> <i>Canonici priuatim domi recitans officium vel in choro non cantando cum alijs, nec submissè quidem pronuncians vericulos ad se pertinentes, non satis facit Ecclesiæ.</i> <i>ibidem.</i> <i>Canonici ad cantum in choro adstricti, ibi etiam diuinum officium reddere debent.</i> <i>ibid.</i> <i>alij implem præceptum alibi recitando, quàm in templo.</i> <i>Canonico collegium in rebus gratioribus consuetudinem inducere non potest sine consensu Episcopi, in alijs potest.</i> 388.1. <i>Ut Canonici pastorem non eligant, nisi cum assensu principis consuetudine induci potest.</i> 390.1. <i>Canonico regularium quenam fuerit origo, quæ propagatio, quibus conueniant, & distinguantur à monachis.</i> 1077.1. <i>Canonici regularis beneficium sui ordinis, & monasterij in titulum habere potest, duo simul habere non potest sine dispensatione.</i> 1080.2. Capitalia peccata explicantur. 255.1. <i>quare septem sunt.</i> <i>ibidem.</i> Cardinale Cardinalis. <i>Cardinalem persequentium bona ipso iure Episcopo addicta sunt.</i> 334.2. <i>Cardinalis tenetur bullis Pontificijs in suum fauorem iactis.</i> 350.1. & 2. <i>Constitutionibus conciliorum generalium, & iuris communis tenetur.</i> 18.2. <i>Non tenetur constitutionibus contra clericos, beneficiarios, dignitates.</i> <i>ibidem.</i> <i>neque constitutione lata generatim contra Episcopos, Archiepiscopos, Patriarchas, etsi ipse talis sit.</i> <i>ibidem.</i> <i>neque lege de materia in qua ipsi privilegio gaudent.</i> 351.1. <i>neque generatim lata contra curiales.</i> <i>ibidem.</i> <i>neque vlla constitutione generali quo ad penas, & odia.</i> <i>ibid.</i> <i>neque generalibus regulis Cancellariæ.</i> <i>ibid.</i> Caro. <i>An aliquando liceat carnibus humanis vesci.</i> 597.1. <i>nefas est carnes humanas bestijs deuorandas obijcere.</i> 597.2. Carthusianus. <i>Regula interdicens ijs esum carniuum iusta est.</i> 333.1. <i>Licet ei etiam cum probabili vi a discrimine carnibus abstinere ob honestum finem, si is desit, non licet.</i> 333.2. <i>An Carthusianorum religio, sit ætior religione Minimorum.</i> 1051.1. <i>An religiosus Franciscanus Obseruans, vel Cappuccinus iure possit ad Carthusianos transire.</i> 1051.2. <i>Carthusianorum Ordo quando, & à quo institutus.</i> 1075.2. <i>In eo sunt sedecim provincie, monasteria.</i> 189. <i>monachi.</i> 3200. <i>ibid.</i> Catechumenus. <i>Pro Catechumenis per baptismum renatis orare solebat Ecclesia.</i> 868.2. <i>Catechumenus qui ante baptismum gratiam acceptam amittit peccando, an eam per baptismum recuperet.</i> 918. <i>Missæ fidelium nunquam pro Catechumenis ab Ecclesia oblata fuit.</i> 868.2. Castitas. <i>An religiosus qui solum tacite professus est religionem, incurrat in sacrilegium, si castitatem non seruet.</i> 1043.1. <i>An religiosus castitatem violans suum peccatum satis confiteatur, si exprimat se Castitatis voto teneri, taceat tamen se religiosum.</i> <i>ibid.</i> <i>An si religiosus sit initiatus sacris ordinibus, inter confitendum debeat vtrumque exprimere.</i> <i>ibid.</i> <i>Qui post votum simplex Castitatis matrimonium contrahit, antequam illud consummet, peccat.</i> 976.1. <i>Qui post simplex castitatis votum matrimonium peccando contraxit, illud consummando peccatum denovo committit.</i> 976.2.</p>	
--	---	--

I N D E X.

	<p>Voto simplici castitatis obstrictus si matrimonium contrahat toties votum violat, quoties coniugale debitum exigit. 977.1. tunc tamen conscientia debitum coniugale reddit si à coniuge petatur. ibid. si vierq; simplici castitatis voto obligatus sit iure nequeunt vicissim petere, vel reddere debitum. 977.2.</p> <p>Huiusmodi voto denictus vxore mortua non potest ad secundas nuptias transire, sed potest ad vitam monasticam transire. ibid.</p> <p>An vouens nunquam contrahere matrimonium peccet si matrimonio contracto reddat debitum. ibid.</p> <p>Que iuris diuersitas in ijs, qui post simplex castitatis votum, & qui post simplex religionis votum se matrimonio coniungunt. 278.1.</p> <p>Voto simplici astrictus de sacris ordinibus suscipiendis matrimonium contrahendo peccat, & post contractum religionem profiteri tenetur. ibid. 1. & 2.</p> <p>An eius qui puella promissit se eam in vxorem ducturum, & deinde se simplici castitatis voto obstringit, valeat votum ac sponsalia. 918.2.</p> <p>Votum virginittatis à voto castitatis per se non distinguitur, nisi ex intentione vouentis. 989.1. & 2.</p>	<p>Calix consecratus, & patena consecrata requiruntur ad missæ sacrificium. 885.1.</p> <p>Calicem & patenam simplex presbyter, nec Episcopi quide consensu consecrare potest. ibid.</p> <p>Calices consecrati Abbates privilegio canonico. ibid.</p> <p>Quomodo calix, & patena consecretur. ibid.</p> <p>Calix & patena ex qua materia debeat constare. ibid.</p> <p>Calix argenteus post consecrationem in auro amittit consecrationem. 885.2.</p> <p>Quandonom calix consecrationis formam amittat, vel retineat. 885.2.</p> <p>Cur sic dicta, & cur planeta. 887.1.</p> <p>Centurie Romanorum quot fuerint, & quales. 31.2.</p> <p>Centuriata comitia que. ibid.</p> <p>Centuriate leges que. ibid.</p> <p>Charitas non minuitur per peccata venialia, sed eius feruor. 240.2.</p> <p>Charitatis feruor est vsus & exercitatio charitatis. 240.2.</p> <p>Qualis actus charitatis requiratur ad remissionem peccati venialis. 245.2. & 246.1.</p> <p>Actus charitatis feruens quis dicatur, & quotuplex sit. 246.2.</p> <p>Charitas in Deum verè, & propriè est amicitia hominis ad Deum. 725.2.</p> <p>Charitas habitus est diuinitus infusus. ibid.</p> <p>Præter charitatem infusam sitne alia nostri affibus acquirunt. 927.1.</p> <p>Charitas vna, & eadem est erga Deum, Angelos, & Homines. 727.2.</p> <p>Charitas sitne forma omnium virtutum. 727. & 728.1.</p> <p>Charitas an actibus, etiam remissioribus augetur. 728.</p> <p>In hac vita potestne in infinitum augeri. ibid.</p> <p>Charitas via potestne per se simpliciter, vt charitas est, in infinitum augeri. 729.1.</p> <p>Charitas minui non potest, quomodo. 729.2.</p> <p>Charitas an vi, & natura peccati mortalis, an tantum eius merito expellatur. ibid.</p> <p>Charitate, quot, & que diligere debeant. ib.</p> <p>Charitatis actus eliciti quot sint. ibidem.</p> <p>Charitatis præcepto quo tempore cogamur elicere, & prestare amorem in Deum. 730.1.</p> <p>Quid sit diligere Deum ex toto corde explicatur. 730.2.</p> <p>Per dilectionem Dei super omnia quid Theologi intelligant. 734.1.</p> <p>Charitatis præceptum potestne in hac vita compleri. 731.2.</p> <p>Diligere potest Deus propter aliquod præmium, & quomodo, quod ab illo expectamus. 732.1.</p> <p>Charitati duo peccata opponuntur. 733.1.</p> <p>Christus non contraxit peccatum originis, quia communi propagatione carnem non assumpsit. 294.2.</p> <p>Christus Dominus orari non potest vt pro nobis oret. 754.1.</p> <p>Christus oreine in celo pro nobis quærens homo est. ibid.</p> <p>Peccatum idem grauius est commissum à Christiano, quam ab Ethnicis. 262.2.</p> <p>Christiano fas non est operas suas locare, auxilium, vel opem prestare ad extruenda sana dolorum. 756.1.</p> <p>Christiano fasne sit cum Paganis epulari, vel eos ad sua conuiuia, & epulas vocare. 756.2.</p> <p>Christianis cum paganis belligerantibus, verum fas sit suis vexillis affigere certa quadam signa, quibus hostes videntur. 719.1.</p> <p>Per circumcissionem deleri peccatum originale, non conferri gratiam adoptionis falsum est. 306.2.</p> <p>Per eam paruuli mundabantur à peccato. ibid.</p> <p>Erat signum diuinitus institutum, quo eius ministri fident in Christo explicite, vel implicite profitebantur. 306.2.</p>	<p>Calix.</p> <p>Calulu. Centur.</p> <p>Charitas.</p> <p>Christus.</p> <p>Christiana. nua.</p> <p>Circumci. sio.</p>
<p>Catholici.</p>	<p>Catholicus manens, an se esse à fide alienum credere potest. 35.1.</p> <p>Rogatus ab alio talisne sit, an eo ipso debeat confiteri se esse Catholicum. 717.2.</p> <p>Catholico in hostiis hæreticorum carnes edere temporibus ab Ecclesia interdicitur: ne se prodatur, & in certum vitæ discrimen veniat, qua ratione liceat. 718.1.</p> <p>Catholico hæreticorum provincias transeanti licet salutis causæ eorum vestibus se induere, & sermone vii. ibid. 1. & 2.</p> <p>Eidem hæreticorum templa adire, eorum interesse conueniuntibus atq; concionibus etiam iubente principe hæretico, qua ratione liceat. 715.1.</p> <p>Catholici an possint interesse missarum sacrilegis, que faciunt Græci, Armeni, Rutheni, & sic Ecclesie præceptum de audiendo sacro in die festo obseruent. 653.1.</p> <p>Catholicis an liceat cum hæreticis orare. 658.1.</p> <p>An liceat catholicis matrimonium contrahere cum hæreticis. 618.2.</p>	<p>Calix consecratus, & patena consecrata requiruntur ad missæ sacrificium. 885.1.</p> <p>Calicem & patenam simplex presbyter, nec Episcopi quide consensu consecrare potest. ibid.</p> <p>Calices consecrati Abbates privilegio canonico. ibid.</p> <p>Quomodo calix, & patena consecretur. ibid.</p> <p>Calix & patena ex qua materia debeat constare. ibid.</p> <p>Calix argenteus post consecrationem in auro amittit consecrationem. 885.2.</p> <p>Quandonom calix consecrationis formam amittat, vel retineat. 885.2.</p> <p>Cur sic dicta, & cur planeta. 887.1.</p> <p>Centurie Romanorum quot fuerint, & quales. 31.2.</p> <p>Centuriata comitia que. ibid.</p> <p>Centuriate leges que. ibid.</p> <p>Charitas non minuitur per peccata venialia, sed eius feruor. 240.2.</p> <p>Charitatis feruor est vsus & exercitatio charitatis. 240.2.</p> <p>Qualis actus charitatis requiratur ad remissionem peccati venialis. 245.2. & 246.1.</p> <p>Actus charitatis feruens quis dicatur, & quotuplex sit. 246.2.</p> <p>Charitas in Deum verè, & propriè est amicitia hominis ad Deum. 725.2.</p> <p>Charitas habitus est diuinitus infusus. ibid.</p> <p>Præter charitatem infusam sitne alia nostri affibus acquirunt. 927.1.</p> <p>Charitas vna, & eadem est erga Deum, Angelos, & Homines. 727.2.</p> <p>Charitas sitne forma omnium virtutum. 727. & 728.1.</p> <p>Charitas an actibus, etiam remissioribus augetur. 728.</p> <p>In hac vita potestne in infinitum augeri. ibid.</p> <p>Charitas via potestne per se simpliciter, vt charitas est, in infinitum augeri. 729.1.</p> <p>Charitas minui non potest, quomodo. 729.2.</p> <p>Charitas an vi, & natura peccati mortalis, an tantum eius merito expellatur. ibid.</p> <p>Charitate, quot, & que diligere debeant. ib.</p> <p>Charitatis actus eliciti quot sint. ibidem.</p> <p>Charitatis præcepto quo tempore cogamur elicere, & prestare amorem in Deum. 730.1.</p> <p>Quid sit diligere Deum ex toto corde explicatur. 730.2.</p> <p>Per dilectionem Dei super omnia quid Theologi intelligant. 734.1.</p> <p>Charitatis præceptum potestne in hac vita compleri. 731.2.</p> <p>Diligere potest Deus propter aliquod præmium, & quomodo, quod ab illo expectamus. 732.1.</p> <p>Charitati duo peccata opponuntur. 733.1.</p> <p>Christus non contraxit peccatum originis, quia communi propagatione carnem non assumpsit. 294.2.</p> <p>Christus Dominus orari non potest vt pro nobis oret. 754.1.</p> <p>Christus oreine in celo pro nobis quærens homo est. ibid.</p> <p>Peccatum idem grauius est commissum à Christiano, quam ab Ethnicis. 262.2.</p> <p>Christiano fas non est operas suas locare, auxilium, vel opem prestare ad extruenda sana dolorum. 756.1.</p> <p>Christiano fasne sit cum Paganis epulari, vel eos ad sua conuiuia, & epulas vocare. 756.2.</p> <p>Christianis cum paganis belligerantibus, verum fas sit suis vexillis affigere certa quadam signa, quibus hostes videntur. 719.1.</p> <p>Per circumcissionem deleri peccatum originale, non conferri gratiam adoptionis falsum est. 306.2.</p> <p>Per eam paruuli mundabantur à peccato. ibid.</p> <p>Erat signum diuinitus institutum, quo eius ministri fident in Christo explicite, vel implicite profitebantur. 306.2.</p>	<p>Catholici.</p>
<p>Causa.</p>	<p>Causa proxima effectuum voluntatis quomodo sit Deus, & quot modis dicatur. 53.2.</p> <p>Causæ peccati extrinsecæ, & intrinsecæ numerantur. 267.1.</p> <p>Causæ naturales post diem iudicij non agent secundum consuetum in hac vita naturæ ordinem, sed iuxta leges diuinae Iustitiæ. 303.1. & 2.</p> <p>Causa spiritalis, vel quasi spiritalis, ciuilis, & mixta quid significet. 365.1.</p> <p>Causa totalis quot modis dicatur, & quomodo Deus sit causa totalis. 34.2.</p>	<p>Calix consecratus, & patena consecrata requiruntur ad missæ sacrificium. 885.1.</p> <p>Calicem & patenam simplex presbyter, nec Episcopi quide consensu consecrare potest. ibid.</p> <p>Calices consecrati Abbates privilegio canonico. ibid.</p> <p>Quomodo calix, & patena consecretur. ibid.</p> <p>Calix & patena ex qua materia debeat constare. ibid.</p> <p>Calix argenteus post consecrationem in auro amittit consecrationem. 885.2.</p> <p>Quandonom calix consecrationis formam amittat, vel retineat. 885.2.</p> <p>Cur sic dicta, & cur planeta. 887.1.</p> <p>Centurie Romanorum quot fuerint, & quales. 31.2.</p> <p>Centuriata comitia que. ibid.</p> <p>Centuriate leges que. ibid.</p> <p>Charitas non minuitur per peccata venialia, sed eius feruor. 240.2.</p> <p>Charitatis feruor est vsus & exercitatio charitatis. 240.2.</p> <p>Qualis actus charitatis requiratur ad remissionem peccati venialis. 245.2. & 246.1.</p> <p>Actus charitatis feruens quis dicatur, & quotuplex sit. 246.2.</p> <p>Charitas in Deum verè, & propriè est amicitia hominis ad Deum. 725.2.</p> <p>Charitas habitus est diuinitus infusus. ibid.</p> <p>Præter charitatem infusam sitne alia nostri affibus acquirunt. 927.1.</p> <p>Charitas vna, & eadem est erga Deum, Angelos, & Homines. 727.2.</p> <p>Charitas sitne forma omnium virtutum. 727. & 728.1.</p> <p>Charitas an actibus, etiam remissioribus augetur. 728.</p> <p>In hac vita potestne in infinitum augeri. ibid.</p> <p>Charitas via potestne per se simpliciter, vt charitas est, in infinitum augeri. 729.1.</p> <p>Charitas minui non potest, quomodo. 729.2.</p> <p>Charitas an vi, & natura peccati mortalis, an tantum eius merito expellatur. ibid.</p> <p>Charitate, quot, & que diligere debeant. ib.</p> <p>Charitatis actus eliciti quot sint. ibidem.</p> <p>Charitatis præcepto quo tempore cogamur elicere, & prestare amorem in Deum. 730.1.</p> <p>Quid sit diligere Deum ex toto corde explicatur. 730.2.</p> <p>Per dilectionem Dei super omnia quid Theologi intelligant. 734.1.</p> <p>Charitatis præceptum potestne in hac vita compleri. 731.2.</p> <p>Diligere potest Deus propter aliquod præmium, & quomodo, quod ab illo expectamus. 732.1.</p> <p>Charitati duo peccata opponuntur. 733.1.</p> <p>Christus non contraxit peccatum originis, quia communi propagatione carnem non assumpsit. 294.2.</p> <p>Christus Dominus orari non potest vt pro nobis oret. 754.1.</p> <p>Christus oreine in celo pro nobis quærens homo est. ibid.</p> <p>Peccatum idem grauius est commissum à Christiano, quam ab Ethnicis. 262.2.</p> <p>Christiano fas non est operas suas locare, auxilium, vel opem prestare ad extruenda sana dolorum. 756.1.</p> <p>Christiano fasne sit cum Paganis epulari, vel eos ad sua conuiuia, & epulas vocare. 756.2.</p> <p>Christianis cum paganis belligerantibus, verum fas sit suis vexillis affigere certa quadam signa, quibus hostes videntur. 719.1.</p> <p>Per circumcissionem deleri peccatum originale, non conferri gratiam adoptionis falsum est. 306.2.</p> <p>Per eam paruuli mundabantur à peccato. ibid.</p> <p>Erat signum diuinitus institutum, quo eius ministri fident in Christo explicite, vel implicite profitebantur. 306.2.</p>	<p>Causa.</p>
<p>Capellanus.</p>	<p>Sacerdos qui ratione Capellania quotidie sacrificare debet nisi legitime impeditus peccat grauius, si non sacrificet. 876.2.</p> <p>Si per se vel alium sacrificare tenetur, ipse impeditus per alium sacrificare debet. ibid.</p> <p>Vnde colligatur ratio quotidie sacrificandi ratione capellanie. ibid.</p> <p>Capellanus institutus ad sacrum in certo loco faciendum non satisfaci fundatori, si alibi sacrificet. ibid.</p> <p>Capellanus impeditus in designato loco sacrificare alibi rem diuinam facere tenetur. ibid.</p> <p>Capellanus absq; causa alibi, quam in designato loco sacrum faciens peccat, sed nihil tenetur restituere. 877.1.</p> <p>Capellanus qui certis diebus sacrificare debet, nisi id prestiterit, iure mulctatur. ibid.</p>	<p>Calix consecratus, & patena consecrata requiruntur ad missæ sacrificium. 885.1.</p> <p>Calicem & patenam simplex presbyter, nec Episcopi quide consensu consecrare potest. ibid.</p> <p>Calices consecrati Abbates privilegio canonico. ibid.</p> <p>Quomodo calix, & patena consecretur. ibid.</p> <p>Calix & patena ex qua materia debeat constare. ibid.</p> <p>Calix argenteus post consecrationem in auro amittit consecrationem. 885.2.</p> <p>Quandonom calix consecrationis formam amittat, vel retineat. 885.2.</p> <p>Cur sic dicta, & cur planeta. 887.1.</p> <p>Centurie Romanorum quot fuerint, & quales. 31.2.</p> <p>Centuriata comitia que. ibid.</p> <p>Centuriate leges que. ibid.</p> <p>Charitas non minuitur per peccata venialia, sed eius feruor. 240.2.</p> <p>Charitatis feruor est vsus & exercitatio charitatis. 240.2.</p> <p>Qualis actus charitatis requiratur ad remissionem peccati venialis. 245.2. & 246.1.</p> <p>Actus charitatis feruens quis dicatur, & quotuplex sit. 246.2.</p> <p>Charitas in Deum verè, & propriè est amicitia hominis ad Deum. 725.2.</p> <p>Charitas habitus est diuinitus infusus. ibid.</p> <p>Præter charitatem infusam sitne alia nostri affibus acquirunt. 927.1.</p> <p>Charitas vna, & eadem est erga Deum, Angelos, & Homines. 727.2.</p> <p>Charitas sitne forma omnium virtutum. 727. & 728.1.</p> <p>Charitas an actibus, etiam remissioribus augetur. 728.</p> <p>In hac vita potestne in infinitum augeri. ibid.</p> <p>Charitas via potestne per se simpliciter, vt charitas est, in infinitum augeri. 729.1.</p> <p>Charitas minui non potest, quomodo. 729.2.</p> <p>Charitas an vi, & natura peccati mortalis, an tantum eius merito expellatur. ibid.</p> <p>Charitate, quot, & que diligere debeant. ib.</p> <p>Charitatis actus eliciti quot sint. ibidem.</p> <p>Charitatis præcepto quo tempore cogamur elicere, & prestare amorem in Deum. 730.1.</p> <p>Quid sit diligere Deum ex toto corde explicatur. 730.2.</p> <p>Per dilectionem Dei super omnia quid Theologi intelligant. 734.1.</p> <p>Charitatis præceptum potestne in hac vita compleri. 731.2.</p> <p>Diligere potest Deus propter aliquod præmium, & quomodo, quod ab illo expectamus. 732.1.</p> <p>Charitati duo peccata opponuntur. 733.1.</p> <p>Christus non contraxit peccatum originis, quia communi propagatione carnem non assumpsit. 294.2.</p> <p>Christus Dominus orari non potest vt pro nobis oret. 754.1.</p> <p>Christus oreine in celo pro nobis quærens homo est. ibid.</p> <p>Peccatum idem grauius est commissum à Christiano, quam ab Ethnicis. 262.2.</p> <p>Christiano fas non est operas suas locare, auxilium, vel opem prestare ad extruenda sana dolorum. 756.1.</p> <p>Christiano fasne sit cum Paganis epulari, vel eos ad sua conuiuia, & epulas vocare. 756.2.</p> <p>Christianis cum paganis belligerantibus, verum fas sit suis vexillis affigere certa quadam signa, quibus hostes videntur. 719.1.</p> <p>Per circumcissionem deleri peccatum originale, non conferri gratiam adoptionis falsum est. 306.2.</p> <p>Per eam paruuli mundabantur à peccato. ibid.</p> <p>Erat signum diuinitus institutum, quo eius ministri fident in Christo explicite, vel implicite profitebantur. 306.2.</p>	<p>Capellanus.</p> <p>Circumci. sio.</p>

I N D E X.

Circumstantia.

Classis.
Clericus.

Hac fide, & Christi meritis gratiam circumcisi recipiant, & à peccato originis purgantur. *ibid.*
 Peccata differunt specie per circumstantias specie diversas, quoties illæ specialem habent cum ratione repugnantiam. 92.2.
 Augent peccatū, cum vel vni non alteri aliqua accidit, vel plures sunt, vel vna, ex magnitudine materia. *ibid.*
 Circumstantia actus quot & quatenus voluntarium minuant. 43.1. & 2.
 cumstantia actus humani est accidens illius. 42.1. & 2.
 Circumstantia grauem aut leuem noxam faciunt. 43.2.
 Res circumstantias quoties voluntarium tollat, aut minuat. *ibid.*
 Circumstantiarum cognitio, qua ratione ad actus humanos conducatur. 44.1.
 An tribuat actus bonitatem, aut malitiam. 74.2.
 An transeat in naturam obiecti. 75.2.
 Tribuens bonitatem, aut malitiam actui, an semper primam tribuat. 76.1.
 Circumstantia actus externi sepe fit pars obiecti voluntatis. 77.1.
 Circumstantia quando det, aut mutet speciem actus. 77.2.
 Septem circumstantie quid significent in moralibus, & quanam in illis possint tribuere speciem peccati. 78.2.
 Classes civium Romanorū quot, quales, à quo institutæ. 313.1.
 In rebus spiritualibus iure diuino à laicorum potestate exempti sunt clerici. 353.2.
 Vt non semper ciuilibus negocijs implicentur, diuini iuris est. *ibidem.*
 Quod in rebus ciuilibus à potestate ciuili sint exempti iuris diuini est. *ibid.*
 Quod eorundem bona immunia sint, diuini iuris est. 359.1.
 Clericus legibus ciuilibus, vt ciuilibus nō tenetur, sed quatenus aliquid continent diuini, naturalis, aut canonici iuris, quibus in conscientia tenetur. 360.2.
 Faciens quod lege naturali simul & ciuili prohibetur, tantum contra naturalem peccat, nec ciuili pena tenetur. 361.1.
 Res suas vendere precio lege ciuili constituto, non ciuili, sed naturali iure tenetur. *ibid.*
 Legibus ciuilibus de contractibus, &c. non tenentur, nisi aliquid contineant diuini, naturalis, aut canonici iuris. 362.1.
 Falsum testimonium dicens statuto laicorum non potest trahi ad ciuilem iudicem, vt ab eo condemnentur. *ibid.*
 Immunitati clericorum non derogat statutum laicorum, ne non subditi suis Principibus gaudeant. 363.1.
 Statutum laicorum clericis cognatos, vel famulos puniens clericis causa, non valet. 362.2.
 Clerici in communi utilitate pontes, vias, &c. reficere non tenentur, nisi consilio Romano Pontifice, aut cerē Episcopo. 362.3. Cum heretiam ad ornatum referantur, omnino non tenentur. 363.1.
 Clericus lese maiestatis reus coram iudice seculari conueniri non potest. 363.2.
 Consuetudine laicorum incommoante sue immunitati, non tenetur. 388.2.
 Consuetudo clericorum ludos voluptuosos agitando, corruptela est. 390.1.
 Quod ab alio, quam ab Episcopo, vel eius Vicario ad beneficia eligantur, corruptela est. 390.2.
 Vtentes interdito resistunt ex patrio more consuetudine excusantur. 392.2.
 Consuetudine iudici non potest, vt coram seculari Magistratu conueniatur. 393.1.
 Deferens arma contra statutum laicorum ab ipsis puniri non potest. 413.2.

Non debet deci mā soluere ex decimis, quas percipit. 606.1.
 Debet soluere decimam ex prædijs patrimonialibus in aliena Ecclesia sitis. 606.2.
 Non debet soluere decimam Ecclesie, in qua seruit, *ibid.*
 Clericus secularis vīsuris communis in officio Ecclesiastico persoluendo vti debet formula sue diocesis approbata. 844.1. & 2.
 Iure nouo omnes tum seculares, tum regulares vti debent formula Breuiarij Romani à Pio V. præscripta. *ibid.*
 Quid facere debeat, qui in duabus Ecclesijs beneficia possidet. *ibid.*
 Scholastici iure communi, formulam sue diocesis, iure nouo Romanam tenere debent. *ibid.*
 Qui solus officium dicit, nullo iure tenetur tam clarè pronuciare, vt audiri possit ab alijs. *ibid.*
 Clericus cæcus debet se socio, si commodè possit, adiungere, qui cum officium dicat. 835. Sic infirmus socio, si facillè possit. *ibidem.* Si conualuerit, repetere non debet intermissas. *ibid.*
 An supplere debeat postea, quas citra incommodum recitare potuisset malè valens. 835.2.
 Clericus sacris ordinibus initiatus auctoritate summi Pontificis eximi potest à recitatione. 836.1.
 Voluntate ante eadē non mutata, codicilli firmantur. 12.1.
 Peccata cogitationis aliquando perfecta per se, aliquando iniuria peccatorum sunt, qua opere sunt. 217.2.
 Quando sine opere consummātur, specie differunt à peccatis oris, & operis. cū ad ea referuntur non differunt. 217.2.
 Quibus ex causis specie distinguantur & multiplicentur. *ibid.*
 Quando in voluntate perfectiuntur, sola iteratione multiplicentur, si referantur ad opus, non item. 218.1.
 Quemadmodum committantur peccata cogitationis. 222.1.
 Ad desideria, vel delectationes spectant. 221.2.
 Cogitationes in superbia, inuidia, odij, inanis glorie quando perfecta sunt peccata, quando non. vide, Delectatio.
 In collegium cooperati, an penam soluere teneantur in conscientia, ad quam se obligauerunt, si leges, & cetera non seruauerunt. 343.1.
 Commissionis peccatum an differat specie ab omissionis peccato. 214.1.
 Quando sit generale, vel speciale peccatum. 214.2.
 Comitiarum genera quot, & que fuerint. 313.1.
 Commenda perpetua, quam confert Rom. Pont. licet titulus non sit, pro titulo tamen in multis habetur. 1080.1.
 Pauperia, quam Commendatarij milites pollicentur quam arcta sit. Vide, Militares ordines.
 Tota tenetur legibus à se latis. 747.2.
 Communis Praefectus tenetur legibus ab ea latis, *ibid.*
 Communio sacra post meridiem accipi potest. 879.2.
 Quando compositione decima tolli possit. 616.2.
 Compositio quid sit. *ibid.*
 Concionem die festo audire nullus præcepto cogitur. 545.1.
 An missa concioni preferenda. Vide, Missa.
 Est pena, & effectus peccati. 289.2.
 Quale aliquando appellatur peccatum. 242.
 In nuda natura snisset tantum conditio naturæ. *ibid.*
 Appellatur aliquando pugna, lex, carnis, vetus homo. 298.1.
 In quibus consistat. *ibid.*
 Confessio generalis vnum est ex sacramentalibus. 252.2.
 Per eam delentur peccata venialia. *ibid.*
 Actus conuicti cum peccato omissionis non sunt dicendi in confessione, nisi sint per se mali. 217.1.
 In exprimendo numero fornicationum non refertur, fuerintne cum eadem, an cum diuersis. 220.1.
 Actus comitantes peccatum, si per se indifferentes sunt in confessione explicandi. 220.2.

Codicilli.
Cogitatio.

Collegiū.

Commisio.

Comitia.
Commenda.

Communitas.
Communio.
Compositio.
Concio.

Concupiscentia.

Confessio.

I N D E X.

Qui confitetur, vel unum tantum veniale sine dolore impedit veniam, & remissionem eius. 249. 2.
 Confessionem audientis sacerdotis non approbati post promulgationem Tridentini absolutio irrita est. 321. 1.
 In confessione qui mentitur se unum ociofum verbum dixisse, neque aliud confitetur, peccat mortaliter. 423. 2.
 Confidenti crimen postquam negauerat minuenda poena est in iudicio, si castetati minuitur ex statuto. 414. 2. & 415. 1.
 Crimen tacendo confitetur, quod obiectum reus non diluit. 10. 1. Vide, Crimen, vel Confessionem.
 An confessio annua sit iuris diuini, an canonici. 628. 1.
 In decreto praecipuum est non consilium huius confessionis. ibid.
 Qui nullius peccati venialis, aut mortalis sibi est conscius, non tenetur ad praecipuum. 628. Nec qui peccatis tantum venialibus est obnoxius. 628. 2.
 Potest Ecclesia praecipere vt certis temporibus peccata venialia confiteantur. 622. 2.
 An expediat tale praecipuum ferre, ibid.
 Quomodo annus computandus sit, quo imperat Ecclesia confitendum. 623. 1.
 An vi praecipii certo tempore vnusquisque teneatur confiteri. 623. 2. et 624. 1.
 Qui omiserit proxime sequenti vbi primum commode possunt iure coguntur ad confessionem 625. 1.
 Est praecipuum per se, ibid.
 An Monachi saepius, quam semel confiteri debeant in anno. 625. 2.
 Monachi sancti Benedicti tenentur saepius. 626. 1.
 Confessio annua in eo consistit, vt peccata omnia confiteantur, cum legitima eorundem detestatione. 627. 1.
 In quo consistat substantia huius praecipii. ibid.
 Ecclesia non potest penitus legem confessionis abolere. 628. 2.
 Confessio lethalium peccatorum sacrificio missae necessario praemittenda est. 894. 1.
 Eiusmodi confessio est de iure Diuino. 894. 2.
 Quando Eucharistiam percipit sine confessione sufficiat contritio. 895. 1.
 An causa confessionis locus remotiorem quis debeat adire. ibid.
 Sacerdos habens peccata referuata, si commode confiteri sine infamia, & offensione aliorum graui non possit, an sacrificio, & Eucharistia abstinere debet. 895. 2.
 Sacerdoti non approbato, vel excommunicato, sacrificaturus, vel Eucharistiam sumpturus confiteri non potest. 895. & 896. 1.
 Nec eo sine quidem, vt cum alio sacerdote, post ea religio-sius confiteatur, vel sacrificare, aut communicare potest. 896. 1.
 Sacerdos, vel laicus, qui in casu necessitatis absque praenotata confessione sacrificauit, vel communicauit, quam primum commode potest, confiteri debet. 897. 1.
 Sacerdos conscius sibi peccati lethalis sacrificans citra confessionem, quam commode facere poterat, unum tantum peccatum admittit. ibidem. Et hoc peccatum est vnus tantum deformitatis. ibid. 2.
 Confessus, & contritus de nocturna pollutione, qua cum peccato lethali fuit, an eodem die sacrificare potest. ibid.
 Concilium Trident. Coniugium praesente parochia, vel sacerdote legitimo, & duobus testibus vult contrahi. 3. 1.
 Contrahens, & ignorans impedimenta frigiditatis, aut maleficij, quid facere debeat, si dubitet. 121. 1.
 Coniugum alter dubitans de impedimento matrimonij, an hoc ipsum coniugium manifestare debeat, si dubitet. 121. 1.
 Delectatio ex coitu futuro coniugij peccata est. 226. 1.
 Delectatio coniugum absentium de futuro, vel praeterito

Coniugium

congressu est peccatum. 511. 1.
 Delectatio coniugum ex oculis, &c. non est peccatum.
 An coniugium post matrimonium iure queat ad religionem transire, & quando, & quo pacto possit repeti. 999. 1.
 Conscientia errans quid sit. 91. 1. An habeat vim obligandi. 92. 1. Plura vide in actione contra conscientiam.
 Conscientia ligans, & non obligans, quae sit. 92. 1.
 Sequi conscientiam mala fide errantem, an grauius sit peccatum, quam non sequi. 92. 2.
 Errans conscientia an aeternus obliget quam superioris praecipuum. 93. 1.
 Conscientiae dubiae de matrimonio necessaria resolutio. ibid.
 Conscientia dubia quid sit. 118. 2. Quot modis accidat. ibid.
 An contra dubiam agere liceat. ibid. Tuiorem partem debet eligere. 119. 1.
 Conscientia dubiae de matrimonio iam contracta per ignorantiam, sine ancilla, vel libera vxore, quid liceat, quid non. 120. 2.
 Conscientia scrupulosa. Vide, Scrupulosus.
 Conscientia obligat lex omnis iusta. 216. 2. vide Humana lex.
 Solum Episcopus consecrare debet Ecclesiam. 881. 1.
 Consecratio fieri potest qualibet die festo, vel non festo. 881. 1. Vnde constare possit consecratio Ecclesiae. ibid.
 Quando denuo sit consecranda. ibid.
 Consecrationis forma non amittitur quando parietes paulatim decidunt. ibid.
 Ecclesia consecrata pollutur per effusionem sanguinis ex iniuria. 881. 2. Et per voluntariam effusionem sanguinis in ipsa. 882. 1. vide, Ecclesia.
 Quid factu opus sit post consecrationem aranea in calicem incidat, vel venenum infusum. 899. 1.
 Quid si diuino nunc post consecrationem caro, vel sanguis appareat. 899. 2.
 Post consecrationem comperies non esse vinum, sed solam aquam in calice, vinum apponere debet, & consecrare. ibi.
 Non est alterum vinum consecrandum si vino consecrato non fuerit aqua mista. ibid.
 An cum aliud vinum denuo est consecrandum, alia quoque debeat species panis consecrari. 900. 1.
 Consecratio non est repetenda in vino, quando adstante populo aliunde adferendum esset in templum. ibid.
 Quid factu opus sit species consecratae sumi nequeant irruptibus hereticis, aut paganis. 900. 2.
 Consecratae species iam corrupta exurenda sunt, & citius in sacro templi loco reponendi. ibid. Sic animal quod denouisset sacras species similiter exurendum, adferuans cineribus. ibid.
 Si ob intemperiem frigiditatis species panis de manu sacerdotis in calicem delabatur, nihil iterandum. ibid.
 Qua poena puniri debeat sacerdos, cuius negligentia sanguis Christi effunditur. ibid.
 Consensus explicitus & implicitus quid sit. 226. 3.
 Consensus implicitus in cogitatione mala, cum periculo consensus expressi, peccatum est lethale. 227. 1.
 Qui non auerit cogitationem sine legitima causa exortam, cum possit, implicitus consentit. 227. 2. & 228. 1.
 Qui cogitationem ex iniusta causa ortam, cum facile possit, non excludit, tacite consentit. 228. 1.
 Consentire in delectationem praesentem esse, vel desiderio futuri coniugij, peccatum est. ibidem.
 Consensum in delectationem esse in parte inferiori, cum dixit Augustinus, locutus est de ea, quae refertur ad opus. 267. 1.
 Consensus Principis tacitus requiritur, vt lex vsu non recepta, vi careat. 324. 1.
 Tacitus consensus est tacita conditio, quae leges ponuntur aut

Conscientia

Consecratio

Consensus

I N D E X.

	<p>tur aut cum Princeps non compellit ad obseruationem cui possit. 324.2.</p> <p>Confiteri videtur, qui tacet, quomodo sit accipiendum. 7.2.</p> <p>8.1.</p> <p>Consensus tutoris, tacente filio, & cognatorum, an sufficiat ad contrahendum matrimonium. 8.1.</p> <p>Consensus tacitus pro expresso. 9.2.</p> <p>Consensus possunt adualem culpa, & meritum. 14.1.</p> <p>Consensus quid sit, & quotuplex. 65.1. & 2.</p>	
Cōsiliū.	<p>Consilium Evangelicum ex contemptu pratermittere, peccatum est lethale. 240.1.</p> <p>Consilium lex aliquando vocatur, quod ei sit simile docendo, non obligando. 316.2.</p>	
Constitu- tio.	<p>Constitutio est Principum placitum. 310.2.</p> <p>Constitutio Romanorum Pontificum decretum dicitur. ibid.</p>	
Confectu- do.	<p>Confectio à lege quid differat. 315.1. & 2.</p> <p>Confectio legi contraria quid sit, & à desuetudine quid differat. 324.1. & 325.1.</p> <p>Primi eam inducentes delinquant. 325.1. Per errorem aut ignorantiam inducta vim prescriptionis non habet. 325.2.</p> <p>Confectio vim non habet, nisi per prescriptionem continuata. ibid.</p> <p>Legem abrogat. ibid.</p> <p>Per consuetudinem fieri non potest, ut laici ius habeant cognoscendi causas Clericorum, cum id per privilegium possint, & quare. 358.2.</p> <p>Confectio est ius moribus ventium inductum & approbatum, quod pro lege habetur, ubi ea deficit. 379.1.</p> <p>Triplex est, contra, prater, secundum legem. ibid.</p> <p>Contra legem naturalem nullam vim habet. ibid. Neq; contra diuinam. 380.1.</p> <p>Confectio legem interpretatur, confirmat, introducit, abrogat. 381.2.</p> <p>Vim non habet contra ius Gentium. 382.1.</p> <p>Debet esse rationalis, scilicet sine peccato. ibid.</p> <p>Vi vim habeat contra ius Canonicon requiritur 40. amor. prescriptio, ut contra Civile 10. 382.2.</p> <p>Introducenda est quasi cum titulo. ibid.</p> <p>Confectio longa vocatur in iure civili eadem, que in Canonico, prescripta. 386.1.</p> <p>Ad consuetudinem inducendam requiritur ut certa scientia ab idoneis à maiori parte communitatis inducatur. 383.1.</p> <p>Confectio prater legem, que dicitur. 388.2. Ea non indiget quasi prescriptio. 383.2.</p> <p>Confectio prater legem à quibus induci debeat. ibid.</p> <p>Confectio prater legem requirit tantum 10. annos, ut vim habeat. 384.1.</p> <p>Sapienter repetitis actibus inducitur, vel vno die continuato. ibid.</p> <p>Confectio cum lex damnat tamquam iniquam, & bonis moribus contrariam, & prateritam, & futuram damnat, cum simpliciter tollit, tantum prateritam damnat. 384.1.</p> <p>Confectio secundum legem est, que legem interpretatur, aut confirmat. 383.2.</p> <p>Tollitur iure communi abrogato, & cum ea statutum illud continens. ibid.</p> <p>Confectio generalis generatim, specialis speciatim legem tollit. 385.1.</p> <p>Confectio generalis per sequentem legem tollitur, non specialis. ibid.</p> <p>Confectio conscientiam obligans non inducitur in ijs, que sponte fiunt. ibid.</p> <p>Confectio quomodo discernatur ab eo, quod sponte & li-</p>	
	<p>beraliter fit. ibidem.</p> <p>Confectio contra legem nulla ante decemium, contra canonem nulla ante 40. annos valet. ibid.</p> <p>Confectio ignorante principe indulta valet. 386.1.</p> <p>Nulla videntur leges esse, contra quas non valet consuetudo ignorante principe. 386.2.</p> <p>Confectio prater legem induci potest principe ignorante. ibidem.</p> <p>Confectio 40. annorum canon, vel statutum penam excommunicationis, vel suspensionis ipso facto, vel iure irrogans abrogatur. ibid.</p> <p>Confectio quomodo quis possit introducere. 388.1.</p> <p>Confectio quomodo à quibusdam dicitur vno actu induci posse. 389.1. & 2. Quare ad ea requirantur actus. ibid. à prescriptione quid differat. ibid. & 390.1.</p> <p>Confectio abrogatum est ius commune, ut quisque in sua Parochia Missam audiat. 549.1.</p> <p>Confectio indulta aduersus ea, que Regula prescribit, aut prohibet, valet, si fuerit in ipse permissa. 558.1.</p> <p>Confectio exempla varia per legem aliqui reuocata. 96.2. & 6.</p> <p>Quid sit. 66.1. re & substantia est actus rationis, causa, & origine voluntatis. 66.2.</p> <p>Consultatio in inquisitione rationis non in iudicio consistit. ibidem.</p> <p>Est tantum circa media. 66.2.</p> <p>Consultatio non est simpliciter necessaria ad liberam actionem. 67.1.</p> <p>Est deprauata voluntas cum aliorum despectione. 231.1.</p> <p>Reperitur late in omni peccato. ibid.</p> <p>Cum quis ideo delinquit, ut legem despiciat, vel legislatorum contemnat, speciale peccatum contumptionis est. 231.2.</p> <p>Efficere potest, ut peccatum veniale, lethale euadat. 240.1.</p> <p>Non est contemptus peccatum, cum quis ex usu peccat. ibidem.</p> <p>Non pertinet ad rationem Superbia. 255.2.</p> <p>Contentio stilia inanis glorie quid sit. 257.1.</p> <p>Non excludit voluntatem peccati venialis. 245.1.</p> <p>Meretur ex debito remissionem peccati venialis. 248.1. Sed eam non efficit. 249.1. vide, Confessio.</p> <p>Quis alique latronem eodem impetu appellat, vnum peccatum contumelie committit. 219.2.</p> <p>Contentio aut tolerantia an sit virtus. 168.2.</p> <p>An sit habitus re à Temperantia distinctus. 169.1.</p> <p>In qua facultate animi, ut subiecto insit. 169.2.</p> <p>Conuersio ad creaturam est in omni peccato, & quomodo intelligendum. 210.2.</p> <p>Crimen taceo consistit, quod obiectum reus non diluit. 10.1.</p> <p>Culpa lata in iure aequatur cum dolo. 40.1.</p> <p>Culpa à vitio & peccato quid differat. 205.2.</p> <p>Est actus voluntatis liber à refectione dissentiens. ibid.</p> <p>Tribuens cultum damoni quem putat esse angelum non peccat. 230.1.</p> <p>Dammum illatum non semper nouam peccati speciem adfert. 261.2.</p> <p>Dammum prænsum & cogitatum, & non voluntarium quomodo augeat grauitatem peccati. 262.1.</p> <p>Dammum consequutum malefactum aliquod, eius grauitatem auget, et si neque cogitatum, neq; prænsum sit. 262.2.</p> <p>Dammum pena in se equalis est. 278.1. Inequalis est, non quod priuatio glorie celestis sit, sed quod sit cum maiore, vel minore tristitia ob grauius, vel lenius peccatum. 279.1.</p>	<p>Consultatio.</p> <p>Contemptio.</p> <p>Contentio.</p> <p>Contritio.</p> <p>Contumelia.</p> <p>Contentia.</p> <p>Creatura.</p> <p>Crimen.</p> <p>Culpa.</p> <p>Damoni.</p> <p>Dammum.</p>

Dammum

Dānatus.	Dammum resarci debet ante omnem sententiam. 342.1. Si reuelatum esset diuinitus alicui se damnatum iri, tenetur nihilominus seruare preceptum. 431. & 432.1.	Quomodo laici decimas possidere possint. 613.1. Vox decime quot modis accipitur. 615.2.
Debitor.	Debitor qui es alienum contraxit potest in religionem admitti si suis bonis cedat. 998.1. Debitor in religionem admissus debet si possit artem satisfaciendo creditori satisfacere. 998.2.	Post Concilium Lateranense Episcopus non potest decimas in feudum perpetuum laico dare. 614.1. Non valent statuta laicorum quibus vetant, ne decime exigantur. 616.1.
Decerno.	Verbum, Decerno, in lege grauem obligationem non continet. 332.1.	Qui religionum pradia conducunt, sunt liberi à decimis. 618.1.
Decimæ.	Decimas soluere ministris Ecclesiæ non est profusus diuini iuris. 381.2. Quid nomine decimarum in iure intelligatur. 599.2. Ante legem scriptam nullam fuit præceptum de decima soluenda. ibidem.	Pradia si quæ religiosi in Emphyteusim habeant, libera sunt à decima. 618.2.
	Ethnici suis Dijs dabant decimas. ibid. Decima triplex: pradialis, personalis, & mixta. 600.1. Iure naturali & diuino dantur decime. 601.1.	Pars communi iure constituta in eos, qui decimas non solunt. 619.1.
	Quomodo intelligatur quod in iure canonico dicitur decimam deberi iure diuino. 602.1. Decima personalis iure Pontificio debetur. 603.1.	Delectatio quid sit, in voluntate, an actus eius elicita. 59.1. Delectatio quomodo ab alijs affectibus distinguatur. 105.2.
	Decima cum accipitur pro iure exigendi decimam ob ministerium religiosum, est res sacra. 603.2. Decima cum accipitur pro fructu ipso, ut oleo, &c. est res temporaria, quæ vendi etiam potest. ibid.	Delectatio, an sit motus. ibid. Delectatio, an sit generatio. ibid.
	Decima debetur lege Iustitiæ. ibid. Ecclesiastici sunt domini decime, & eam petunt actione rei vendicationis. 604.1.	Delectatio, an careat opposito. ibid. Est operatio in causa, & origine. 137.1.
	Cur decime sint constitutæ. 604.2. Decimam pradialem qui soluere tenentur. 605.1.	An sit qualitas. ibid. Momento temporis gignitur, in tempore intenditur. ibid.
	Non est in iure expressum, an Iudeus teneatur soluere decimam personalem. 606.1. Vter decimam soluere ex agro debeat, dominus agrum conductor. 606.1.	Operationem perficit, quomodo, & quam. 68.2. Sæpè est de bonis futuris, & præteritis. 137.2.
	Qui combussit segetes, vel contulcauit sua debet arbitrio boni viri soluere Ecclesiæ decimam. 606.2. Personalis decima in desuetudinem abiit. 607.1.	Quomodo marorem, luctum, & letum comietur. ibid. An sit de bonis alienis. ibid. An sit amor. ibid. An sit propter operationem, aut contra. 136.1.
	Legatarius, donatarius, & hæres ex fructibus decimam solunt. ibid. Ex quibus bonis sit decima persoluenda. ibid.	Delectationes quæ sint rationales, quæ naturales, quæ præter naturam. 138.1.
	Licet agri fructus mutetur, decima tamen est persoluenda. 608.1. Cum res aliqua duplicet, aut triplices fructus singulis annis reddit ex omnibus est decima soluenda. ibid.	Delectationes quæ partes sint subiectæ. 138.2. Delectationes quæ sint causæ, qui effectus. ibid.
	Decima debetur etiam ex bonis, vel lucris male acquisitis. ibid. Decimæ quibus in locis sint persolendæ. 608.2.	Parit risum. ibid. Delectationis peccatum est ex recordatione præteritorum, cogitatione futurorum, imaginatione presentium. 221.2.
	Quando sit soluenda decima, & vitrum ex iure communi peti debeat. 609.3. Quando est venditus ager ex quo pridem non est soluta decima, parochus potest conuenire recentem, aut veterem possessorem. 609.2.	Delectationis peccatum potest ad opus referri, & non referri. ibid. Delectatio morosa. vide Morosa.
	Coram Magistratu Ecclesiastico decima est petenda. ibid. Tribunal Principis, quod constat ex clericis & laicis non potest cognoscere causam decimarum. ibidem.	Delectatio generatur ex eo, quod res aliqua inceda cum appetitu per operationem coniungitur. 223.1.
	Decima laicis iure feudi data ab Ecclesiastico iudice cognoscenda est. 610.1. Etiam contra prescriptionem decimarum non licet apud Iudicem civilem causam agere. 611.2.	Delectatio per cogitationem, vel ex re cogitata capitur, vel ex cogitatione, vel ex desiderio. 223.2.
	Causa decimarum coram Iudice Ecclesiastico tractanda est. 611.1. Causa de fructibus decimarum agi potest coram Iudice civili. 611.2.	Delectatio ex cogitatione rei per se mala ob annexam aliquam rationem boni, non est peccatum. 224.2.
	Quomodo sit decima iure communi soluenda. 612.2. Quibus solus decima iure debeat. ibid.	Delectatio circa obiectum malum, ut malum, est peccatum. ibid.
	An lex Ecclesiastica iubens decimam solui cum iuris æquitate conueniat. 642.2. & seq.	Delectatio ex cogitatione mala est bona, cum ob bonum finem, & sine periculo est: vana, cum sine ratione: mala quando cum periculo. 226.2.

Delectatio

Derogare

Desperatio

Desiderium

Dehde

INDEX.

Defectuo- do.	<p>Defiderium mali est voluntas mali aliquid faciendi ex de- liberatione voluntatis. 221.2.</p> <p>Semper refertur ad opus, non item delectatio. <i>ibid.</i></p> <p>Defiderij peccatum eiusdem speciei, cuius obiectum circa quod versatur. 232.1.</p> <p>Defuerdo quid sit. 324.1.</p> <p>In defuerdinem abri lex, cum à maiori parte communitatis non obseruatur. 324.2. non autem quando à pluribus pro- uincijs non obseruatur. <i>ibid.</i></p> <p>Per decemium continuata vim abrogat legi. 325.1.</p> <p>Ante decemium impedit legem ne valere incipiat. <i>ibid.</i></p> <p>Quid differat à consuetudine legi contraria. <i>ibid.</i></p> <p>Primi qui eam inducunt sciente Principe nec ponente non peccant. <i>ibid.</i> 1. & 2.</p> <p>Habet vim etiam per errorem, vel ignorantiam inducta. 325.2.</p> <p>Vim etiam habet inprimis lege non ventibus. <i>ibid.</i></p> <p>Legem non tollit sed impedit. <i>ibid.</i></p> <p>Inducta Principe sciente, nec ponente legem abrogat, nec, vt aliàs, requirit decemium. <i>ibid.</i></p> <p>Non est defuerdo cum casus legis non accidit. 326.1.</p> <p>Per defuerdinem amittitur privilegium. <i>ibid.</i></p> <p>Donatio quid sit. 733.1. vide horas Cano.</p> <p>Esit Deus non esset, vel non prohiberet, actus contra rectam rationem esset peccatum. 206.1.</p> <p>Deus est causa proxima omnium effectuum voluntatis. 53.2</p> <p>Deus se necessario diligit non libere. 7.2.</p> <p>An & quomodo causa totalis dicatur. 54.2.</p> <p>An actiua & voluntatem moueat, & applicet ad agenda. 55.1.</p> <p>Dei amor validissimus est, & cur. 58.1.</p> <p>Deus solus potest nostram voluntatem necessario mouere. 65.1.</p> <p>Proprie ex electione non operatur. <i>ibid.</i></p> <p>Dei ratio natura sua recta est. 207.1.</p> <p>Peccatum Deum offendit, quia est contra rectam rationem. <i>ibid.</i></p> <p>Contra Dei gratiam, & amicitiam per se est peccatum lethale <i>ibid.</i></p> <p>Auersio à Deo duplex, explicita, & implicita. 210.1.</p> <p>Auersio à Deo est in omni peccato, saltem implicita, quia quis à re necessaria ad salutem aueritur. <i>ibid.</i></p> <p>Error est dicere, peccatum quatenus est actio non esse à Deo. 267.2.</p> <p>Error est dicere, Deum non nisi remotè concurrere cum cau- sis secundis conferuando illas, & sinendo. <i>ibid.</i></p> <p>Deus non est author peccati. <i>ibid.</i></p> <p>Actio qua Deus operatur cum peccante, qualis sit. 268.1.</p> <p>Aliter Deum nobiscum operatur in bonis aliter in malis. <i>ibi- dem.</i></p> <p>Cum facit actum cum homine peccante, non facit turpe, vt sibi vile, vel iucundum, neq; male. <i>ibid.</i></p> <p>Odiu Dei Deus non facit, vt sic, sed actum naturalè. 268.2.</p> <p>Deus potest facere, vt duo contraria sint in eodem subiecto. 277.2.</p> <p>Deus non peccat cum peccantibus concurrendo, quia concur- rit, vt causa prima cum natura hominis. 269.1.</p> <p>Concurus Dei cum peccantibus presupposita prima rerum institutione est necessarius. <i>ibid.</i></p> <p>Non mouet hominem ad malum. <i>ibid.</i></p> <p>Non vult peccatum voluntate antecedente. 269.2.</p> <p>Deum non presumere peccata ex Patribus colligunt. 271.1.</p> <p>Deus quomodo cum ijs operetur, que nos ad peccatum per- trahunt. 271.2. & 272.1.</p> <p>À Deo sunt habitus vitiosi, vt habitus, non vt vitiosi, sed à male actibus, & ad malum impellunt. 272.1.</p>	<p>Deus per se non est causa erroris, operatur tamen cum causis secundis, que nos in errorem impellunt. 272.2.</p> <p>Deus non est auctor peccati, quod est pœna alterius, sed pœna que ex talibus peccatis sequitur. <i>ibid.</i></p> <p>Deus culpat permittit. 273.1.</p> <p>Dignitatem deponendi sine consensu superioris consuetudo corruptela est. 351.2.</p> <p>Discepciones physice, & tamam speculatiue à practicis se- cernende. 95.1.</p> <p>Discordia filia inanis glorie quid sit. 257.1.</p> <p>In distinctionis per affirmationem sufficit, quod vna pars sit vera, per negationem neutram veram esse oportet. 420. 2.</p> <p>In ijs vbi quid maius, vel minus constituitur, vel maius, vel minus sub obligationem cadit. <i>ibid.</i></p> <p>In distinctionis vbi alterum seruandum, cuius sit electio, rei an iudicis. <i>ibid.</i></p> <p>In legatis. 421.1. Debitoris, an creditoris. <i>ibid.</i> in promissio- ne, voto & confessione. 421.2.</p> <p>In distinctionis satis est vnum fecisses, etsi ab eo prohibeamur non est necesse alia facere. 422.1.</p> <p>Dispensare potest Princeps in sua lege si temere, & nulla ius- ta causa id faciat, peccat. 371.2. Ea tamen dispensatione qui vitatur, non peccat, & rata est. 372.1.</p> <p>Si dispense Princeps in lege naturali, ea dispensatione vitens peccat, nec rata est. <i>ibid.</i></p> <p>Dispensans Episcopus in amici commodum peccat. 372.2.</p> <p>Dispensare non possunt inferiores Magistratus in ijs, que sunt iuris communi, nisi ratione consuetudinis, magna necessi- tatis, leuitatis materie, aut frequentie. 374.1. & 2.</p> <p>Dispensationis causa iuste, que sint. 374.2.</p> <p>Dispensare potest in sua lege Princeps summus sine causa co- gnitione, inferior magistratus non potest. 375.1. si faciat non valebit, nec sine peccato quis ea vti poterit. <i>ibid.</i></p> <p>Dispensat Princeps eo ipso quod scienter admittit aliquem ad ea, que lege sunt vetita, magistratus inferior non di- spensat. <i>ibid.</i></p> <p>Dispensatio dupliciter accipitur. 431.1. Non cadit in legem naturalem. <i>ibid.</i> & quare. 431.2.</p> <p>Disputare de rebus fidei Catholice quinam possent. 713.1.</p> <p>Laici disputare non possunt de rebus fidei Catholice, si dispa- tent, eo ipso excommunicationem incurrunt. <i>ibid.</i></p> <p>Disputare de fide Catholice publice, qua ratione Clericis li- ceat. 713.2.</p> <p>Disputationes de rebus fidei vernacula lingua conscripta in- ter Catholicos, & Hæreticos quomodo prohibeantur. 99.2</p> <p>Distrahitio mentis duplex, & vtraq; impedit, quo minus præ- ceptum recitandi horas impleatur. 831.2.</p> <p>Distrahitio contra, aut præter suam voluntatem cum recitat horas, præceptum seruat. <i>ibid.</i></p> <p>Qui sua sponte toto animo distrahitus mortaliter peccat, nec satis facit præcepto, nec fructus beneficii suos facit. 832.2.</p> <p>In ijs precibus, que pietatis studio solum funduntur peccati est veniale spontè distrahi. 834.1.</p> <p>Qui preces aliquas recitant animo secum loquendi, spontè di- stractus nihil delinquit. <i>ibid.</i></p> <p>Qui non animaduertendo bonam partem officij persoluit di- stractus, nihil repetere debet. <i>ibid.</i></p> <p>Diuinationis crimen quid sit, quot eius genera, que species. 756.2.</p> <p>Diuinationis species an ita sint distincte, vt in confessione debeant explicari. 757.1.</p> <p>Diuinationis per astra quid mali insit. <i>ibid.</i></p> <p>Diuinationum genera ex notatis elementorum signis peti- ta. 758.1.</p> <p>Diuinationum genera ex aëribus petita. 758.2. & 759.1.</p>	<p>Dignitas.</p> <p>Discepta- tio.</p> <p>Discordia.</p> <p>Distinctionis.</p> <p>Dispensa- tio.</p> <p>Disputa- tio.</p> <p>Distrahitio.</p> <p>Diuinationis.</p>
------------------	---	--	--

Diuinationis.

	<p>Divinationum genera ex corporis humani membris, & partibus ducta. 759.2.</p> <p>Divinatio per somnia. 760.1. Eius species quinq; 761.2.</p> <p>Ex omnibus petita. 762.1. ostentorum, portentorum, prodigiorum, monstrorum. 763.1.</p> <p>Ex mortuorum vmbribus, & Cadaveribus. 763.2.</p> <p>Ex sortibus. 764.1. Sortium genus triplex. ibid.</p> <p>Ex superstitiosis, & vanis observationibus. 765.1.</p> <p>Ex invocatione demonum. 765.2.</p> <p>Divinatio, siue rerum futurarum presensio aliqua est. 766.2.</p> <p>Divinatio naturalis, an supernaturalis tantum. 767.1.</p> <p>An sit naturale temperamentum alicuius corporis, quo anima ad divinationem naturaliter sit affecta. 767.2.</p> <p>Dormientes cur magis ac sepius diuinent vigilantibus. 767.2. & 768.1.</p> <p>Cur fatui. 768.1. cur moribundi, & furentes. ibid. cur melancholici. 769.</p> <p>Musica cur reddat hominem aptiorem ad diuinandum. ibid.</p> <p>Diuinantes vani, & eorum arte videntes, an sint excommunicati. 773.1.</p>	<p>Peccat qui sua sponte est ebruius, & eo ipso peccatum pericula incurrit. ibid.</p> <p>Ebrietas est per se peccatum etiam quando nullum ex ea peccati periculum imminet. ibid.</p> <p>Ebriorum culpa in eo consistit, quod sciunt immoderato potu ad voluptatem vtuntur. 567.1.</p> <p>Peccat qui per se vel per alios ebrietatem alicubi verbo, vel facto molitur, aut parat. ibid.</p> <p>Ebrietas quando sit peccatum etiam ex consilio medici suscepta. ibid.</p> <p>An peccata per ebrietatem admissa culpa tribuantur, & quanam ea sint. ibid.</p> <p>Ebrius si aliquem occidat, aut mutilet quando in irregularitate incidat. 598.2.</p> <p>Ebrius sua culpa dignus est venia non ex toto, sed ex parte. 599.1. absq; sua culpa ebruius, si peccet deinde, liber est à pena peccatis debita. ibid.</p> <p>Auctoritatem habet instituendi remedia ad remissionem peccatorum venialium, unde. 252.1.</p> <p>Habet potestatem condendi leges, & canones, etiam qui scriptura sacra non continentur. 328.1.</p> <p>Relaxare potest iusurandum. 925.2.</p> <p>Eiectus monachus quid differat à fugiitio, & Apostata. 1053.1.</p> <p>Conuictus ius habet eiecendi monachum contumacem. 1053.2.</p> <p>Etiā ob alia crimina iure peculiari cuiusq; religionis eieci potest quis. 1054.2.</p> <p>Eiectus extra monasterium tribus votis non soluitur. ibid.</p> <p>Eiectus è religione qui votum fecerat religionem suscipiendi non tenetur aliam petere. ibid.</p> <p>Eiectus monachus publica sententia iudicum redire non compellitur. 1025.1.</p> <p>Eiectus Monachus per instant sententiam quicquid acquirit acquirit summo Pontifici, vel Episcopo. 1052.</p> <p>Eiectus religiosus non tenetur vi voti sese Episcopo offerre, & ei prestare obedientiam, quam suis superioribus debebat. 1056.2.</p> <p>Eiectus monachus potest vti habitus Clericorum absq; vlla Pontificia facultate. 1057.1.</p> <p>Eiecto monacho licet ex mendicatio cibo vivere. ibid.</p> <p>An eiectus per penitentiam instant à monasterio recepti debeat, & an compelli queat redire. ibid.</p> <p>Eiectos reuerti volentes, an monasterium recipere debeat. 1057.2.</p> <p>Eiecti reuersi cuius monasterij impensis sint alendi. 1058.1.</p> <p>Elemosyna vnum est sacramentalibus. 252.2.</p> <p>Per eam peccata venialia delentur. ibid.</p> <p>Eiectio Prelati metu facta non valet. 23.1.</p> <p>Eiectio ex pluribus uictis facta quando valet. 23.2.</p> <p>Eiectio & intentio quādo sint vniuersaliore, quādo non. 62.1.</p> <p>Eiectio actus voluntatis trifariam accipitur. 62.1.</p> <p>Eiectio an possit esse fructus. 62.2.</p> <p>Eiectio tantum est possibilium, & eorum quae ad nos pertinent. 62.2.</p> <p>Eiectio proprie dicta non tantum est libera. ibid.</p> <p>Eiectio non est in Deo, est in angelis. 65.1.</p> <p>Eiectio bonitas, an ex sine promanet. 84.1.</p> <p>Eiectio mutata sine intentionis re ipsa mutatur. 84.1. & contra 85.1.</p> <p>Eiectio deformitatem minuit bona fructus intentio. 85.1.</p> <p>An Emphytheosis, si quam habet qui religionem proficitur, ad monasterium pertinet. 1028.1.</p> <p>Empio non semper constat, & si solum error sit in qualitate. 45.1.</p> <p>Empio non constat si error sit in substantia. 44.2.</p>	<p>Diuortii.</p> <p>Doctores.</p> <p>Dolor.</p> <p>Dolium.</p> <p>Dominica peccatio.</p> <p>Dominus.</p> <p>Donum.</p> <p>Donatio.</p> <p>Donatarius.</p> <p>Dormientes.</p> <p>Dos.</p> <p>Dubius.</p> <p>Durandus.</p> <p>Ebrietas.</p>	<p>Diuortium iure civili permissum, canonico prohibetur. 396.</p> <p>Doctores sententia postea conciliorum decretis improbata relinquenda sunt. 94.2. & 95.1.</p> <p>Quis dolor sufficiat ad remissionem peccati venialis. 247.2. & 248.1.</p> <p>Dolij signati, necdum degustato vino, quod ius sit. 1.1.</p> <p>Est vnum è sacramentalibus, 252.2. per eam delentur peccata venialia. ibid.</p> <p>Dominus rectè panitur per statum multa pecuniaria ob peccata seruorum. 411.1. Et infamia in grauidis delictis. vide seruus.</p> <p>Donatio ex parte tertia, inuisida. 9.1.</p> <p>Metu extorta nulla est. 23.2. & 24.2.</p> <p>Dona Spiritus sancti, an idem re sint cum virtutibus. 178.1.</p> <p>Donatio quando non valet. 923.1.</p> <p>Donatio post iuramentum regis non potest. 922.2.</p> <p>Donatarius tenetur restituere bona sibi donata tacita aliqua conditione, si ea deficiat. 343.1.</p> <p>Dormientes baptizandi ante mortem, si vigilantes optasse consuerit. 12.2.</p> <p>Sine soluta, siue promissa ex metu iusto irrita est. 23.1.</p> <p>Dubius de matrimonio rato non consummato, an copelli possit ad debitum reddendum. 121.1.</p> <p>Dubio de fundo quem possidet bona fide quid faciendum. ibid.</p> <p>Dubius de re quam possidet sine sua, ea vti potest. 131.2.</p> <p>Dubius si sine legitimus, an spurium iure hereditatem adit. 122.1.</p> <p>Dubius spurius de duobus vter sit pater, ab utroq; alendus. 122.1. & 2.</p> <p>Dubius an liceat quippiam facere, possitne id facere accedente superioris mandato. 122.2.</p> <p>Dubitantes subditi de iusto bello domino iubente tuto possunt militare. ibid.</p> <p>Dubius edideritne votum, iurauerit, promiserit, tutiorem partem teneat, votum seruet, &c.</p> <p>Dubius in crimine admissio de excommunicatione, & censuris non incurrisse censendus est. 123.1.</p> <p>Dubius an lex excommunicationem, & penas infligens obliget, negantem partem tenere potest. ibid.</p> <p>Dubius de generali precepto, de particulari certum esse potest. ibid.</p> <p>Dubia conscientia, vide conscientia.</p> <p>Durandus temerè negauit paruulos sine baptisinate mortuos affuturos in generali iudicio. 303.2.</p> <p>Quid sit, & quot modis sumatur. 597.2.</p>
--	---	--	---	---

Ecclia

Eieci

Electio

Emphytheosis
Empio
Empio

episcopos	<p>Statutum permittens emptori rei cum onere revertendendi prescribere, si venditor certo tempore precium non obtulerit damnatur. 416.1.</p> <p>Episcopus qui sine causa iusta indignis confert beneficia puniendus est. 10.2.</p> <p>Episcopus si detrahere soleat de portione presbyteris debitis, corruptela est. 390.1.</p> <p>Episcopi quod à laicis simul cum clericis eligantur corruptela est. 390.2.</p> <p>Quod electus ante confirmationem Ecclesiam regere soleat, corruptela est. 391.2.</p> <p>Eius statuta non ligant comorantes in locis exemptis. 410.2</p> <p>Statuta quibus prohibet exempta loca adire omnes ligant ibidem.</p> <p>Quæ civilibus legibus de contractibus, & similibus prescripta sunt eadem ab Episcopo clericis sunt edicenda pacis causa. 361.2.</p> <p>Episcopi possunt inquirere in eos qui è christianis ad Iudeos transeant, & in eorum fautores. 699.2.</p> <p>Item in transeuntes ad Saracenos. 700.1.</p> <p>Episcopi ius habent in Apostatas matrimonium publice contrahentes. 693.1.</p> <p>Item in Clericos sacris iniuriatos matrimonio se copulantes. ibidem.</p> <p>Episcoporum status perfectior est statu religionorum. 988.2.</p> <p>Episcopus an possit iurisdictioni vinculum relaxare. 931.2.</p> <p>Episcopi, & alij Antistes an aliquid possint vouere. 956.1.</p> <p>An Episcopus possit vouere se religionem ingressurum. ibid.</p> <p>An Episcopus possit commutare votum arctioris religionis in laxiorem. 966.2.</p> <p>Episcopus an possit relaxare, vel commutare votum minus in quod à Pontifice votum castitatis sit commutatum. 967.2</p> <p>Episcopus an possit aliquem soluere voto virginitatis. 969.1.</p> <p>An Episcopus possit concedere facultatem ei qui ratum matrimonium contraxit, ut illud consummet, cum sit voto simplici castitatis astrictus. 970.1. & 2.</p> <p>An Episcopus possit facultatem concedere debitori petendi ei qui simplici castitatis voto astrictus matrimonium consummauit. ibidem.</p> <p>An possit relaxare, soluere, vel commutare votum perpetue continentie. 971.2.</p> <p>An possit commutare, vel relaxare votum dandi elemosinam certa persone vel pio loco. 971.1.</p> <p>Episcopus non potest ex iure communi eximere beneficiarios & alios clericos à lege horarum recitari. 836. 1. potest tamen secundum ius commune certam aliquam precandam formam approbare & concedere secundum ius novum non potest. ibidem.</p> <p>Episcopus indulgens puero septem annos egresso beneficium simplex, nequis concedere horas ne recitet. 836.1.</p> <p>Post Tridentinum tali puero ne beneficium quidem simplex conferre potest. ibidem.</p> <p>Episcopus habet potestatem visitandi monialium cenobia ut clausuram seruandam curet. 1129.2.</p>	<p>Excommunicatio & irregularitas per actum incurritur in quo nulla est malitia. 14.1.</p> <p>Excommunicatus absolui potest iniurus ab excommunicatione suspensione, interdictione, irregularitate. 16.1.</p> <p>Excommunicationem quare non incurrat ex culpabili ignorantia, vel scienter peccans contra ius naturale vel diuinum, si ius canonicum ignoret. 38.1. & 2.</p> <p>Excommunicationis pena contemptum & contumaciam peculiarem contra Ecclesie leges, & decreta presupponit. 38.2.</p> <p>Excommunicatio quando tollatur per derogationem. 321.1.</p> <p>Excommunicatio reseruata sublata reservatione manet. ibidem.</p> <p>Ab excommunicatione reseruata post reservationem sublata potest quis legitimus sacerdos absolueri. 321.1.</p> <p>In Excommunicatione quid diuini, quid canonici iuris sit. 394.2.</p> <p>Excommunicatus si impetret rescriptum irritum est. 409.2.</p> <p>Excommunicati culpam denuo non contrahunt si se diebus festis à re diuina audienda continent. 515.2.</p> <p>Excommunicatis denunciatis non licet etiam die festo sacrum audire. 54.1.</p> <p>Excommunicati, & interdicti si nõ per ipsos steterit, quo minus soluantur, excusantur à sumpcione Eucharistie in Pascale. 629.1.</p> <p>Excommunicationem incurrit arma deferentes ad Saracenos, Iudæos, Hæreticos. 700.2.</p> <p>Excommunicationem incurrit qui arma vendunt Christianis Saracenorum imperio subiectis, nisi fiat in Saracenorum perniciem. 700.2. & 701.1.</p> <p>Excommunicationem nõ incurrit arma dantes Saracenis Christianis subiectis, aut Christianos defendentibus. 701.1.</p> <p>Excommunicationem non incurrit, qui arma emptia à Saracenis penitus eadem in eadem substantia, quantitate, qualitate vendunt, secus si effecta sint meliora. ibid.</p> <p>Excommunicatio irrogata in cap. ita quorundam, ijs qui in galeis, & pyratice Saracenorum nauibus regimen exercent quomodo iste ligatur. 703.1.</p> <p>Pro excommunicato denunciato missam offerens animo cum ipso sacrificium communicandi peccat lethaliter. 868.2.</p> <p>Generatim missam faciens pro omnibus fidelibus voluntate se extendere potest ad excommunicatos fideles. 869.1.</p> <p>Excommunicatus penitens & contritus participat fructum sacrificij pro se oblati. ibidem.</p> <p>Pro tali excommunicato rem secreto diuinam faciens non peccat. 869.2.</p> <p>Pro excommunicato potest sacerdos in canone missæ inter ceteros amicos etiam excommunicati meminisse. ibid.</p> <p>Pro excommunicato occulto an sacrificium offerre liceat. ibid.</p> <p>Ad exilium per se subeundum potest in conscientia cogi damnatus. 342.1.</p> <p>Extrahere aliquid aliunde qui cepit ante legem latam que id vetat ea lege non tenetur. 377.2.</p> <p>Extrema vnctio est sacramentum ad delendas peccatorum reliquias institutum, & delet culpas veniales. 249.2.</p> <p>Extrema vnctio effectum suum non sortitur nisi in vltima vnctione, & quare. 858.2.</p> <p>Facere significat quandoque sacrificare. 851.1.</p> <p>Quando excusatur ab audiendo sacro, Vide Missa.</p> <p>Familie totius qui curam habet curare debet ut filia & famuli missam audiant. 542.1.</p> <p>Familiares Episcopi non etiam intelligantur qui per literas, familiares appellantur, cum privilegium familiaribus conceditur. 303.1.</p> <p>An hominibus insit vis aliqua qua solo contactu, aut sermone morbis mediamur. 770.1.</p>	<p>Excommunicatio.</p> <p>Exilium.</p> <p>Extrahere</p> <p>Extrema vnctio.</p> <p>Facere.</p> <p>Familia.</p> <p>Familiares.</p>
-----------	---	---	--

<p>Favor. <i>An hominibus inſu viſ aliqua qua demones ſpeculis, annu- lis, aut vaſculis includant, alligent, aut ab obſeſis corpo- ribus expellant. 772.1.</i> <i>Vicinus eſt amori. 133.2. Favor quid ſit. ibid.</i> <i>Favoris cauſe eadem que amoris. ibid.</i></p> <p>Fœmina. <i>Fœminarum priuato commo conſulitur lege, que prohibet illis contrahum. 923.2.</i></p> <p>Fœſt' dies. <i>Fœſtis diebus, an liceat exigere, accipere, & præſtare ius in- randum. 937.2.</i> <i>Fœſtum incipitur à media nocte. 543.2.</i> <i>Fœſto die concionem audire, an ſit præceptum. vide Concio.</i> <i>Fœſto die veſperinas preces audire, an ſit obligatio. 545.1.</i> <i>Fœſto dies quos intelligat præceptum Eccleſiæ. 545.2.</i> <i>Fœſto die qui recitat preces horarias, ad quas eſt obligatus tempore miſſæ virumque implet præceptum. ibid.</i> <i>Fœſtis diebus, an teneantur parochiani aliquid offerre tem- pore ſacri. 553.1.</i> <i>An vi præcepti quiſq; debeat diebus fœſtis actum elicere, quo peccata, que admittit deſeſtur. 553.2.</i> <i>An qui non peccauit mortaliter debeat diebus fœſtis elicere actum charitatis. ibid.</i> <i>Non licet die fœſto audire ſacrum notorij clerici percuſſoris, neque concubinarij, neque denunciati excommunicati, et iuſſi nulli alius ſit ſacerdos. 554.1.</i> <i>An feudum quod ſolus is qui proficitur religionem ad mo- naſterium transferatur. 1028.1.</i></p> <p>Feudum. <i>Filio familias, an liceat aliquid vouere. 957.2.</i> <i>An filij illegitimi ius habeant petendi legitimas portiones ex fratris religionem profeſſi bonis. 1028.2.</i> <i>An filius religionem ingreſſus ius habeat ante profeſſionem ſta- tuendi de bonis ſuis adueniit iſi viuente patre in ipſis vi- ſum fructum habent. 1029.1.</i> <i>Libri quos filius familias accepit à patre ob ſtadium litera- rion, an ad monaſterium pertineant ſi filius religionem proſeſſeatur. ibid.</i> <i>Filius cuius parentes grauiter indigent non poteſt ſua con- ſcientia religionem ingredi. 1000.2.</i> <i>Filij iuſta de cauſa per conſuetudinem iuſta portio adimi poteſt. 393.1.</i> <i>Ad filium tranſiſt Patri priuilegium ratione dignitatis, aut nobilitatis: ratione muneris tamim eo vino: ratione ne- ceſſitatis ne tunc quidem. 407.1.</i> <i>Ob filiorum peccata iuſte per ſtatutum pater puniri poteſt. 411.1.</i> <i>An ſi hominis propter finem agere. 2.1.</i></p> <p>Finis. <i>Quot modis dicatur aliquid propter finem agere. ibid.</i> <i>An natura agat propter finem, & quomodo. ibidem.</i> <i>Quomodo bruta agant propter finem. ibid.</i> <i>Homo agit cum cognitione finis quâ finis eſt. ibid.</i> <i>Quo pacto actionis humana cuiuscuſque ſit finis. 2.2.</i> <i>Finis vltimus bifariam vltimus dici poteſt. ibid.</i> <i>Quis ſit finis vltimus peccati venialis. ibid.</i> <i>Finis vltimus vel eſt communis, vel priuatus. ibid.</i> <i>Omnium actionum humanarum eſt finis vltimus communis non proprius. ibid.</i> <i>Actionis humane tantum vnus vltimus finis poſſitius, plu- res negatiui eſſe poſſunt. ibid.</i> <i>Finis plures ſimul intendi quomodo poſſunt. 61.1.</i> <i>Finis intentio, & electio mediocrum, an ſit vnus actus. ibid.</i> <i>Finis relatus ad internum actum voluntatis tribuanè pri- mam illi, an ſecundam bonitatem. 71.2.</i> <i>Ob que crimina bona alicuius ſint ipſo iure addicta Fiſco. 334.1.</i> <i>Quorum bona ſunt ipſo iure addicta Fiſco, à die patri ſaci- cinorij ſunt inhabiles ad ſua bona alienanda, ſed non te- nentur ea ante latam ſententiam Fiſco tradere. 334.2.</i></p> <p>Fiſcas.</p>	<p><i>nec amittunt eorum dominium. 335.2.</i> <i>Fiſco ipſo iure addicta bona, qui aliena ante delicti condem- nationem non peccat ſi id ſaci ad vnus neceſſarios. 338.1.</i> <i>Item ſi crimen eſt occultum, & emptori caueat. ibid. Si gratis det, aut equalibus permittet. ibid. peccat ſi alie- net cum alieno damno, neque valet alienatio. ibid. 2.</i> <i>Fiſco addici poſſunt bona criminofis occulti facta condemna- tione poſt mortem. 338.2.</i> <i>Fiſco bona tradere poſt condemnationem criminofos in con- ſcientia non teneatur ſed exigenti tantum non repugnare. 341.1.</i> <i>Fiſco addictorum bonorum nihil cuiquam licet ſua conſci- entia occultare. ibid.</i> <i>Qui credit aliquam ſententiam contrariam fidei antequam ealem eſſe animaduertat peccat, ſi incipiat aliquantulum animaduertere venialiter, poſt plenam notitiam morta- liter peccat. 223.1.</i> <i>Cum aliquod fidei dogma ſcienter negatur, aut in dubium vertitur tota ratio credendi negatur. 278.1.</i> <i>Quomodo pugnet cum hæreſi, vide Hæreſi.</i> <i>Fidei habitus lege ordinaria inſundi non poteſt à Deo in ho- minem ſcienter diſſentientem à fide, extraordinaria po- teſt. 278.1.</i> <i>Credere non ſufficit generatim quicquid Sancta Mater Eccle- ſia credit, niſi explicite aliquid credatur. 644.2.</i> <i>Credi oportet etiam à rudi omnes fidei articulos quos pu- blico, ac ſolemni ritu proponit Eccleſia. ibid.</i> <i>Fidei credendorum articulorum quenam ſit ſubſtantia. 645.1.</i> <i>Quantum ſufficiat credere hebeti, & obtuſo ingenio. 646.1.</i> <i>Ignorantia probabilis omnium articulorum fidei quomodo in quempiam cadere poſſit. ibid.</i> <i>Credens falſa quomodo excuſetur per ignorantiam. 646.2.</i> <i>Credens aliquid propoſitum à ſuo parochio contra articulum fidei quem explicite anteà credidit quomodo excuſetur. ibidem.</i> <i>Credere quid debeant explicite laici, quid clerici. ibid.</i> <i>Credere explicite, & implicite quid ſit. 647.1.</i> <i>Fidei præcepta quos ſint. ibid.</i> <i>Fidei res ſcendi præceptum quando incipiat obligare. ibid.</i> <i>Ad fidei articulos ſciendos compelluntur fideles, vi præcepti Eccleſiaſtici. 647.2.</i> <i>Doctrinæ Chreſtiane rudimenta quomodo ſinguli diſcere, ſcire, ac memoria mandare teneantur. ibidem. Et qua lin- gua. 648.2.</i> <i>Credendi præcepto quâdo ſinguli teneantur. 648.2. & 649.1.</i> <i>Præcepto conſtendi fidem quando quis obligetur. 649.1.</i> <i>Rerum credendarum ignorantia eſt primum peccatum con- tra fidem. 649.2.</i> <i>Rerum credendarum ignorantia, an ſit per ſe peccatum. ibidem.</i> <i>Fidei ignorantia, & hæreſi non ſunt duo peccata ſimul, ſed alterum dumtaxat. 650.1.</i> <i>Fidei articulos ignorantiam quomodo confeſſiones excipien- da. ibid.</i> <i>Fidei inſor nominatus à iutore quomodo teneatur obligetur ſi præſens ſit. 8.2.</i> <i>An fidei inſor pro religioſo acceptus vlla obligatione teneatur, & an pigum pro illo datum poſſit iure eſſe obliga- tum. 1038.1.</i> <i>Fidei inſores non dentur à iure pro dote reſtituenda. 924.1.</i> <i>Fornicatio ſuſto grauior eſt propter prolem, que per eam na- ta malè educatur. 260.2.</i> <i>Franciſcani Ordinis Prouinciarum, Conuentuum, Fratrum numerus receſſerunt. 1134.2.</i></p>	<p>Fides. <i>Qui credit aliquam ſententiam contrariam fidei antequam ealem eſſe animaduertat peccat, ſi incipiat aliquantulum animaduertere venialiter, poſt plenam notitiam morta- liter peccat. 223.1.</i> <i>Cum aliquod fidei dogma ſcienter negatur, aut in dubium vertitur tota ratio credendi negatur. 278.1.</i> <i>Quomodo pugnet cum hæreſi, vide Hæreſi.</i> <i>Fidei habitus lege ordinaria inſundi non poteſt à Deo in ho- minem ſcienter diſſentientem à fide, extraordinaria po- teſt. 278.1.</i> <i>Credere non ſufficit generatim quicquid Sancta Mater Eccle- ſia credit, niſi explicite aliquid credatur. 644.2.</i> <i>Credi oportet etiam à rudi omnes fidei articulos quos pu- blico, ac ſolemni ritu proponit Eccleſia. ibid.</i> <i>Fidei credendorum articulorum quenam ſit ſubſtantia. 645.1.</i> <i>Quantum ſufficiat credere hebeti, & obtuſo ingenio. 646.1.</i> <i>Ignorantia probabilis omnium articulorum fidei quomodo in quempiam cadere poſſit. ibid.</i> <i>Credens falſa quomodo excuſetur per ignorantiam. 646.2.</i> <i>Credens aliquid propoſitum à ſuo parochio contra articulum fidei quem explicite anteà credidit quomodo excuſetur. ibidem.</i> <i>Credere quid debeant explicite laici, quid clerici. ibid.</i> <i>Credere explicite, & implicite quid ſit. 647.1.</i> <i>Fidei præcepta quos ſint. ibid.</i> <i>Fidei res ſcendi præceptum quando incipiat obligare. ibid.</i> <i>Ad fidei articulos ſciendos compelluntur fideles, vi præcepti Eccleſiaſtici. 647.2.</i> <i>Doctrinæ Chreſtiane rudimenta quomodo ſinguli diſcere, ſcire, ac memoria mandare teneantur. ibidem. Et qua lin- gua. 648.2.</i> <i>Credendi præcepto quâdo ſinguli teneantur. 648.2. & 649.1.</i> <i>Præcepto conſtendi fidem quando quis obligetur. 649.1.</i> <i>Rerum credendarum ignorantia eſt primum peccatum con- tra fidem. 649.2.</i> <i>Rerum credendarum ignorantia, an ſit per ſe peccatum. ibidem.</i> <i>Fidei ignorantia, & hæreſi non ſunt duo peccata ſimul, ſed alterum dumtaxat. 650.1.</i> <i>Fidei articulos ignorantiam quomodo confeſſiones excipien- da. ibid.</i> <i>Fidei inſor nominatus à iutore quomodo teneatur obligetur ſi præſens ſit. 8.2.</i> <i>An fidei inſor pro religioſo acceptus vlla obligatione teneatur, & an pigum pro illo datum poſſit iure eſſe obliga- tum. 1038.1.</i> <i>Fidei inſores non dentur à iure pro dote reſtituenda. 924.1.</i> <i>Fornicatio ſuſto grauior eſt propter prolem, que per eam na- ta malè educatur. 260.2.</i> <i>Franciſcani Ordinis Prouinciarum, Conuentuum, Fratrum numerus receſſerunt. 1134.2.</i></p> <p>Fidei inſor. <i>Fidei inſor nominatus à iutore quomodo teneatur obligetur ſi præſens ſit. 8.2.</i></p> <p>Fornicatio. <i>Fornicatio ſuſto grauior eſt propter prolem, que per eam na- ta malè educatur. 260.2.</i></p> <p>Franciſcanus. <i>Franciſcani Ordinis Prouinciarum, Conuentuum, Fratrum numerus receſſerunt. 1134.2.</i></p>
---	--	---

Cuiam

<p>Cuinam acquirat Religiosus Franciscanus id, quod acquirat. 1035.2.</p> <p>An Franciscanus Observans, vel Capuccinus iure possit ad Carthusiam transire. 1051.2.</p> <p>Franciscanus Observantibus, non licet habere redditus annuos testamento legatos ad Ecclesiarum usus. 1086.1.</p> <p>Franciscanus Fratribus ius non est, accipere redditus annuos testamento legatos ea lege, ut certa sacra quotannis fieri curent. 1086.1.</p> <p>Franciscanorum Regula. vide Regula.</p> <p>Franciscani nihil communiter, nec privatim possidere queunt. 1087.1.</p> <p>Franciscanorum paupertas non solum servari potest, sed etiam licet eam voto proficere. ibid.</p> <p>Dominium & proprietates eorum honorum, qui in Franciscani vivunt, ad Ecclesiam Romanam pertinent; eorum vero, que ex largitionibus accipiuntur penes eos sunt, qui ea donant. ibid.</p> <p>Franciscani nullum ius habent, sed nudum usufructum. 1087.2.</p> <p>Franciscani quibus modis res ad usus necessarias iure acquirant. ibid.</p> <p>Qua ratione Franciscanus viti liceat pecunia. ibid.</p> <p>Franciscanus quomodo sit licitum res sibi testamento legatas recipere. ibid.</p> <p>Franciscani an iura conscientia habeant granaria, & cellaria. ibid.</p> <p>Franciscanus licet vnam habere tunicam cum capucio, & alteram sine illo. ibid.</p> <p>Fratres. Fratres ingredi Religionem non potest, si sorores ab illo relicte in periculum pudicitie incurrant: potest autem, etiam si Fratres gravi egestate laborent. 1000.2.</p> <p>Forenfis. Forenses id est, incole, advena, peregrini legislatori non subiecti, eius legibus non tenentur. 349.1.</p> <p>Quando eius legibus teneantur. ibid. 1. & 2.</p> <p>Quorum rerum per consuetudinem ius acquirant. 383.2.</p> <p>Consuetudine non tenentur, nec statuta, nisi in certis casibus, & quibus. 389.1.</p> <p>Privilegium eis a Civitate concessum, quo eximantur ab oneribus, si cum datum est in civitate erant, abrogari potest, si nondum venerant, non potest. 410.2.</p> <p>Fructus. Fructus bonorum ipso iure propter crimen Fisco addictorum post declaratum crimen, repetantur a die commissi criminis. 337.2.</p> <p>Fugitivus. Fugitivus Monachus manens absque ulla dignitate Ecclesiastica, quod acquirat, Monasterio suo acquirat. 1055.2.</p> <p>Fugitivi ad Monasterium reversi cuius impensis alendi. 1058.3.</p> <p>Fur & furtum. Qui alienam rem furripit, & eandem sibi ablatam recuperat, semel furatur. 221.1.</p> <p>Generalis. Generalis Minister, vel prepositus alicuius Ordinis, iure potest concedere infra de causa facultatem transeundi ad laxiorem ordinem. 1051.2.</p> <p>Generales Regularium possunt ades, oratoria sacella, ad divinum cultum, sacrificium deputare. 881.1.</p> <p>Genus. Genus moris in obiectis constituitur, per ordinem ad rationem in actibus requiritur voluntarium. 265.1.</p> <p>Obiecta eadem in genere moris, sepe diversa in genere nature, & contra. 211.2.</p> <p>Gerson. Gerson affirmans peccata venialia ex se eternam poenam mereri, refutatur. 236.1.</p> <p>Mitius explicatur. 236.2.</p> <p>Gerson negans omnem legem humanam conscientias alligare posse, confutatur. 325.2.</p> <p>Gloria inanis. Gloria inanis est immodicus laudis, glorie, ac fame appetitus. 256.1.</p> <p>Quomodo committatur. ibid.</p> <p>Quando leibatur, quando venialis culpa sit. ibid.</p>	<p>Eius Filie recensentur, & explicantur. 256.2.</p> <p>Sunt peccata venialia, quando sunt cum detrimento alterius gravi periculo, aut ob finem malum. 257.1.</p> <p>Græci iure divino potestati Romani Pontificis subiecti sunt. 351.2.</p> <p>Græci Canonibus antiquis editis ante suam à Latinis separationem tenentur. Ibid. multos tamen Consuetudine abrogarunt. Ibidem. multis videntur instituta à nostris alienis, & quibus. ibid.</p> <p>Græci Constitutionibus Ecclesiasticis post divisionem vtriusque Ecclesie latis non semper tenentur. 351. & 352. Inter Latinos commorantes eorum moribus non tenentur. 389.1.</p> <p>Gregorius Ariminensis tortor puerorum. 302.1.</p> <p>Gula vitium est cum cibo, & potibus auidè ultra modum vivitur. 258.2. Eius partes, que sint. Ibid. Eius species que sint? Ibidem.</p> <p>Habitus quid sit, & quibus facultatibus insit. 147.2.</p> <p>Habitus cum facultate substantiam actus efficit. 148.1.</p> <p>Habitus in qua facultate ut subiecto insit. 148.2.</p> <p>Habitus proprie non esse in corpore, nec in brutis. 150.1.</p> <p>Habitus quomodo acquirantur. ibid.</p> <p>Habitus an ex vno actu generetur. 150.2.</p> <p>Habitus an incipiat à primo statim actu generari. 151.1.</p> <p>Habitus an ad similes actus moveant. 151.2.</p> <p>Habitus an comparetur in appetitu sensus, repetitur crebro actibus. 151.2. & 152.1.</p> <p>Habitus acquisitus an generetur ex actibus habituum inferiorum. 151.2.</p> <p>Habitus acquisiti, & insiti, an sint eiusdem substantie. 153.2.</p> <p>Habitus insusi, & acquisiti quomodo, & cur specie differant. ibid.</p> <p>Habitus quomodo augeantur. 154.2.</p> <p>Habitus intensius crescunt accessione partium. 155.1.</p> <p>Habitus acquisiti, per actum accedunt incrementum non inferiorum. 155.2.</p> <p>Habitus an quilibet actus, etiam remissus, & equalis intendat. 155. & 156.1.</p> <p>Habitus probabilis augeatur magnitudine actus excedente non totali latitudine. 156.1.</p> <p>Habitus an diminuantur, & intereant, & an omnes. 157.2.</p> <p>Habitus insusi cum augeantur, num etiam minuantur. ibidem.</p> <p>Habitus acquisiti deleri, & interiri possunt, & quomodo. 158.2.</p> <p>Habitus insusi quomodo amittantur per actus contrarios. ibidem.</p> <p>Habitus insusi meritorie potius, quam effectiue per contrarios actus amittuntur. 159.1.</p> <p>Habitus an sola actuum intermissione intereant. 159.2.</p> <p>Habitus primorum principiorum non intereunt. 160.1.</p> <p>Habitus acquisiti, an vnius actus contrarij vi deleri possit. ibidem.</p> <p>Habitus insusi an sint, & an natura, ac substantia ab acquisitis differant. 160.2.</p> <p>Habitus tam acquisiti, quam insusi, an sit simplex qualitas. 161.2.</p> <p>Habitus insusus movet ad actus specie diversos. 162.1.</p> <p>Diversi habitus sunt in vna, & eadem facultate. ibid.</p> <p>Habitus insusi tantum sunt boni, acquisiti boni, & mali. 162.2.</p> <p>Habitus morales nequaquam sunt indifferentes. 162.1.</p> <p>Habitus an ex obiectis distinguantur, & quando. 162.2.</p> <p>Habitus an generentur ex venialibus peccatis sepius repetitis. ibid.</p>
--	---

Græci.

Gregorius Ariminensis.
Gula.

Habitus

Habitus
sacerdota-
lis.

Habitus, ut habitus, est à Deo, non ut vitiosus. 272.1.
Non habet in se prauitatem moris, quam actus habent. ibid.
Non idem culpandus est, quod hominem procliuem reddat ad
malum. ibid.
Habitus supernaturalis dat, quo homo possit opus supernatu-
rale, non quo cogitet, velit, faciat. 204.1.
Vestis quibus sacerdos vitur in Missa sacrificio, quales esse
debeant. 886.2.
Si ex manipulo stola fiat, vel contra, non est iterum conse-
cranda. ibid.
Vestes illustrum saminarum consecratae inferuire possunt
pro vestibus sacrificij. ibid. 887.1.
An sine stola liceat sacerdoti extra sacrificium Eucharistiam
sumere. 887.1.

Habitus
Monasti-
cus.

Vestes sacras in vsus profanos conuertere non licet. 887.2.
Quocirca ex sit Religiosorum habitus, & quis nam sit Noui-
tiorum proprius. 1000.2.
An habitus Nouitiorum ab habitu Professorum debeat esse
distinctus. 1001.1.
Habitus quomodo monachum faciat. 1001.2.
Probationis habitus est necessarius, ut Nouitius professionis
sit capax. 1003.1.
Qui temere religionis suae habitum deponit, ipso facto in ex-
communicationem incidit. 1059.1.
Qui religionis habitum occulte gestat, ita ut externis nullo
modo appareat, excommunicationem incurrit. 1059.2.
Qui religionis suae habitum deposito, alterius habitum assumit,
excommunicationem incurrit. ibid.
Qui suae religionis habitum retento ad aliam transit, cum eius
habitum suscepto suum deponit, excommunicationem non
incurrit. ibid.
Qui dimittit habitum, ita tamen ut suam personam calet,
non excommunicatur. 1059.2.
Qui suo habitu dimisso alterius religionis habitum assumit
ut illi in aliquo inferuiat sine graui necessitate, excom-
municationem incurrit. 1060.1.
Qui intra monasterij claustra temere habitum dimittit, ex-
communicationem incurrit. ibi.

Hebraei.

In se retinuerunt spolia Aegyptiorum. 432.2.
Hebraeorum principes, & reges post Machabaeos enumeran-
tur, & eorum Chronologia texitur. 514.2.
Hebraeorum libri, Rabbinici, Talmud, prohibiti sunt. 675.2.
Vide Iudaei.

Haereticus.

Pendet ex speciali proposito voluntatis. 35.1.
Haereticus quatenus peccati rationem habet contraria est fidei,
non quatenus adus naturaliter factum. 277.2.
Tollit idem non solum ob meritum, sed etiam ob repugnan-
tiam cum illa. 278.1.
Non quatenus fides est supernaturalis, sed qua mouet ad cre-
dendum. ibid.
Cum haereticus actum, non cum habitu pugnat habitus fidei, qui
simul cum illo esse potest. ibid.
Ob haeresim bona Fisco addicuntur. 334.2.
Haereticus simpliciter interna, excommunicatione non affici-
tur. 346.2.
Haereticus interior exterius prodita, etiam si penitus occulta
sit, excommunicationem contrahit ipso iure. 654.2.
Haeresim suam narrans ioco, aut consilij petendi causa, an sit
haereticus exterior, & an excommunicatione incurrat. 655.1.
Haeresim suam pronuncians legendo alienos libros sine vo-
luntate exprimentis suam errorem, excommunicatione
non afficitur. 655.2.
Ob haeresim Emphyteutae, an Emphyteutis à Fisco vendice-
tur. 662.2.
Ob haeresim res eius obligata publicatur, & Fisco deferretur,
ibidem.

Haereti-
cus.

Ob haeresim, primigenitorum bona ad Fiscum pertinent. 663.1.
Haereticus esse potest credens sententiam fidei. 35.1.
Haereticus exterior licet oculus, ipso iure excommunicatus
est. 345.2.
Haereticos libros legendi fasulati aut uti quis potest etiam
extra diuicem concedemus. 406.2.
Ecclesia aliquando pro haereticis, & schismaticis publice or-
rat, & olim ita conuenit. 869.1.
Pro haereticis nec Missam offerre, nec publice pro ijs orare li-
cet. ibid.
Haereticus ut qui sit, quae, quot requirantur. 650.2.
Haereticus ne sit Cathuchumenus, qui contra fidem scienter
aliquid credit. 651.1.
Baptizatum se putans per errorem, si credat aliquid contra
fidem est haereticus. ibid.
Haereticus quis sit coram Deo non in Ecclesia. ibid.
Haereticus est, qui dubius est in fide, & ut talis puniendus.
ibidem.
Haereticus est qui res fidei sola opinione credit. ibid. 2.
Haereticus est qui per ignorantiam crassam credit, aliquid
contra fidem. ibidem.
Haereticus non est qui per ignorantiam affectat à credit aliquid
contra fidem, paratus deponere suum errorem. 652.1.
Haereticus non est, qui cretenu aliquid contra fidem affir-
mat. ibid.
Haereticus proprie non est, qui opus aliquod exterius contra
fidem facit, nihil interius errans. 653.1.
Haereticus an sit qui opus exterius indifferens facit ex inter-
na haeresi. 653.2.
Haereticorum poena est excommunicatio. ibid.
Haereticus quo iure in rebus diuinis vitandus sit. ibid.
Cum haereticis quando liceat simul Catholicis orare. 658.1.
Haereticorum irregularitas, quae sit, & quomodo eam costra-
bant. 660.2.
Haereticum qui se publice proficitur absque vlllo mentis er-
rore an irregularitatem contrahat. 660.2.
Haereticus bona ab eo die, quo in haeresim incurrit ad Fiscum
pertinent. 661.2.
Haereticorum serui ob haeresim dominorum, an ad Fiscum
transeat. ibid.
Haereticus à die quo in crimen incurrit, nihil potest bona-
rum sibi ex aliorum donatione, & c. obuenientium acqui-
rere. 662.1.
Haereticus adueniens hereditas, an ad Fiscum pertinet. 662.2.
Haereticus ius patronatus Ecclesiasticum, publicatus eius bo-
nus ad Fiscum non tranfit, sed vsu introductum est, ut Ec-
clesia sui iuris libertatem acquirat. ibid.
Haereticus bonis publicatis, secundum, quod penes ipsum erat ad
catholicam dominum redit. ibid.
Haereticorum bona cui Fisco deferantur. 663.1.
Haereticus Clericus fractus ex beneficio acquisiti, an Fisco dese-
rantur. ibid.
Haereticus, si sit paterfamilias, non publicatur usufructus
quem habet in bonis aduentitij filij. ibid. 2.
Haereticorum heredes an possint aliquando iure prescripitiom
contra fidem bona sibi retinere qua possident. ibid.
Haereticus regni regnum an confiscari queat. 663.2. & 664.1.
Ad haereticam maritum si respiciat, an vxor quam decepe-
rit cogatur redire. ibid.
Haereticus obligationes ut cessent. 664.2.
Haereticus an debitor debeat soluere. ibid.
Haereticorum poena, quae dignitatibus, & c. vel priuati sunt,
vel priuari merentur. ibid.
In haereticis presbytero, ut maneat potestas consecrandi, &
offerendi sacrificium. 665.1.

In here-

In heretico Episcopo manet potestas ordinis. 665.2.
 Hereticus sacerdos, & Episcopus, an eo ipso sit omni iurisdictione privatus. 666.2.
 Hereticum qui recipit ut amicum, an excusetur à pœna receptoris. 664.2.
 Hereticus sacerdos an eo ipso beneficium Ecclesiasticum, etiam ante iudicis sententiam amittat. 666.1.
 Ab heretico abdicatio beneficii in gratiâ alterius facta ante condemnationem criminis, an sit nullius momenti. ibid.
 Hereticorum pœna est etiam privatio sepulturae Ecclesiasticae. 666.2.
 Hereticorum pœna est infamia, ut eorum filij ad nullum Ecclesiasticum beneficium admitti possint. 667.1.
 Hereticorum pœna iuxta, capitis supplicium. 668.1.
 Heretici ut igni exurantur, unde originem traxerit. 669.1.
 Hereticus relapsus quis sit. 669.2.
 Hereticus relapsus, an sit qui unum solum heresim abiuravit, si postea in aliam diversam labatur. ibid.
 Relapsus hereticus quatuor modis dicitur. ibid.
 Relapsus censetur qui datus ob vehementem heresim suspensionem eam abiuravit, deinde hereticis adhaeret. ibid.
 Relapsus non est qui abiuravit heresim, & deinceps in carcere inde aufugit. 670.1.
 Heretici relapsi pœna que sit. ibid.
 Hereticos par veram penitentiam redeuntes, an excipere debeat Ecclesia. ibid.
 Heretici lata sententia condemnati, an iure possint ab Ecclesia recipi. 670.2.
 Heretici ad fidem redeuntes, quomodo sint recipiendi ab Ecclesia. ibid.
 Hereticorum credentes qui sint. 671.1.
 Hereticorum receptores qui sint. 671.2.
 Hereticos domi excipiens tanquam sibi societatis, &c. lege cõmunicos an receptor sit. ibid. An excusetur à pœna. ibi.
 Hereticum Patrem filius recipiens, aut virum vxor, an receptoris pœna puniendi. ibid.
 Hereticum qui mortis metu recipit, an pœnam incurrat. 672.1.
 Hereticorum defensores qui sint. ibid. fautores. ibidem.
 Hereticorum receptor, fautor, & defensor num iure cogantur, ut pœnas evitent, ignorantiam suam probare. 672.2.
 Hereticorum receptoris, fautoris, defensoris, que pœna sint. ibid.
 Hereticorum absolutio. Vide Absolutio.
 Hereticorum Libri. Vide Libri.

Hispania.
 Hispanie Reges, an habeant à Pontifice privilegium ad suum iudicium vocandi causas clericorum, cum se secularis queruntur vim pati à iudice Ecclesiastico. 355.1.
 Historici veteres enumerantur. 507.1. & 2.
 Homicida animæ propriæ non est qui canque lethaliter peccat, sed requiritur speciale, & expressum propositum voluntatis. 36.1.
 Homicidium externum speciale propositum non requirit. ibidem.
 Homicidium permittentes Civiles leges in certis casibus à Canonico iure abrogantur. 396.2.
 Homicidis pecuniariis tantum pœnam imponentia statuta improbantur. 411.2.
 Homicida bona, vel eorum dimidia pars iusto statuto heredi interfecti attribuuntur. 416.1.
 Homo an solis naturæ viribus possit promoveri vitam æternam. 197.1.
 Homo an solis naturæ donibus possit credere, & sperare divina mysteria. 198.1.
 Homo an saltem solis naturæ viribus possit honestè operari. 198.2.

Homo solis naturæ viribus peccatum defugere omnino nequit. 199.1.
 Homo in statu iustitiæ originalis per seipsum omne opus honestum prestare potuisset, non sine Dei mœnibus, & adiuvantis auxilio. 201.2.
 Homo iustitia originali iustus an præcepta fidei, & spei implere potuisset. 202.2. an omnia præcepta. 203.1.
 An Deum propter ipsum, ante, & super omnia diligere potuisset. 202.2.
 An homo in illo statu vitam æternam promoveri potuerit. 203.1.
 Vide Adam, Originalis iustitia, & status.
 An homini post lapsum habitus supernaturales infusi, non dant peccatum veniale vitare. 204.2.
 Homo vulneratur in naturalibus per peccatum, quia minus habilis fit ad bonum rationis usum. 210.2.
 Homo creatus diuinitus ex particula Adami peccatoris, peccatum originale non contraheret. 296.1.
 Homo vetus. Vide Concupiscentia.
 Honestatis actus in quo consistat. 70.1.
 Horarum Canoniarum nomine, que orationes intelligantur, & cur sic dicantur. 804.1.
 Horarie preces Canonice quot sint. ibid.
 Horarie preces Canonice cur septenario numero consent. 805.1.
 Horæ Canonice que nominentur voce officij matutini, que Vesperini. 805.2. & 806.1.
 Que, & quot sumi debeant voce officij diurni, que nocturni. 806.1.
 Horæ Canonice quando primum sint institutæ. ibidem.
 Sine diuini iuris, an Canonice. 807.1.
 Vigilia nocturnæ quando sint institutæ. 807.2.
 An nocturnæ preces tribus olim temporis intervallis à Clericis persoluerentur. ibid.
 Nocturnæ vigilie cur duodecim, novem, aut octodecim psalmis consent. 808.1.
 Maxime laudes cur institutæ. 808.2.
 Hora prima cur colatur, & obseruetur ab Ecclesia. ibid.
 Horæ primæ an vetus sit institutio. ibid.
 Prima, & Completa cur in multis sibi sint similes. 809.1.
 Hora tertia, sexta, & nona, cur institutæ. ibid.
 Horæ diuersæ Evangelistarum de Christo in Crucem sublato conciliantur. ibid.
 Horam vespertinam cur obseruet, & colat Ecclesia. 810.1.
 Horam Completæ cur, & quando Ecclesia instituerit. 810.2.
 Horas Canonicas, qui teneantur iure Pontificio recitare. ibi.
 Horas Canonicas cur iure teneantur recitare habentes beneficium Ecclesiasticum. ibid.
 An horas teneantur recitare beneficiarius ob tenuè beneficium ibidem.
 An ad horas Canonicas recitandas cogat præstimonium, vel præstimonialis portio. 811.2.
 An ad horas Canonicas cogat Capellania. 812.1.
 Ad horas Canonicas teneantur Commendatarius. 812.2.
 An ad horas Canonicas teneantur Coadiutor. 812.2. & 813.1.
 Manuale beneficium adstringatne ad preces horarias. 813.1.
 Pensionarius quando Horas recitare teneatur. 813.2.
 An Canonici primo, & secundo anno non acquirentes fructus beneficii teneantur recitare horas. 814.1.
 Beneficiarius cuius fructus alteri referuntur teneanturne persolvere officium. 814.2.
 An idem ratione iurium, & iuris, an ratione fructuum teneantur. 815.1.
 Debeatne persolvere à die collati beneficii, an verò à die possessionis obtientæ. 815.2.
 Electus etate legitima, aut debito ordine, idonea literatura,

Honestas.
 Horæ Canonice.

an iustus natalibus carens teneatur ad Horas ipse recitandas. 816.1.
 Litigantes de beneficio, quando debeant horas recitare. ibid.
 Possidens duo beneficia an bis teneatur recitare. ibid.
 Beneficiarius Clericus legitima auctoritate absens ab Ecclesia, si Clericum suo loco substituat, an ipse eo ipso ab Horis recitandis eximatur. 817.1.
 Canonici nondum adepti Canonatum quando adstringuntur ad horas dicendas. 817.2.
 Beneficiarius quo iure ad horas teneatur. ibid.
 Canonico ne iure Clerici ad sacrum ordinem promoti diuinum officium persoluant. 818.1.
 Minorum ordinum Clerici non eadem qua Diaconi, & Subdiaconi lege ad Horas obligentur. 818.2.
 An Clerici Minorum ordinum aliqua consuetudine teneantur ad preces quotidianas. ibid.
 An Episcopi ordinantur Clericos Minorum ordinum postquam illos ad certas preces obligare. 819.1.
 Subdiaconus auctoritate Pontificis Romani ducens uxorem, an solentur iure recitandi horas. ibid.
 Clerici, seu Beneficiarij, & sacris ordinibus initiati, excommunicatione, interdictione seu irregularitate affecti, vel omnino Clericorum officio privati, gradu omni, & loco deiectione an teneantur ad horas. 819.1. & 2.
 Qui Religiosi ad horas recitandas obligentur. 819.2. qua iure. ibidem.
 An eorum Nouitij, qui chorum frequent. teneantur ad Horas. ibidem.
 An Professus, qui Conuersi dicuntur, ad Horas obligentur. ibi.
 Professus deputatus ad Cantum, & Chorum, etiam si fugiat, ad Horas tenetur. 820.1.
 Electus ob delictum, an sit liber. 820.2.
 Destinatus ad Chorum alius, si Superiorum iussu ad Conuersorum ordinem transferatur, an liber sit ab horis. 820.1.
 Religiosus eiusmodi auctoritate Pontificis, & beneficio extra Monasterium viuens possimne absolui à recitatione Horarum. ibid.
 Horas omitiens Canonice leuialiter peccet. 820.2.
 Quomodo peccet unus Hora preces omitiens. 821.1.
 Quomodo si vnus Psalmum scienter omitat. 820.2.
 Septem horas vno die omitens, an septies peccet. 821.1.
 Alternatim cum alio Horas recitans, an satisfaciat. 821.2.
 Recitat cum alio, qui liber est, alterius versibus an satisfaciat. ibid.
 Cum pluribus recitans satisfacit si audiat attentè que pronuntiantur à pluribus. ibid.
 Anne orationes, Capitula, & Antiphonas recitare simul cum socio teneantur. ibid.
 Quomodo simul à pluribus officium rectè possit recitari. Ibi.
 Preces alie in vniuersum, an rectè persoluantur alternatim cum alijs. 822.1.
 Quomodo peccet, qui verba diminuit, aut truncaat. ibi.
 Quando recitare teneantur B.V. Virg. & Defunctorum officium, qui horas persoluant. 822.2.
 An horarie preces sine intermissione sint recitandae. 823.1.
 Interruptio quid significet in horis recitandis. ibid.
 An aliquando horas interrumpere liceat. ibid.
 An tres nocturne vigiliae diuidi possint à Laudibus matutinis non per horam solum, sed noctem totam. ibid.
 An intermittere, & interrumpi iura conscientia possit iussa ex causa cuiuslibet horae officium per aliquod tempus. 823.2.
 Interrumpens per risum, iocos, sermones otiosos, & vanos, ut peccet. 824.1.
 Interrumpens animo non continuandi, & absoluendi, sed repetendi semel recitata, si postea absoluat, & non repetat antedicta an satisfaciat. ibid.

Recitans sola cum voluntate legendi, non orandi, an debeat repetere. ibid.
 Iustus de causis interrumpi possunt preces ex voto, vel penitentia recitanda. ibid.
 Officium diuinum iussa ex causa interruptum repeti non debet. 824.2.
 Vi iuris communis recitandum est officium diuinum, certis horis publice, & privatim. ibid.
 Quando qualibet Horaria precatio sit persolueda. ibid.
 Propter occupationes satius est praemittere officium, quam differre. ibid.
 Quomodo accipiendum sit, quod dicitur Presbyterum mane suae seruimus pensum explere debere. 825.1.
 Nocturne vigiliae, & laudes pridie tribus etiam horis ante Solis occasum pro ratione loci, & prouinciae consuetudine recepta possunt recitari. 825.2.
 Hora reliqua non possunt. 826.2.
 Quorsum Papa multis concedat recitationem, vna saltem Hora ante Solis occasum; quod sine concessione licebit etiam tribus horis. ibid.
 Hora Canonice in Completa terminatur. ibid.
 Hora Canonice in media nocte terminatur, eaq; elapsa, quod praetermissum est recitari iure non potest. ibid.
 Incipiunt à nocturnis vigilijs. 827.1.
 Iure communi inchoandae sunt media nocte. ibid.
 An peccet qui intra tempus iure praescriptum preces Canonice anteponit, vel postponit sine causa legitima. ibid.
 Vespertinae preces tempore quadragesimae etiam priuatae ante prandium recitandae sunt. 828.1.
 Horarum Canonice ordinis ex legitima causa sine vilo peccato, absque legitima causa cum peccato inuertitur. ibid.
 Qui scienter horas Canonice mutat ex toto, vel ex parte Ecclesiae satisfacit, sed venialiter peccat, si per obligationem, non peccat. ibid.
 Horarias preces praeter nocturnam, & matutinam ad certum diem pertinentes, qui pridie aut postridie recitat, non satisfacit Ecclesiae. 828.2.
 Prima vesperae in celebriori officio pridie seorsum persoluit debent. ibid.
 Ante nocturnas vigiliae, & laudes matutinas peroratus factus non est Clerico Missam dicere. 829.1.
 Ante primam recitandam iure factum facere. ibid.
 Prima, Tertia, Sexta, & Nonae officium potest sacerdos legitima de causa summo mane ante sacrificium persolvere. ibi.
 Clericus secularis vi iuris communis formula in sua Diocesi approbata, Religiosus sui instituti forma vti debet in horis recitandis. 829.2.
 Iure nouo Pij Quinti, omnes iam seculares, quam regulares vti debent formula praescripta in Breuiario Romano. ibi.
 Qua forma vti debeat in recitando officio, qui in duabus Ecclesijs beneficia legitime possidet. ibid.
 Qui solus horas, et solui nullo iure cogitur ea adhibere pronuntiationem, que ab alijs audiri possit. 830.1.
 An qui horas persoluit se induendo, exuendo, &c. peccet, & violet praecipium Ecclesiae. 833.1.
 De horis recitandis, & attentè recitandis vnicum praecipium est. 832.1.
 Horas qui attentè quidem recitat, sed animo non satisfaciendi praecipio, praecipium non implet, & repetere tenetur. 833.1.
 Qui per metum, vel errorem, aut ignorantiam Horas Canonice persoluit praecipio satisfacit, non autem qui per vim recitat. 833.2.
 Qui preces horarias legit, & simul audit Missam die festo vtrique praecipio satisfacit. ibid.
 Qui studijs literarum vacat, & per Vicarium inferuit Ecclesiae non est liber à recitandis horis. 836.2.

Peregrinatio legitime suscepta, quando beneficiarius per alium inferuit Ecclesie non excusat eum ab horis dicendis. ibidem.
Gravis occupatio presertim frequens, & diuturna iustam excusationem adfert horarum Canoniarum. ibid.
Codice horarum precum carens, an absque peccato diuinum officium pretermittat. ibid.
An peccet suscipiens sacrum ordinem, aut officium Ecclesiasticum antequam Breuiarium nactus sit, aut preces Canonicas recitare didicerit. 839.1.
Metus mortis iustam diuini officij recitandi excusationem meretur. ibid.
Qui ob cautum, aut aliud simile officium in Choro impeditur ne horas recitare possit excusatur. ibid.
Clericus habens plura beneficia, nec horas persoluit post sex menses ab illis sibi collatis, debet restituere pro rata fructus omnium beneficiorum. 839.1.
Qui nulla sua culpa bona fide Horas pretermittit, nihil tenetur restituere. 839.2.
Canonicus qui nec cum alijs interest in Choro officio diuino, nec illud persoluit restituere debet distributiones quotidianas. 840.1.
Horae Canonice quot, & quibus tanquam partibus consent. 840.2.
Horas B. Virginis lege Urbani Secundi, & consuetudine recepta Clerici tenebantur recitare. 844.1. post editum Breuiarium Pij V. non tenentur. ibid.
Tantum tenentur cantare ubi est consuetudo. ibid.
Tempora quibus Ecclesiastica officia variantur sunt quatuor, & que. 843.2.
Ab horis Canonicis recitandis beneficiarij consuetudine exempti non possunt. 393.1.
Humilis.
Humilis quis sit. 255.2.
Humilis alijs se subijcere amat, & à magnis se rebus abstinet. ibid.
Hymnus.
Hymnorum Canendorum vsus ab Apostolis, & Christo Domino acceptus. 842.1.
Hymnus composuerunt, Sancti Hilarius, & Ambrosius. 842.2.
Hymnus quid differat à Psalmo, & Cantico. ibid.
Hypocritis stilia inanis glorie quid sit. 257.1.
Hypocrite ius remittitur tacendo. 9.1.
I.
Idolatria quid sit, & quando sit lethalis. 256.2.
Idolatrie nomine, que peccata significantur. 756.1.
Idoli cultus metu mortis, ignorantia, simulatione possit excusari. ibid.
Ad Idolorum fana, & delubra extruenda auxilium, operam ferre, operas locare Christiano fas non est. 756.2.
Idolorum fana adire, & ingredi quando sit nefas. ibid.
Ieiuniū.
Ieiunium vnun est & Sacramentalibus. 253.1.
Ieiunium quid sit. 555.2.
Ieiunij natura in quo consistat. 561.1. & 2.
Ieiunium est actus totalis abstinentie. 555.1.
Qui ieiunium absque legitima causa soluit peccat mortaliter. 555.2.
Ieiunium ab Ecclesia preceptum tria requirit, & que. 556.1.
An absque ieiunij violatione vespertina refectiuacula vii liceat. ibid.
Consuetudine est introducta. ibid.
An eam liceat in meridianam, vel matutinam mutare. 556.2. & seqq.
In refectiuacula vespertina, an liceat vii pane, fructibus, herbis, inuulentis, piscibus. 557.1.
An vnus in minori quantitate alter maiore possit refectiuaculam vesperinam sumere. 557.1.

Vt in ieiunio sanctorum semel in die comedatur nun sit expressè cautum in iure Canonico. 558.1.
Qui cibos pregressant magnatum, & infirmorum, & Lectores ad mensam si quippiam ante ederint non frangunt ieiunium. ibid.
In ieiunio qui cibum modicum sumit amici gratia peccat venialiter. ibid.
In ieiunio, qui ad aliquod negotium euocatus prandium intermittit, num peccet, si secundo comederit. 558.2.
Die Ieiunij, qui secundo, tertio, quarto, quinto comedit pisces, vnun peccatum committit. 559.2.
Cum in tempore Ieiunij conceditur sapius comedere, nō hoc ipso conceditur vesci carne, sed licet illi non tantum semel, sed tertio, quarto, quinto, pisces comedere. ibid.
Ieiunij extra Quadragesimam pro more, genis, cibis, qui ducunt originem ex carne, vii licet. 560.1.
Eo ipso quod Canone interdicitur esus carnum non intelligitur prohibitum esus lactis, ouoris, &c. sed contra. 560.2.
Cui in die Ieiunij per privilegium liberum est Carnes edere, solutus est lege Ieiunij. 561.2.
Ieiunia que communia, que priuata dicantur. 566.1.
Ieiunium exultationis quod dicatur. 573.1.
Cui facultas conceditur edendi, que ex Carne procreantur, aut anticipandi horam, nō est solutus lege Ieiunij. 561.2.
Cui concessum est oua comedere iuto posset vesci lacte, caseo, butyro, & piscibus. ibid.
A Ieiunio Ecclesiastico semper fuit vsus Carnium exclusus. 562.1.
Quid nomine Carnis in his prohibitionibus intelligatur. 562.2.
Vinum cum non in cibum, sed in potum adhibeatur, non soluit Ieiunium, & ante potum, ne noceat, licet frustulum panis sumere. 563.1. & 2.
An diebus, quibus licet comedere oua, &c. liceat etiam vesci sagimine. 563.2.
Ieiunium Ecclesiasticum certam horam deposcit. ibid.
A certa hora Ieiunium appellationem habet. ibidem.
In Ieiunio hora nona cibum sumere suis consuetudo in Ecclesia. 564.1.
Communis consuetudo est comedere circa horam sextam. ibidem.
In diebus extra Quadragesimam de hora comedendi nihil est lege sancitum. 565.1.
Qui sine causa legitima horam Ieiunij debitam praenit, mortaliter peccat. ibid.
Quis intelligatur notabiliter amenertere horam debitam Ieiunij. 565.2.
Diebus Ieiuniorum licitè differatur prandium ad vesperam, ibidem.
Qui sine iusta causa horam debitam praenit, nihilominus Ieiunium seruare tenetur. 566.1.
De Ieiunio quod à Septuagesima, Sexagesima, Quinquagesima, & die Cinerum inchoatur. 569.2.
Ieiunium seruabam Christiani Latine Ecclesie feria 6. & Sabbato cuiuslibet hebdomadae. 568.2. & 570.1.
Ieiunium quibus Sanctorum peruigilijs sit iure communi seruandum. 570.1.
A Ieiunio liberum est tempus Paschale, & Pentecostes generali Ecclesie traditione. 573.1.
Non est iure communi Ieiunium iudicium in peruigilio Pentecostes, sed generali Ecclesie Latine consuetudine seruandum est. 570.2.
Vnde de Ieiunio Sabbati Romanae, & Graecae Ecclesie consuetudo contraria orta sit. 574.1.
Mortaliter peccat, qui sine iusta causa sexta feria carnes comedit. 575.1.

Probabile est olim Christianos quarta, & sexta feria semel tantum in die comedisse. 575.2.
 Ieiunium in tribus diebus Rogationum non est iure communi indultum. 575.2.
 In Ieiunio sextae feriae consuetudo regionis est tenenda. ibid.
 Ieiunandi secunda, quarta, & sexta feria consuetudo, unde ducta sit. 576.2.
 Ieiunium inchoatur à media nocte, & durat ad mediam noctem. ibid.
 Die Dominico, & feria quinta ieiunabat Manichei. 580.2.
 Ieiunium in die Dominico, & feria quinta à Melchiade Papa prohibitum. ibidem.
 Ne Ieiunium indicatur inter Pascha, & Pentecosten traditio est Apostolorum. 581.1.
 Inter Pascha, & Pentecosten quarta, & sexta feria liberi erant à Ieiunio, verisimile tamen est, Christianos non vfos fuisse carnibus. 581.1.
 Diebus quibus ieiunium interdictum est tuto quis ieiunare potest. 581.2.
 Die Dominica non nisi graui de causa ieiunandum. ibid.
 Sex cause quae excusant à ieiunio obseruando. ibid.
 Ante vigesimum primum annum exactum nemo ieiunare obligatur. 581.2. & 582.1.
 Rationabili, & iusta causa ieiunium soluere potest. 581.2.
 Qui à Ieiunij lege liberatur continere se debet ab esu carni-um, & ciborum iure veterum. 581.2.
 Adolescentes Religiosi ad Ieiunium non adstringuntur, nisi ipsius Religionis institutum praeceperit. 582.1.
 Adolescentes seruare debent Ieiunia causa Tubilaei indicta, si illud consequi velint. 582.2.
 Qui operarij & artifices sint liberi à ieiunio. 583.1.
 A ieiunio liberat officium pietatis, misericordiae, vel charitatis, lege, praescripto maiorum, aut ob communem salutem obitum. 584.1.
 Quando à ieiunio sint liberi Concionatores, Magistri, Lectores, Confessarij. ibid.
 Qui soluit ieiunium bona fide, amici infirmi, vel peregrini causa non peccat. ibid.
 Ieiunij legibus potest quis solui auctoritate Superioris. 584.2.
 Ieiunia quando, & à quo transferri in aliud tempus, redimi, & commutari possint. 585.2.
 A ieiunio soluere non possunt Superiores, Subministrj, qui sub cura Priorum, & Rectorum sunt. ibid.
 A ieiunio potest se ipsum liberare Prelatus, vel Superior iusta de causa. 586.1.
 Metus alicuius mali quando adferat legitimam excusationem à ieiunio. 586.1.
 Ieiunium certis diebus indictum tantum est iuris Canonici. 586.2.
 Ieiunia consuetudine generali in prouincia, oppido, vel loco recepta, in Monasterijs quoque illorum locorum seruari debent. 587.1.
 Quae ieiunia clericos ligant seculares, & religiosos non ligant, & contra. 587.2.
 Aduena & peregrini in ieiunij incolarum consuetudinibus tenentur. 588.1.
 Viatores non tenentur consuetudinibus eorum per quorum loca transeunt in ieiunij. 588.2.
 Ieiunia certis diebus suscipere non est Superstitionis Iudaicae. 589.2.
 Argumenta haereticorum contra ieiunia. ibid.
 Ieiunium est opus Temperantiae. 590.2.
 Qui ieiunium certo die indictum violat non tenetur altero die ieiunare. 591.1.
 Si duo ieiunia in vnum diem incidere non debet altera-

trum eorum in alium diem transferri. ibid.
 Qui ieiunium violat, cum sint duo indicta, non committit duplex peccatum. 591.2.
 An ieiunij debeant adiungi alia pietatis officia. ibid.
 Superior dum aliquem ieiunio soluit non imponit aliud pietatis opus. 592.1.
 Non peccat famulus ministrans cibos Domino quem nouit ieiunium soluere. ibid.
 Quomodo peccet, qui alterum ad cenam, die ieiunij inuitat. 592.2.
 Pater familias quando peccet ministrando die ieiunij cenam familiae. 593.1.
 Peccat magistratus non prohibendo cibos vetitos die ieiunij vendi. ibid.
 Qui occidit vendit in die ieiunij cibos prohibitos illis quos scit, aut dubitat emendo peccare ipse etiam peccat. 593.2.
 Quae sint prohibita feri diebus ieiuniorum. 593.2.
 An die ieiunij liceat cenare antequam officium vespertinum fiat. 594.2.
 Christiani paenitentes quid fecerint diebus ieiuniorum. ibidem.
 Quando quis per alium ieiunare possit. 595.1.
 Ieiunium naturale quid sit, & quomodo ab Ecclesiastico differat. ibid.
 Ieiunium naturale cum ipso rationis instinctu nobis institutum est. ibid.
 Ieiunij utilitates. 595.2. & 596.1.
 Ieiunium quomodo peccata delet. 596.2.
 Ieiunia etiam extra Charitatem Dei facta peccatorum veniam impetrare solent. ibid.
 Votum quod Deo fecit, an fuerit stultum, & inhumanum. Iephte. 594.2.
 Iephte, an filiam suam immolauerit. ibid.
 Ignorantia quatenus voluntarium tollat, aut minuat. 25. & 26. 1.
 Ignorantia diuisiones. 26.1. quomodo ad se inuicem habeant. 27.1.
 Ignorantia comitans, nec est causa, nec effectus peccati. 26.2.
 Ignorantia dicitur peccatum quia causa est, & occasio proxima peccati. 27.2.
 Ignorantia etiam per se peccatum est, adiuncta negligentia. 28.1. & 2.
 Ignorantia alia directà, & per se voluntaria, alia non. 29.1.
 Ignorantia aliquando est speciale peccatum. 29.2.
 Ignorantia quae est causa aliorum peccatorum ab ijs non distinguuntur. 29.2.
 Ignorantia inuincibilis quarum rerum sit. 30.1.
 Ignorantia iusta eorum, quae sunt iuris positivi diuini esse potest. 30.2.
 Ignorantia iusta, & probabilis iuris humani communis esse potest in foro conscientiae. 30.1.
 Ignorantia quomodo sit iusta peccati excusatio. 30.1. & 2.
 Ignorantia crassa, & affectata partim aggravat, partim minuit peccatum. ibid.
 Ignorantia probabilis aliquando ex toto, aliquando ex parte tantum excusat à peccato. 33.1.
 Ignorantia probabilis ex culpa nascens excusat à peccato consequenti. 33.2.
 Ignorantia probabilis comitans quomodo excuset à peccato. 34.1.
 Ignorantia probabilis non solum malum à culpa excusatur, sed sit opus bonum. 34. & 35.1.
 Ignorantia vitiosa, & mala fide contracta quae sunt, eiusdem sunt

Iephte.

Ignorantia.

INDEX.

<p>dem sunt species cum ijs, que scienter sunt contra ius naturale, & positium. 35.1.</p> <p>Ex ignorantia peccata mala fide quomodo sit liber à pena legis. 37.2.</p> <p>Ius diuinum, vel naturale violans scienter, ignorans tamen constitutam penam civilem iure illa pleuitur. 37.2.</p> <p>Ignorantia quando à pena excommunicationis excuset. 38.1.</p> <p>Ignorantia voluntaria iuris Canonici peccantes excommunicationem ignoratam sua culpa incurrunt. 40.1.</p> <p>Ignorantes bona fide irregularitatem, & alias penas incurrunt. 40.2.</p> <p>Ignorantia quomodo peccatum in legem humanam excuset. 41.1.</p> <p>Ignorantia iuris, & facti quando iustam excusationem habeat. ibid.</p> <p>Ignorantia iusta, & probabilis iuris quomodo discernatur ab ignorantia facti. 41.2.</p> <p>Ad ignorantiam renouatur inconsideratio, & obliuio. ibid.</p> <p>Ad ignorantiam deponendam que diligentia sit satis.</p> <p>Ignorans legem promulgatam excusatur à culpa, & pena legis, sed si fecerit que illa rescindit sunt irrita. 42.2.</p> <p>Ignorantia rerum credendarum est per se peccatum. 649.1.</p> <p>De cultu sacrarum Imaginum quid heretici, quid contra Catholicos proficiantur. 741.1.</p> <p>Imagines sacre, an colende sint eodem cultu quo prototypa. 739.1.</p> <p>Imaginum cultus in quo vltimo consistat. 740.1.</p> <p>Imaginum cultus illo Exodi non facies tibi sculptile non est imitatus. 740.1.</p> <p>An Imagines aliquas Iudei coluerint. 740.2.</p> <p>Imagines in templis, & alibi iure depinguntur. 741.1.</p> <p>Imagines Angelorum bene depinguntur in templis, & alijs in locis. 741.2.</p> <p>Imagines Dei Trinitatis, & personarum pingi debent. 742.1.</p> <p>In Imagine Agni Christus depingi potest. ibid.</p> <p>An Imago Sacra, per quam nos alloquitur Dæmon in Angelum lucis se iransfigurans honorari iure possit, ac debeat. 744.1.2.</p> <p>Immunitas bonorum Ecclesiasticorum iuris diuini est. 359.1.</p> <p>Possessiones transeuntes ad Clericos cum onere variabili immunes sunt, non autem cum inuariabili. 362.1.</p> <p>Legatum ex conditione apposita à Testatore retinet onus etiam cum sit Clericus. ibidem.</p> <p>Si ad pensionem res sit obligata in certos annos facta Clerico non est immunitas, donec persoluatur. ibid.</p> <p>Immunitati Ecclesiastica derogat vetare, Ecclesie, vel beneficii possessionem apprehendere sine facultate laici qui preest. 362.2.</p> <p>Immunitati Ecclesiastica derogat Principum leges permittentem iniuriam passis ab Ecclesiastico Iudice ad seculari appellare. 369.1.</p> <p>Impatientia quid sit. 141.1.</p> <p>Imperatorum auctoritas vnde sit. 311.2. Eorum constitutiones etiam leges diste. 312.1.</p> <p>Imperatorum leges sunt pars Iuris Civilis. 312.2.</p> <p>Imperatoris solius est declarare ius Civile. 378.1. Vide Principes.</p> <p>Imperare sine actus voluntatis, an rationis. 67.2.</p> <p>Imperij actus sine distinctis necessario ab electione. 68.1.</p> <p>Imperati actus quomodo sint voluntatis. 68.2.</p> <p>Impuberes filij presentibus Parentibus in coniugio, vel sponsalibus consensum dantibus tacendo assensu censentur. 8.1.</p> <p>Incendiaris. Volens totam domum comburere vnum tantum peccatum committit. 218.1.</p>	<p>Incestuosas nuptias contrahentis bona ipso iure Fisco addita sunt. 334.1.</p> <p>Inconsideratio ad ignorantiam renouatur. 41.1. & 2.</p> <p>Inconsideratio solet antecedere peccatum. 274.2.</p> <p>Incontinentes, & intemperantes quomodo differant. 169.1.</p> <p>An indifferens aliquis actus detur. 79.1. & 2. & 82.1.</p> <p>Indignatio quid sit. 140.2.</p> <p>Indignatio quare non sit virtus. 168.2.</p> <p>Induciarum tempore Christianus prohibita non licet ad Sarracenos deportare. 703.1.</p> <p>Infamis, vt impediatur à consequenti bonis quibus iure prohibetur sufficit criminis euidencia, vt ea iam consecutus amittat non sufficit. 335.1.</p> <p>An infamis iurare possit se ab his criminibus esse immunem. 936.1.</p> <p>Infidelitas odio peior, quia spe, & caritate priuata, odium non priuata fide, & spe. 260.2.</p> <p>Pro infidelibus Missa offerenda non est quatenus est sacrificium satisfactorium. 866.2.</p> <p>Contra infideles in Missa orat Ecclesia. ibid.</p> <p>Pro infidelium conuersione Ecclesie fas est publice orare in Missa. 867.1.</p> <p>Pro salute infidelium non potest Sacerdos in Missa priuata, auctoritate preces nonas adhibere. ibid.</p> <p>Infideles olim à templo excluderentur cum Missa Catechumenorum aboleretur. 867.2.</p> <p>Pro infidelibus olim Ecclesia orabat in Missa Catechumenorum. 868.1.</p> <p>Infidelium saluti intendis Ecclesia orando non sacrificando. ibidem.</p> <p>Pro infidelibus orat Ecclesia die Parasceues. 868.2.</p> <p>Infidelium, qui longissime distant, paruulos filios baptizare licet Christianis. 709.2.</p> <p>Infidelium omnia opera non sunt peccata. 711.1. Vide etiam Paganus.</p> <p>Dolores capitis, pectoris, aut stomachi, non liberant Clericos à penso horarum Canoniarum. 834.1.</p> <p>Infirmus grauis, Clericus liberat ab onere recitandi horas. 834.2.</p> <p>Dubians de grauitate infirmitatis, vel à Superiore indulgentiam petere, vel Medicum consulere debet. ibid.</p> <p>Habens indicium Medici liber est, nec indulgentiam à Superiore petere debet, nisi adhuc sit dubius de grauitate infirmitatis. ibid.</p> <p>Qui ob infirmitatem horas recitare non potest, non tenetur alium audire recitantem. ibid.</p> <p>Clericus infirmus, qui solus horas recitare nequit, debet ad seiscere socium si possit. 835.1.</p> <p>Clericus infirmus postquam conualuerit non debet repetere horas intermissas. ibid.</p> <p>An infirmus suppire debeat horas, per alias preces quas commode recitare potest. ibid.</p> <p>Ingratus donatarius donatione ob ingrati animi crimen renouata bona iura conscientia retinere non potest, etsi nullus repetat. 343.1.</p> <p>Innocentius III. abrogauit decretum de deferenda disceptatione ad Iudicem civilem, negligente Episcopo. 367.1.</p> <p>Inobedientia late in omni peccato reperitur. 231.1.</p> <p>Inobedientia speciale peccatum est, cum quis peccat in legem eo animo, ne imperanti pareat. 231.2. & 257.2.</p> <p>Inobedientia filia est inanis gloria. 257.1.</p> <p>Inquisitores fidei habeantne ius inquirendi, & animaduertendi in Diuina, & Sortilegos. 773.2.</p> <p>Inquisitores hereticos habeantne ius animaduertendi in Blasphemos. 779.1.</p>	<p>Incestus.</p> <p>Inconsideratio.</p> <p>Incontinentes.</p> <p>Indifferens.</p> <p>Indignatio.</p> <p>Induciarum.</p> <p>Infamis.</p> <p>Infidelis, & Infidelitas.</p> <p>Infirmus.</p> <p>Ingratus.</p> <p>Innocentius.</p> <p>Inobedientia.</p> <p>Inquisitores.</p>
---	--	--

Inquisito-

INDEX.

<p>Inquisitorum sacrum munus, qua de causa, & quo tempore ceperit. 677.2. <i>S. Dominico id quando commissum fuerit. 678.1.</i> <i>Id muneris S. Petrus Martyr per Longobardiam praestitit. ibidem.</i> <i>Cardinali Mendozio eadem cura fuit demandata. ibid.</i> <i>Inquisitores Apostolici, an Theologi, an potius Iurisperiti esse debeant. 678.2.</i> <i>Inquisitores Apostolicos, & eorum Commissarios quotum aetatis annum agere oportet. 679.1.</i> <i>Inquisitor eligi, & creari à Romano Pontifice debet. ibid.</i> <i>Inquisitores delegati sunt Iudices. 679.2.</i> <i>Inquisitoris potestas, Romani, Pontificis, qui eam concessit, obitu, non finitur. 680.1.</i> <i>Inquisitoris auctoritas, aut Commissarii in puniendis hereticis, ubi maior sit, quam Episcopi. ibidem.</i> <i>Inquisitor è suo munere privari potest quem sit, & olim fuerit. 681.1.</i> <i>Inquisitor sibi Vicarium substituere an possit, Vicarium alium nam possit. 681.1.</i> <i>Inquisitoris Dominicani, vel Franciscani Commissarii Praefecti ordinis ab officio amovere non possunt. 681.2.</i> <i>Inquisitores iure nec in officiales Romani Pontificis, nec in Episcopos possunt inquirere, in Religiosos autem possunt. ibidem.</i> <i>Inquisitores auctoritatem habent inquirendi in seculares Princeps omnes ob haeresim praeterquam in eos, qui nullum in temporalibus Superiorem agnoscunt. 682.1.</i> <i>In Inquisitorem hereticum, nec Episcopus, nec alius Inquisitor ius inquirendi habet. 682.2.</i> <i>Inquisitoribus licet in eos inquirere, qui postquam in sua provincia deliquerant ad aliam se comulerunt. ibid.</i> <i>Ab Inquisitore potest hereticus puniri in sua provincia, licet alibi deliquerit. 683.1.</i> <i>Inquisitor sine Episcopo, & Episcopus sine Inquisitore, quomodo sententiam ferre possint in causa heresi. ibid.</i> <i>Inquisitor de quibus criminibus cognoscere possit, & debeat. ibidem.</i></p>	<p>Instantia. Instanti Naturae in quo conditus est homo, consensit, & accepit gratiam. 188.2.</p> <p>Instrumentum Sacrum. Calix consecratus, & Patena consecrata requiruntur ad Missae sacrificium. 885.1. Calicem, et Patenam simplex Presbyter ne Episcopi quidem concessu consecrare potest. ibidem. Abbates prius legio Canonico Calices consecrant. ibid. Quomodo Calix, & Patena consecrantur. ibid. Calix, & Patena ex qua materia debeat constare. 885.1. & 2. Calix argenteus post consecrationem inauratus, amittit consecrationem. 885.2. Corporalia, & Pallae qualia esse debeant. 886.1. Pallae quot esse debeant. 886.2. Orarium in Iure Pro Stola accipitur. 887.1. Vide Calix. & Habitus Sacerdotis.</p> <p>Intentio. Intentio actus eliciti voluntatis quid sit, & quotuplex. 60.2. Intentio, origine, & causa actus Rationis, substantia voluntatis est. ibidem. Intentio quare vocetur oculus, & lumen. ibidem. Cognitio illam praecedit, & quenam. ibidem. An sit idem actus re cum electione. 61.1. Semperne sit mala, quando electio est mala. 84.1. Intentionis sine mutato, electio re ipsa mutatur. 84.1. & contra. 85.2. Intentio bona finis minuit Electionis deformitatem. 85.2.</p> <p>Interpretari. Interpretari legem quid sit. 371.1.</p>	<p>Quomodo interpretari oportet. 376.2. Interpretari licet trabendo ad similia, etiam in penis cum omnino eadem est ratio. 377.1. Interpretari oportet legem generalem non prohibere aliquid non expresse positum. 376.2. Interpretandae sunt leges sine damno alieni iuris. 377.2. Invidia quid sit. 140.1. Invidia cum alienis bonis, quibus caremus ipsi maxime afficimur. 232.1. & 258.1. Invidus quid differat à malevolo. 258.1. Opponitur charitatis effectus. ibid. Saepè est peccatum lethale. ibidem. Quenam sint eius filiae. 258.2. Innitio beneficium non datur. 16.1. Innitio quid ex iure praestari possit. ibid. Habita non actus involuntarium quodnam. 17.1. Involuntarium quomodo causent affectus animi. Vide voluntarium. Quid sit. 140.2. Quid differat ab odio. ibid. Quod nam eius obiectum, & materia. ibid. Quot eius species, & quae. 144.1. Qui affectus Irae contrariantur. ibidem. Qui sint Irae effectus. 144.2. Ira est immoderata vindictae cupiditas, & quid ab invidia differat. 232.1. & 258.1. Sacerdos scienter sacrificas in Ecclesia polluta incurrit irregularitatem. 882.2. Interdicitur eidem ingressus Ecclesiae, & irregularis fit in eam irgrediens. ibidem. Si sciens celebret in loco subiecto interdicto incurrit irregularitatem. ibid. Circa irregularitatem sacrificandum est in altari ab Episcopo consecrato, siue stabili siue portatili. ibid. Interdicti sententia cum in Communitatem fertur saepè etiam in infantes fertur. 332.1. Etiam infantes. 350.1. Interdictum personale, & locale quid sit. ibid. Qui ratione personalis, & localis interdicti pena tenentur non sunt obligati audire missam die festo. 551.1. Irregularitas ab delictum non nisi ex peccato lethali contrahitur. 332.1. An post Iubilaeum vota facta possint commutari. 967.1. Communicatio rerum cum Iudaeis decem in casibus Christianis est interdicta. 693.2. An sanare cum Iudaeis cibum sit lethale. ibid. A Iudaeis accipere eos cibos quos ipsi discernunt, & abiciunt Christianis non licet, nec ad eorum nuptias, Epulas, & accedere. 693.2. & 694.1. Contrahere emendo, & vendendo cum illis non est iure interdictum Christianis, interdicti tamen potest. 694.1. An medicinas à Iudaeo emere liceat Christiano. ibidem. An agnum, & similia vendere liceat, ut iis more Iudaico vianantur in paschate, & festis. ibid. Christiano non licet famulari Iudaeis. 695.1. Iudaeo praesenti operas locare Christianum non potest, absenti potest. ibid. Res autem suas locare potest. ibid. Christiane faminae nutrices esse non possunt Iudaeorum infantibus educandis. ibid. Quaedam interdicta Iudaeis Christianorum potestati subiectis. ibid. Puniri possunt auctoritate Principum Christianorum. 696.1. Qua ratione Ecclesiastici Iudices in illos animadvertere possunt. ibidem. Quid Ecclesia permittat, vel interdicit Iudaeis circa Iusuram. 697.2. Iusuram si Principes permittant Iudaeis exigendo numm pecuni. 697.2. & 698.1.</p>	<p>Invidia.</p> <p>Inuitus.</p> <p>Involuntarium.</p> <p>Ira.</p> <p>Irregularitas, & Interdictum.</p> <p>Iubilaeum Iudaei.</p> <p>Principes</p>
---	--	---	--

I N D E X.

- Principes** si condant statuta quibus exigant *vsuras à Christianis*, quas se soluturos promiserant *Iudeis*, peccant. 698.1.
- Non peccant** si negent actionem *Christianis* repetendi *vsuras iam Iudeis persolutas*. 698.2. Nec peccant si statuant ne *Iudei* ultra prescriptam quantitatem *vsuras* exigant. *ibidem*.
- Vsuaris** *Iudeis*, qui domos locant peccant, & pœnas iuris incurrunt. 699.1.
- Manifesti vsuaris** *Iudei* testamentum non est ipso iure irritum. *ibid.*
- Christianus** Notarius in gratiam *Iudei* inter *Iudeum*, & *Christianum* scribens instrumenta peccat, si in gratiam *Christiani*, non peccat. *ibid.*
- Qui ex Iudeo** fit *Christianus*, huic remittere potest *Ecclesia* obligationem restituendi *vsuras* si incerti sunt creditores. si certi, non potest. *ibid.*
- Episcopi**, & **Inquisitores** possunt inquirere in transfugas ad *Iudeos*, & in eorum fautores. 699.2.
- Index** de appellacione monitus, si tacet eam admittit. 9.2.
- Quem scit innocensem**, publice accusatum, & convictum testibus iura conscientia damnare potest. 116.2.
- Delectationem** capere potest ex recordatione pœne fontibus inflicta. 228.2.
- Non licet** illi recedere à responsis prudentum. 310.2. quomodo id intelligendum. *ibid.*
- Index** civilis, cum negligens est *Ecclesiasticus*, causas *Ecclesiasticas* cognoscere non potest. 366.2. & 367.1.
- Index** civilis, ut causas spirituales cognoscat vsu induci nequit. 393.1.
- Apud quem** *Iudicem* agenda sit causa de *Decimis*. 609.2.
- Iudici** an liceat adigere ad iurandum, quem scit falsum iuraturum. 936.1.
- Judicialia** precepta veteris legis que sint. 439.2. Eorum singulorum causa reddi potest. *ibid.*
- In quot** capita diuidantur. 440.1. In iudicio non valet, quid quid *Sacerdos* non aperit, quod inter cõstitutum pœniteni exciderit. 686.2. Quod extra *Confessionem* audierit, valet. *ibid.*
- Iurisdictio** metu translata non transfertur. 23.1.
- Iurisdictio** potest consuetudine acquiri. 392.1.
- Contra Ius** supernaturale qui peccat, contra rectam rationem agit. 206.1.
- Iuris scripti** origo que sit. 310.2. **Iuris civilis** origo. 311.1.
- Ius Canonicum** quid sit. 312.1.
- Ius Civile** quid sit. 312.2. **Ius Diuinum** latius accipiunt *Canonistæ*, quam *Theologi*. 380.2.
- Iuris Canonici** diuisio. 424.1. **Iuris Civilis** diuisio. 437.1.
- Contra Ius diuinum** consuetudo an valeat. 380.1.
- Iuris naturalis** quotupliciter quid esse dicatur. 428.2. & 429.1.
- Iuris naturalis** que, & quare sint immutabilia, & an aliqua mutabilia. 435.1. & 2.
- Ius nature** prohibet quadam in *Escam* humanam sumere. 596.2.
- Iure naturali** interdicitur humane carnis esus. 597.1.
- Ius naturale** prohibet edere carnes crudas animantium, vel imbutas sanguine. 596.2.
- Cum duo** precepta iuris naturalis concurrunt videndum est, vitrum sit arctioris vinculi. 597.1.
- Iusurandum** quid sit. 908.1.
- Iurare** per *Creaturam*, et *Sanctos Dei* est *iusurandum*. 908.2.
- In Evangelio** generatim, non prohibetur *iusurandum*. 909.1.
- Est** ad mendandum humane imbecillitati. *ibid.*
- An verba** ad *iusurandum* substantiã in iudicio requirantur. 909.2.
- Requirit** comitem veritatem, & *Iustitiam*. 910.1.
- Quotuplex** sit. *ibidem*.
- Execratorium**, assertorium, promissorium non differunt specie. 910.2.
- Nec simplex à solempni**, nec quod per *Deum* ab eo, quod per *Creaturas* sit differi specie. 911.1.
- Iusurandum** metu factum in bello, peste, &c. obligat. 22.2.
- Iusurandum** metu factum cur etiam quam sanctè obliget. 24.1.
- Iure iurando** firmata pœcta etiam mulierum, & minorum, si quæ irrita faciant statuta, damnantur. 416.1.
- Iure iurando** firmata statuta, quãdo abrogari possint. 417.2.
- Per generalem** clausulam non abrogantur. 419.1.
- Iure iurando** confirmans peccatum leue, peccat mortaliter. 423.2.
- An** *Iusurandum*, quod est cum maledicto, specie differat ab eo quod est sine maledicto. 911.1.
- Quot**, & que sint formulæ *Iurandi*. 911.1. & 2.
- Formula** *iurandi* cum blasphemia *Deo*, vel *Sanctis*. 912.1.
- Quid**, & quantum mali insit in deprauato *iurandi vsu*. 912.2.
- Quid** *Confessionarius* faciat ei, quem ex confessione cognoscit prauam *iurandi consuetudinem* habere. *ibid.*
- An** liceat per *Creaturas* iurare. 912.2. & 913.1.
- Iusurandum** exigere aliquando licitum est. 913.2.
- Quodnam** peccatum sit, cum in *iure iurando* veritas deficit. 913.2.
- Qui** cum *iure iurando* aliquid promittit, cum in animo non habeat se obligare, an vim habeat eiusmodi *iusurandum*. 913.2. & 914.1.
- Qui** dabitur an *iure iurando* promissionem firmauerit, vel an *Iurandi* voluntatem habuerit, cum iurauit, *iure iurando* tenetur. 914.2.
- Iusurandum** urbanitatis gratia præstari solitum, obligationem non parit. *ibid.*
- An** qui iurat possit verba alio sensu accipere, quam accipiatur ab eo, cui iurat. 915.1. & seqq.
- Iusurandum** quod confirmat promissionem rei impossibilis, temerarium est, & lethale. 916.2.
- Iusurandum** de peccato lethali patrandò, temerarium est, & lethale. *ibidem*.
- Iusurandum** de veniali peccato admittendo, temerarium est, & veniale peccatum. *ibid.*
- Iusurandum** de re aliqua contra *Euangelicum* cõsiliu est veniale peccatum. *ibid.* & 917.1.
- Iurans** se non facturum, quod ad officium amicitie pietatis, &c. similiter peccat. 917.1.
- Temerarium** est iuramentum de non dando mutuo. *ibid.*
- Nec validum** est de re indifferenti. 917.2.
- An** obliget quum quis promittit se facturum aliquid ob finem malum. *ibid.*
- Obligat** factum de re parua, & nisi fiat, venialiter peccatur. 918.1.
- Qui** iurat se singulis diebus daturum unum assem pauperi idq; per annum, si non soluat, an peccet lethaliter. 918.2.
- Iusurandum** de re, que longè maius bonum impedit non valet. 919.1.
- Qui** iurat se religionem non ingressurum, nisi cum licentia Superioris, idque in Collegio aliquo si petat, & non obtineat, ingredi potest. *ibid.*
- Qui** iurat Ordinario se beneficium *Ecclesiasticum* non dimisurum gratia alterius, *Religionem* ingrediendo, nihilominus deponere potest. 920.2.
- Iusurandum** non valet contra simplicem, & nudam promissionem. 920.2.
- Iusurandum** secundum, non valet contra primum. 921.1.

Id quod

I N D E X.

<p><i>Id quod fit contra iurandum confitit, exceptis nonnullis casibus in iure expressis. 921.2.</i></p> <p><i>Iurandum vim non habet contra bonos mores. 922.1.</i></p> <p><i>Alumni Collegij Anglorum, non obstante iureiurando de fide docenda in Anglia, Religionem ingredi possunt. 920.1.</i></p> <p><i>Iurandum contra mores bonos nullum est. 923.1.</i></p> <p><i>In contractu lege interdicto non confirmat. 922.2.</i></p> <p><i>Ad liberandam vexationem factum seruandum. 922.2.</i></p> <p><i>An confirmet dolosos, & interdictos contractus. 924.2.</i></p> <p><i>Quo pacto contractum iure civili interdictum confirmet. 925.1.</i></p> <p><i>An iuras confirmet, & donationes. 925.2.</i></p> <p><i>Ecclesia soluens iniurandum factum Latroni, irritum facit, vt solutum repeti ab eodem possit. 926.1.</i></p> <p><i>Quis cultus sit, & que veneratio iuramenti, & quatenus perturbatio animi illud impediatur. 925.2.</i></p> <p><i>Ecclesie auctoritas illud relaxat. ibid.</i></p> <p><i>An sit validum cum est penale. ibid.</i></p> <p><i>Iurantis mens, & sensus, an sint interpretanda si cui iurandum sit, aliter accipiat. 927.2.</i></p> <p><i>An iurare iura conscientia possim me non fecisse, quod per alium feci. ibid.</i></p> <p><i>An interpretandum sit Clerici iurandum debitori factum cum ante debiti solutionem vocante Episcopo parere cogitur. 928.1.</i></p> <p><i>Ratio iurifurandi seruandi ei qui fidem non seruat. ibid.</i></p> <p><i>An ad heredem transmittatur iurandum. 928.2.</i></p> <p><i>Est persone, que iurat, vinculum, non alterius. ibid.</i></p> <p><i>Iurandum an cum alterius incommodo interpretari liceat. 929.1.</i></p> <p><i>An cum quis iurat se certi collegij statuta seruaturum, ad futura etiam statuta iurandum protendere censetur. ibid.</i></p> <p><i>An etiam ad statuta, que in desuetudinem abierunt. ibidem.</i></p> <p><i>A iuratis subditis in quem sensum accipienda sint precepta Prelatorum. 929.2.</i></p> <p><i>An si duo, vel plures iureiurando compromiserint ad certum diem, in alium eorum sensus differri possit. 930.1.</i></p> <p><i>Quot modis iurandum tollatur. 930.2.</i></p> <p><i>Causa de iureiurando an ad Ecclesiasticum Iudicem solum pertineat. 932.1.</i></p> <p><i>Que iusta causa sint ad iurandum relaxandum. ibid.</i></p> <p><i>An iusta conscientia peti possit relaxatio promissi iureiurandi confirmari. ibid.</i></p> <p><i>An possit relaxari iurandum auctoritate Pontificis factum huic, vel illi. 932.2.</i></p> <p><i>An alter alteri, qui iureiurando compromiserunt se aliquid daturum, remittere possit. 933.1.</i></p> <p><i>An iurandum propria auctoritate possit in melius commutari. 933.2.</i></p> <p><i>An habeat auctoritatem commutandi iurandum, qui vocati. 934.1.</i></p> <p><i>An qui habet potestatem commutandi iurandum, habeat etiam relaxandi, & contra. 935.2.</i></p> <p><i>Iurandum quisnam irritum possit facere. 934.2.</i></p> <p><i>An ad iurandum possint cogi Clerici. 936.2.</i></p> <p><i>An ad iurandum priuatus possit inducere eum quem scit falsum iuraturum. ibid.</i></p> <p><i>An qui iurat generatim obliget se ad aliquid speciale. Ibid.</i></p> <p><i>Iurandum contra superioris mandatum, an sit ratum. ibidem.</i></p> <p><i>Iurandum quo confirmatur contractus simulatus, et fictus, an sit ratum. 936.2. & 937.1.</i></p> <p><i>A iureiurando in iudicio, quinam prohibeantur. 937.1.</i></p> <p><i>Pueri a iureiurando in iudicio prohibentur. ibid.</i></p>	<p><i>Sacerdotibus iurare non licet coram civili magistratu. 937.2.</i></p> <p><i>Item Clerici testes possint cogi iurare coram iudice civili. Ibidem.</i></p> <p><i>Quibus in causis permittatur Sacerdotibus iurare. ibid.</i></p> <p><i>Iurandum apud quem iudicem prestare quis cogi possit. ibidem.</i></p> <p><i>An quis ad iurandum cogi possit censuris Ecclesiasticis. ibidem.</i></p> <p><i>An, qui in iudicio compellitur iurare debeat esse ieiunus. ibidem.</i></p> <p><i>Quando sit iurandum causa calumnie prestandum. 937.2. & 938.1.</i></p> <p><i>An Clerici possint prestare iurandum causa calumnie. 938.1.</i></p> <p><i>Iurandum per falsos Deos factum an seruandum sit. 940.1.</i></p> <p><i>An Christiano liceat iurandum accipere, & exigere ab Ethnicis. 940.2.</i></p> <p><i>Iustitie partes que, & quot sint. 165.2.</i></p> <p><i>Iustitia inter virtutes Cardinales est prestantissima. 177.1. & 2.</i></p> <p><i>Iustitia quatenus Religionis postponatur, & alij. 177. & 178.1.</i></p> <p><i>Iustitia originalis vnde dicta, & quid sit. 178.2.</i></p> <p><i>Iust. origin. Adamo collata ex scriptis. & Patribus probatur. 179.1.</i></p> <p><i>Fuit donum Dei supernaturale. 180.1.</i></p> <p><i>Fuisse naturalem Adami conditionem damnatur. ibid.</i></p> <p><i>Fuerint habitus, an actus. 181.1.</i></p> <p><i>Fuerint habitus naturalis, an supernaturalis. 182.1.</i></p> <p><i>Fuerint vnus habitus an plures. ibid.</i></p> <p><i>An fuerint habitus a gratia adoptionis distincti. 183.1.</i></p> <p><i>An ex meritis Christi collata sit Adamo. 186.2.</i></p> <p><i>In ipsa anima sedem habeat, an in facultatibus eius. 188.2.</i></p> <p><i>An per quoduis peccatum erat amittenda. 189.1.</i></p> <p><i>Ea cum gratia Dei, vere fecit Adamum filium Dei. 189.2.</i></p> <p><i>Qui eius effectus fuerint. 190.1. & 2.</i></p> <p><i>Iustitie originalis nomine, quid Sancto Augustino intelligatur. 190.2.</i></p> <p><i>Quid Patres per illam intelligant. 203.2.</i></p> <p><i>Ratione a gratia, & charitate distinguitur. 207.1. & 2.</i></p> <p><i>Solum vim dabat omne bonum naturae, & naturalis rationi conueniens prestandi. ibid.</i></p> <p><i>Cum illa homo creatus indigebat gratie auxilio. ibid.</i></p> <p><i>Per illam vitari poterat peccatum etiam veniale. 204.1.</i></p> <p><i>Iusti plus merentur ex aequali gratia post, quam ante lapsum. 205.1.</i></p> <p><i>An iustorum copiosior sit gratia nunc, quam ante lapsum. ibidem.</i></p> <p><i>Iustus per contritionem de debito meretur remissionem peccati venialis. 240. & 241.1.</i></p> <p><i>Sed eam non efficit. 249.1.</i></p> <p><i>Iusto non est lex polita, quomodo intelligendum. 251.2.</i></p> <p><i>Kalendis Ianuarijs Christiani olim ieiunabant. 580. 1. Cur, ibid.</i></p> <p><i>Kalendis Ianuarijs Geniles victimas multiplicabant. 580.2.</i></p> <p><i>Kalende Ianuarie Romanis erant celeberrime. ibid.</i></p> <p><i>Kalendis Ianuarijs vetitum erat Christianis lauro, & virrenibus frondibus domos orare. ibid.</i></p> <p><i>Kyrieleson, quam antiquum sit. 901.1.</i></p> <p><i>Laici sacros Agnos tangere, contrectare, & vsu. 747.2.</i></p> <p><i>Laici interdictionem sui Reliquias Sanctorum quomodo tangere. 748.1.</i></p> <p><i>Possintne Laici vasa Ecclesie pallare, & alia sacra vasa contingere. 748.2.</i></p>	<p>Iustitia</p> <p>Iustus</p> <p>Kalenda.</p> <p>Kyrieleson.</p> <p>Laicus.</p> <p>Sacrum</p>
---	---	---

<p><i>Sacram Chrysmata tangere, aut Oleum ab Episcopo sacram, non possunt. 749.2.</i> <i>Eucharistiam quando tuo sine peccato tangere possint. 750.1.</i> <i>Laici quod beneficia Ecclesiastica conferre solent, est corruptela. 393.2.</i> <i>Quod nominent, & offerant ad beneficia non ratione fundationis, edificationis, dotationis, est corruptela. ibidem.</i> <i>Laici quidquid iuris habent in rebus spiritualibus est excessu clericorum. 562.2.</i> <i>Non possunt vi consuetudinis ius habere in clericos. 355.2.</i> <i>Nec vi prescriptionis. 356.1.</i> <i>Excusationes laicorum in clericos sibi potestatem usurpantium, excluduntur. 357.2.</i> <i>Laicorum statuta derogantia Ecclesiasticorum immunitati. 361.2.</i></p>	<p><i>Est signum verum Angelo vel homini denuncians prescriptum ad aliquid agendum, vel fugiendum obligans. 314.1.</i> <i>Ad humane legis substantiam scriptura non requiritur. 315.1.</i> <i>A consuetudine quid differat. 315.1. & 2.</i> <i>Si neminem obliget, lex non est. 316.2.</i> <i>Si ad penam, non ad culpam, lex est. 317.1.</i> <i>Ad naturam eius requiritur promulgatio. 317.2.</i> <i>Neque sufficit solemnitas editio. 318.1.</i> <i>Obligat lex inferioris Principis quamprimum est in propria Provincia promulgata; Supremi vel ex eo tempore, quod exprimit, vel si nullum exprimit post duos menses a promulgatione facta. 318.1.</i> <i>Lex que definitum tempus non habet, etiam scientem ante duos menses obligat. 320.1.</i></p>
<p>Latria. <i>Latria quid sit. 733.2. Cultus latrie quibus debeat. 734.2.</i> <i>Humanitati Christi an tribui debeat. ibid.</i> <i>An sanguini Christi separato a corpore in triduo mortis tribui possit. 735.1. & 2.</i> <i>An ijs, que ipsum Dominum reipsa tetigerunt. 735.2.</i> <i>Cruce, & imago Christi an latria coli debeat. 736.1.</i> <i>Clavis, lancea, spongia, flagella, corona spinea, & alia qualibet materia confecta, sicut cruce cuiuslibet materie, sintne latria digna. 737.2.</i> <i>An sanguis Christi effusus, nec ab rediuvio assumptus Latria coli debeat. 738.1.</i> <i>An cultus latrie Sacramentum altaris adorandum sit, cum ea conditione, si panis ritè sit consecratus an vero absolute. 749.2.</i></p>	<p><i>LEX Canonica penam irrogans Excommunicationis, &c. conscientiam obligat sub peccato. 338.1.</i> <i>Que pene grauem eius obligationem ostendant. 332.1.</i> <i>Canonicæ leges, que nunc consuetudine sunt abrogatæ. 390.2.</i> <i>LEX Civilis potest alligare conscientias sub lethali peccato, sed non omnes. 330.1.</i> <i>Que non obliget. 331.2. Que pene eius obligationem grauem ostendant. 332.1.</i> <i>Civiles leges iure canonico abrogatæ. 394.1. Impune permittunt quædam, que canonica lex punit. 399.2.</i> <i>LEX Conventionalis num obliget Conscientiam. 331.1.</i> <i>Eam violans non peccat, violans conventa peccat.</i> <i>Que leges Conventiones censentur. ibidem. Conventionalis pena soluenda non est in foro conscientie antequam ab altero contrahente petatur. 342.2.</i> <i>Lex astringit conscientiam, penam infligit, rescindit aliter facta. 323.1.</i> <i>Vsu non recepta vi caret. 323.2.</i> <i>Qualitates bone legis que sint. 326.2. Virtutem spectare debet.</i></p>
<p>Legatus. <i>Legatus Apostolicus potestatem habet Ecclesiasticam, à secularibus non examinandam. 370.1. & 2.</i> <i>Debet tamen literas sue legationis Regi vel Principi exhibere. ibid.</i></p>	<p><i>Lex astringit conscientiam, penam infligit, rescindit aliter facta. 323.1.</i> <i>Vsu non recepta vi caret. 323.2.</i> <i>Qualitates bone legis que sint. 326.2. Virtutem spectare debet.</i></p>
<p>Lex & Legislator. <i>Lex æterna quid sit, in definitione peccati. 206.1.</i> <i>Humana, est constans rectæ rationi & eam violare peccatum est. 206.1.1.</i> <i>Que sint legis naturalis, diuine, & humane præcepta, & peccata quomodo distinguantur. 213.1.</i> <i>Que lege humana imperantur, in certa virtute ponuntur. 213.1.</i> <i>Optare ut ea non sint mala, que lege naturali sunt vetita peccatum est, non autem que lege scripta. 229.1. & 2.</i> <i>Lex carnis. Lex membrorum. vide Concupiscentia.</i> <i>Lex à legendo, vel ligando dicta. 309.2.</i> <i>Legis significationes. 310.1.</i> <i>Lex est populi iussus, rogante Magistratu, & iubente populo constitutum. ibid.</i> <i>Presse est Principum civium consilium, differens à statuto. 310.2.</i> <i>Legum Romanarum initia, & origo, & in vniuersam. 310. & 311.1.</i> <i>Leges Regum Romanorum, sententijs Curiarum scriptæ sunt in libro Papirij. ibid.</i> <i>Leges XII. tabularum que & vnde dicte. 312.2.</i> <i>Legis diuisio. 312.1.</i> <i>Lex æterna dupliciter accepta quid sit. ibid. Quid naturalis, quid humana, & quomodo. ibidem.</i> <i>Quid vetus, quid noua. ibid.</i> <i>Lex naturæ gentium, civilis, quid sit. 312.1. & 2.</i> <i>Que lege gentium sint introducta. ibid. 2.</i> <i>Legis civilis partes que nam sint. ibid. 2.</i> <i>Lex est actus rationis continens etiam voluntatem mouentem, & obligantem alios. 313.2.</i></p>	<p><i>Per suadere potius debet quam cogere. 326.2.</i> <i>Legis est coercere delicta cetera iustitiam, & salutem publicam. 327.1.</i> <i>Benefacta premio, Malefacta panis afficit. ibid.</i> <i>Legis est imperare, vetare, permittere, punire. 327.2.</i> <i>Lex ferenda est de his que frequenter, & faciliè accidunt. ibidem.</i> <i>Leges oportet paucas esse. ibidem.</i> <i>Sub lege esse D. Paulo quid sit. 329.1.</i> <i>Omnis lex hoc ipso quod rationi consentiat alligat. 329.2.</i> <i>Lex posterior quibus modis ad priorem trahatur. 375.2.</i> <i>Lex cessante sine quoad substantiam suam, non tamen quoad mentem legislatoris, cessat. 378.1.</i> <i>Cum duos fines habet lex, altero cessante non cessat. ibidem.</i> <i>Contra legem quod sit pro infecto habendum, ibid. Nisi vel alijs legibus vel manifesta ratione subsistat. 379.1.</i> <i>Contra legem facere quis dicatur. ibid.</i> <i>In fraudem legis quis facere dicatur. ibid.</i> <i>Lex dum contra eam prescribitur ad penam obligat non ad culpam. 383.1.</i> <i>LEX Diuina que dicatur. 437.2.</i> <i>Lex diuina vetus continet præcepta moralia, ceremonialia, iudicialia. ibidem.</i> <i>Quid vetus differat à noua. 438.1.</i> <i>Etiã vetus spiritualia promittebat. 438.2.</i> <i>Lex vetus, cur dicatur lex timoris. 190.1. & 523.2.</i> <i>Legis diuine supernaturalis sunt præcepta Fidei, Spei, Charitatis, Penitentia. 436.2.</i></p>

Lex noua quibus rebus distinguatur à veteri. 525.2.
 Lex noua cuius libertatis dicitur, & filiorum. 190.1. & 523.2.
 LEX Naturalis est actus mentis non habitus. 429.1.
 Quot modis accipiatur. ibid.
 Nec ex toto, nec ex parte potest lege humana tolli. 430.1.
 Discrimen inter legem naturalem, & ceteras leges. 431.2.
 Quae sint leges naturales nunquam mutabiles. 435.2.
 Lege naturali viuobant homines ante legem Moysi. 346.2.
 In lege naturali habebant quaedam leges iuris diuini, & hu-
 mani. 437.1.
 LEX humana est aliqua. 327. & 328.1.
 Contra legem humanam qui peccat, contra legem Dei remo-
 te agit. 328.1. 329.2.
 Lex humana conscientiam alligare potest. 329.2. Vnde id
 habeat. ibid.
 Legis humane violatio ex contemptu & cum scandalo alio-
 ram, est lethalis. 331.1.
 Non obligat conscientiam si legislatori desit animus obligan-
 di. ibidem.
 Lata ob presumptionem delicti non obligat conscientiam. i-
 bidem.
 Alligat conscientiam etiam si tacite tantum id se legislator
 velle ostendat. 331.1.
 Panam, & multam imponens conscientiam obligat.
 331.2.
 Legem obligare conscientiam colligitur ex eius materia; ver-
 bus, & pœnis propositis. ibid.
 Cuius est conuenio vel pœnis vim habeat in actus internos.
 345.1.
 Praecipit actus internos qui requiruntur vt actus sit huma-
 nus. 330.1.
 LEGES Variarum rerum publicarum ab Aristotele repre-
 hensus. 524.1.
 Leges Cecropis. 524.2.
 Leges Draconis. ibidem. Solonis. ibidem. Lycurgi.
 525.2.
 Leges Regiae Romanorum. 526.2. Dodecim tabularum.
 528.2.
 Leges Romanorum à diuersis Magistratibus latae.
 Legislaiores veteres recensentur. 526.2.
 Libertas quadruplex, à peccato, à miseria, à violentia, à ne-
 cessitate. 3.1.
 Libertatem à peccato qui habeant, & quo discrimine. ibi-
 dem.
 Libertatem non impedit villo modo prouidentia DEI. ibi-
 dem.
 Libertas à miseria fruuntur soli beati, & ante lapsum A-
 dam. 3.2.
 Libertas à violentia quibus insit. ibid.
 Libertas alia gratiae, alia gloriae, alia naturae. ibid.
 Libertas à necessitate in quo proprie consistat. ibid.
 Quare haec appellatur libertas indifferentis, contrarietatis,
 & contradictionis. ibid.
 Libertas à necessitate conuenit Deo, Angelis hominibus.
 4.1.
 Libertatis differentia in actibus hominis, Angeli, & DEI.
 5.1.
 Libertatis pars non est potestas peccandi. ibid.
 Libertatem quadruplicem habent qui peccare non possunt.
 5.1.
 Liberum differt à voluntario quia est in potestate agentis.
 7.2.
 Libera actio & voluntaria non sunt idem in naturalis in-
 tellectu praeditis. ibid.
 Libertatis iactura capitalis poena est. id.1.
 Libertas primo in voluntate inest. 50.1.

Libertas,
& Libera
actio.

Libertatem non tollit praesidio, & praesentia Dei. 50.2. Nec
 praesentia Dei, nec Dei cum voluntate concurrentis actio.
 50. & 51.2.
 Libertas non in sola electione proprie sumpta consistit.
 63.2.
 Libera actio est sine consultatione. 67.1.
 Libri Canonici, qui, & quot. 633.1.
 Libri apud Patres habiti semper Canonici. ibid.
 Libri, de quo Scriptores Ecclesiastici dubitarunt, an Canoni-
 ci essent. ibid.
 Libri semper in Ecclesia habiti Apocryphi. 633.2.
 Libri Canonici integri cum suis partibus pro sacris, & Cano-
 nicis habentur. ibid.
 Librorum Canonice partes, de quibus olim dubitatum
 nunc dubitare non licet. ibid.
 Libros hereticorum legens aut retinens excommunicationem
 quomodo incurrat. 672.2.
 Libros Catholicos, qui continent, & confutant hereses lege-
 re licet. 673.1.
 Vnum vel alterum versiculum legens in hereticorum libris
 excommunicationem non incurrat. ibid.
 Famulus scienter heretici librum legens iussu Domini sui
 cum Domino excommunicationem incurrit. ibid.
 Heretici librum, qui hereses non continet legens excommu-
 nicationem incurrit, non tamen referuat an summo Pon-
 tifici. ibid.
 Quomodo eiusmodi libros Catholicos in Anglia, Gallia, &
 similibus locis studio cognoscendi, & confutandi erro-
 res legere possint, & an circa excommunicationem.
 673.2.
 Episcopus facultatem legendi libros hereticorum dare non
 potest. ibid.
 Libros Graecorum, Aemenuorum scienter legens, etiam si rursus
 alienos contineat, non excommunicatur. ibid.
 Libros noxios etiam Ethnici damnant. ibid. & 674.1.
 An censentur heretici, qui hereticorum libros damnatos
 retinent. 674.1.
 An hereticus censendus sit apud quem reperitur liber here-
 ticus, eo ipso auctore. ibid.
 An quilibet propria auctoritate libros hereticos comburere
 possit. ibid. & 2.
 Quatenus Inquisitores potestatem facere possint legendi li-
 bros hereticorum. 674.2.
 Nec Episcopi, nec his maiores Antistites propria auctori-
 tate legere, aut retinere libros hereticorum possunt. ibi-
 dem.
 Hereticorum libri iure damnantur etiam si non tractent de
 Religione. 675.1.
 Regula quadam de huiusmodi libris seruandis, & legendis.
 ibidem.
 Libri Hebraeorum, Rabinorum, Arabum, Philosophorum
 Aristoteli interpretantium, Thalmud, Alcorani, & si-
 milis, qua ratione prohibiti sint. 675.2.
 Origenis, & Tertulliani libri, & qui à Gelasio Apocryphi
 habebantur, an sint prohibiti. ibid.
 Hereticorum nomina quomodo è libris sint expungenda
 676.2.
 In libris hereticorum, quae deprauata sunt, quemadmo-
 dum expungi, & corrigi, & correctia imprimi debeant.
 ibidem.
 Librorum hereticorum impressoribus quid iure cautum sit.
 677.1.
 Libri, & omnia alia scriptura examinari prius debent, &
 approbati quam typis mandentur. 677.1.2.
 Vt typis mandetur sufficit Collegij, Conuentus, vel vniuersi-
 tatis nomen apponi. ibid.

Libri.

Orationes

INDEX.

	<p>Orationes privatae, Conciones, Praelectiones, & similia de rebus sacris non approbata ab Ordinario scripto cum alijs communicari possunt. <i>ibid.</i></p> <p>Librorum hereticorum transcriptores puniendi sunt tanquam de heresi suspecti. <i>ibid.</i></p> <p>Aliunde asportantes similiter puniendi. <i>ibid.</i></p> <p>Lite pendente rescriptum non impetrandum contra alteram litigantem. 409. 2.</p>	
Lis.	<p>Locatoris obligatio, qui patitur inferri in horreum aliena. 8. 2.</p>	
Locator.	<p>Ad Missae sacrificium iure communi requiritur. 887. 2.</p> <p>Ex qua materia esse debeat. 888. 1.</p> <p>Nō licet laicis eas rejicere, aut impedire, sed licet coram Ecclesiastico indice contra eas excipere, & appellare ad Romanum Pont. 368. 1.</p> <p>Nec discutere, nisi commissa sibi auctoritate Pontificia possunt. 368. 2.</p> <p>Licet tamen de ijs dubitare, aut disputare. 370. 2.</p> <p>Qui totam noctem iusi contra leges, semel iusi. 221. 1.</p> <p>Lutheranorum errores de originali peccati deletione. 305. 1.</p>	
Lumen.		
Literæ Apostolicæ.	<p>Peccatum capitale est, quia aliorum mater. 258. 1. Eius filie. <i>ibidem.</i></p> <p>Est immodica libidinosarum rerum cupiditas. <i>ibid.</i></p> <p>Macula, effectus peccati, sic dicta, quia est primario gratie, quae est decor, & splendor Animæ. 204. 2.</p> <p>Effet etiam in homine peccante in puris natur alibus, est quæ in peccante tictum, ac tertium lethaliter. 275. 1.</p>	
Lufus.		
Luthera- ni.		
Luxuria.		
Macula.		
Magia.	<p>Magia alia naturalis, alia Mathematica, alia Demoniaca. Vide, Divinatio.</p>	
Magnanimus.	<p>Magnanimus quis sit. 255. 2. Magna appetit, sed non propriam excellentiam. <i>ibid.</i></p>	
Maiestas.	<p>Lesæ Maiestatis rei bona Fisco addicuntur. 334. 1.</p>	
Malum.	<p>Malum etiam seipsum perdit, quomodo intelligendum. 260. 2.</p> <p>Ex malitia peccatum est, cum quis scienter malum agit, nec ex aliqua animi perturbatione instigatus. 237. 2.</p> <p>Peccatum ex habitu est ex malitia. <i>ibid.</i> Sed non contra. <i>ibidem.</i></p> <p>Ex mala nature conditione, aut depravato corporis morbo peccatum, non est ex malitia. 273. 2.</p>	
Malitia.		
Mandatū.	<p>Mandato tenetur, qui pro se presente patitur fideiussorem. 8. 2.</p> <p>Mandamus, verbum legis grauem obligationem non continet, sed, Strictè si addatur continet. 332. 1.</p>	
Manichæi.	<p>Die Dominico, & feria quinta ieiunabant. 580. 2. A certis cibis abstinebant, tanquam natura sua malis. 590. 1.</p>	
Maria.	<p>Servata est à peccato originis, quomodo. 308. & 309. 1.</p> <p>Quomodo redempta sit per Christum. 309. 1.</p> <p>Maritus si statum præcipiat, ne donec vxori ultra decimam partem. 922. 2.</p>	
Matritus.	<p>Maritus, an vxoris vota in potestate habeat. 962. 1.</p> <p>An vxor mariti vota possit laxare. <i>ibid.</i></p> <p>An vir iure vxori vota dissoluit facta de coniugio. <i>ibidem.</i></p> <p>Maritus an si vxor aliquid vouerit implendum post solutionem matrimonium, possit dissoluere. 962. 2.</p>	
Mater.	<p>Matris consensus in coniugium filio presente, & tacente, sufficit. 8. 2.</p> <p>An excusetur ab audiente sacro die festo, dum filias nubiles custodit. Vide, Missa.</p>	
Materia.	<p>Materia legis obligat, prout ad maius bonum Reip. vel ad maiorem virtutem spectat. 331. 2.</p>	
Matrimonium.	<p>Ob matrimonium sine consensu patris initum filios puniendi statutum improbat. 412. 1.</p>	<p>Statutum probatur priuās filiam dote ob matrimonium cum indigno. <i>ibid.</i></p> <p>Ad matrimonium habiles more patrie possunt fieri inhabiles. 392. 2.</p> <p>Iure canonico inhabiles sine consensu Pontificis habiles fieri non possunt consuetudine. 393. 1.</p> <p>Inter patruales, vel consobrinos matrimonium iure ciuili permiffum, canonico est irritum. 394. 2.</p> <p>Inter raptorem, & raptam ciuili iure prohibitum, canonico permiffum. <i>ibid.</i></p> <p>Matrimonia cum certis personis prohibentur iure ciuili, quæ permittuntur canonico. 396. 1.</p> <p>Pœna promissioni apposita in matrimonio contrahendo, quanta sit. 923. 1.</p> <p>Presbyteri, Diaconi, Subdiaconi matrimonium est irritum. 1138. 2.</p> <p>Matrimonij indissolubilitas est legis naturalis. 433. 1.</p> <p>Quomodo Deus relaxare potuerit. 433. 2.</p> <p>Matrimonium ratum, & non consummatum dirimitur per solemne votum castitatis, quod faciunt sacri milites S. Ioannis. 110. 1.</p> <p>An possit contra propriam opinionem ex probabili aliorum scientia, licet contraria ægroto medicinam dare. 118. 1.</p> <p>Medium in virtutibus aliud est rationis, aliud rei. 171. 2.</p> <p>Medium iustitiae est medium rei, idq; apud omnes est idem. <i>ibidem.</i></p> <p>In quibus sacerdotium Christi cum sacerdotio Melchisedech comparat S. Paulus. 852. 2.</p> <p>An Missæ sacrificium prefigurari. <i>ibid.</i></p> <p>Melchisedech tanquam Rex potens, & opulentus cibum, & potum detulit ad reficiendos Abrahæ milites. 853. 1. primo tamen panem, & vinum Deo libauit. <i>ibid.</i></p> <p>In membris, & sensibus corporis sunt etiam peccata. 264. 1.</p> <p>Non sunt membra principia actuum, sed solum organa. <i>ibidem.</i></p> <p>Mendacium leue in iudicio, vel confessione non fit mortale. 423. 1.</p> <p>Mendicantium ordines ius canonicum intelligit, quorum canobis non licet habere bona stabilia, vel immobilia. 1081. 1.</p> <p>Alij Mendicantes sunt ex Regula, vel Constitutione, alij auctoritate Pontificia approbati. <i>ibid.</i></p> <p>Dominicani, Augustiniani, & Carmelitani ex constitutione Pontificis sunt mendicantes. <i>ibid.</i></p> <p>Dominicani constitutionibus editis bona immobilia repudiunt. <i>ibid.</i></p> <p>Franciscani Obseruantes, & Capuccini sunt ex regula mendicantes. <i>ibid.</i></p> <p>Quæ sit substantia ordinum Mendicantium. 1085. 1.</p> <p>Noni instituti possunt ordines Mendicantium accedente Pontificia auctoritate. <i>ibid.</i></p> <p>Vsu, & consuetudine approbata voluntate Pontificis bona immobilia possidere licet in communi extra dicitos Franciscanos. <i>ibid.</i></p> <p>Non est necesse vt elemosyna illorum ostiatim sit emendicata. 1085. 2.</p> <p>Quid habere possint in communi, quid non. <i>ibid.</i></p> <p>Franciscanis non licet accipere legata hac lege vt quotannis curent: certa missarum sacrificia facienda. 1086. 1.</p> <p>Quomodo Mendicantes ordines sua privilegia sint consequuti. 1090. 1.</p> <p>An studere, docere, concionari possint, an hoc ipsis sit extraordinarium, & privilegio concessum, vt sacram. ita conferant. 1091. 1. & 2.</p>

	<p><i>Cur in ciuitatibus habitent, & aliqui ab externis laboribus vacent. 1091.2.</i></p>	<p><i>An horas debeant recitare. 1100.2.</i></p>
	<p><i>An priuilegia Mendicantium sint abrogata circa confessiones, & conciones, sacramenta, sepulchras. ibid.</i></p>	<p><i>An reliquum ex redditibus annuis ab ordine, vel Magno Magistro commendatis in pios vsus debeant impendere. ibidem.</i></p>
Merces.	<p><i>An qui ijs consentitur in Palchate, & in festis sacra apud ipsos audiant satisfaciendi preceptis. ibid.</i></p>	<p><i>An iura conscientia redditum annuum sibi commendatos percipiant Milites sancti Iacobi Calatrane, & Alcantare. 1101.1.</i></p>
Merita.	<p><i>Qui mendicat ostiatim victum, & aliunde non suppetit, nisi interdittis cibis vtatur, ieiunio non tenetur. 583.1.</i></p>	<p><i>An Commendatarij milites de his bonis perinde, ac de patrimonio alius quisque statuere possint. 1101.2.</i></p>
	<p><i>Merces prohibitas transfuehentis ad hostes Religionis, sisco addicta sunt. 334.1. & 2.</i></p>	<p><i>An possint pensiones imponere in ipsis Commendatis ad onera Ordinis sustinenda. 1109.2.</i></p>
	<p><i>Meritum magnitudini totum respondet gloria. 157.1. Non item gratia, & cur non ibid.</i></p>	<p><i>Sunt nonnulli, qui nec Sacri, nec Religiosi dicuntur. 1101.1.</i></p>
Metus.	<p><i>Merita iustorum post lapsum efficaciora, quam primi hominis ante lapsum. 205.1.</i></p>	<p><i>Minus capitales, que dicuntur, & que iustum metum faciunt. 18.1.</i></p>
	<p><i>Metus quid sit, & que eius diuisiones. 17.2. & 18.2. & 18.1. & 2.</i></p>	<p><i>Minister sacerdotis in Missa debet esse vir. 889.2.</i></p>
	<p><i>Metus influs, & cadens in constantem virum, que mala subterfugiat. 17.2.</i></p>	<p><i>Minister publicus, num aliquando excusetur ab audiendo sacro die festo. 551.1.</i></p>
	<p><i>Metus amittendi omnia bona temporalia, vel maiorem partem, influs est. ibid.</i></p>	<p><i>Minister Magistratus non mereatur premium propositum ijs, qui sones ceperint, si eos capiat. 416.1.</i></p>
	<p><i>Metus infamie quando iuris est, non facti, similiter est influs. 18.1.</i></p>	<p><i>Minor quando cedat hereditate acquisita. 925.1.</i></p>
	<p><i>Metus excommunicationis influs est quando excommunicatio est iniusta. 18.1.</i></p>	<p><i>Miserericordia quid sit. 140.1. An sit virtus, an semiuirtus, & que. 167.2.</i></p>
	<p><i>Tunc solum metus est influs, quando vel non possunt pericula malorum euitari, vel non nisi difficulter. 18.1.</i></p>	<p><i>Qua ratione omnium moralium prestantissima. 177.2.</i></p>
	<p><i>Metus potentie, reuerentie, perfidie quid sit. 18.2.</i></p>	<p><i>Missæ sacrificium, an materna lingua recitari debeat, & vnamquam recitatum fuerit. 715.2.</i></p>
	<p><i>Metus causa contractus est irritus. 19.1.</i></p>	<p><i>Missam diebus festis audire à primis Apostolorum temporibus more sui introductum. 541.2.</i></p>
	<p><i>Metu influs, que mala, & turpia excusentur. 19.1. & 2.</i></p>	<p><i>Missam, qui die festo absque iusta causa non audierit, peccat mortaliter. 542.1.</i></p>
	<p><i>Metu nullum peccatum, nec veniale committendum est. 20.2.</i></p>	<p><i>Missam audire diebus festis est virtus religionis. ibidem.</i></p>
	<p><i>Metu facta ex parte sunt voluntaria. 20.1.</i></p>	<p><i>Missam die festo audiendo ignorans esse festum, satisfacit precepto. 542.2.</i></p>
	<p><i>Circa civilem, vel canonicam legem metu facta iuste à peccato excusare possunt. 20.2.</i></p>	<p><i>Missam qui audit nolens implere preceptum, si potest, tenetur illam iterum audire, vt impleat preceptum. 543.1.</i></p>
	<p><i>Metu mortis sepe excusant mala contra Dei legem positam ibid.</i></p>	<p><i>Missam non audiens die Dominico, quando est etiam festum Apostoli, duo peccata non committit. 543.2.</i></p>
	<p><i>Metu mortis non absoluit ab obligatione faciendi bona diuina, vel naturali lege sancita. 25.1.</i></p>	<p><i>Missæ Catechumenorum, que dicuntur. ibidem. & que fidelium.</i></p>
	<p><i>Metu mortis in naufragio, peste, bello, morbo, factum votum obligat. 22.2.</i></p>	<p><i>Missam totam audire quomodo intelligatur. 544.1.</i></p>
	<p><i>Quæ promissa valeant metu influs facta, que non. ibid.</i></p>	<p><i>Missæ pars notabilis, que dicitur. ibid.</i></p>
	<p><i>Metu contractum matrimonium iure canonico est irritum. 23.1. & 24.2.</i></p>	<p><i>Missam vnam in die Natali Domini audire, sufficit. ibid.</i></p>
	<p><i>Metu leui gesta sunt rata sicut & reuerentie causa. 25.1.</i></p>	<p><i>Missæ vnius, qui dimidiam partem audierit, & reliquam alterius implet preceptum. ibid.</i></p>
	<p><i>Metus obiectum est malum futurum. 141.2.</i></p>	<p><i>Missæ sacrificio, qui è longinquo astat, implet preceptum. 544.2.</i></p>
	<p><i>Metus partes que sint. ibid.</i></p>	<p><i>Missam ritum Græcorum, aut Syrorum factam, qui audit, implet preceptum. ibid.</i></p>
Milites, & Militares Ordines.	<p><i>Milites iure communi in militaribus delictis, in omni crimine Ducibus ex more belli subiecti sunt. 350.1.</i></p>	<p><i>Missam audire quomodo intelligatur. 545.2.</i></p>
	<p><i>Quinam per Militares ordines intelligantur. 1095.1.</i></p>	<p><i>Missam audire aliquo die profesto, nulla est obligatio. ibidem.</i></p>
	<p><i>An militares ordines sint verè, & absolute Religiones. 1095.2.</i></p>	<p><i>Missam audire die profesto an Episcopi teneantur. 546.1.</i></p>
	<p><i>An Milites S. Iacobi Calatrane, & Alcantare & alij similes, qui coniugalem tantum castitatem cum paupertate, & obedientia vouent, sint verè Ecclesiastica persone. 1097.1.</i></p>	<p><i>Missam audiendo quis ex precepto qualem attentionem debeat habere. 546.2. & 547.1.</i></p>
	<p><i>An iura annuorum reddituum, que Commende Militares vocantur, sint verè Ecclesiastica beneficia. 1097.2.</i></p>	<p><i>Missam, qui cum peccato audit, precepto satisfacit. 548.1.</i></p>
	<p><i>An milites Commendatarij habeant titulum reddituum annuorum, quos habent, an solum sue fidei, & curæ commēdatos. 1099.1.</i></p>	<p><i>Missam, qui audit die festo, nō solemmem, implet preceptum. 548.2.</i></p>
	<p><i>An Tridentinum Concilium in emittenda professione Militares comprehendat. 1099.2.</i></p>	<p><i>Missam non propriam diei festi qui audit, implet preceptum. ibidem.</i></p>
	<p><i>An comprehendat eisdem sess. 6. cap. 6. de Reformatione. ibidem.</i></p>	<p><i>Missam audire die festo in propria parochia, nemo communi iure tenetur. 549.1.</i></p>
	<p><i>An nomine communi Regalarium, vel Religiosorum Militares equites intelligantur iure communi. 1100.1.</i></p>	<p><i>Missam qui audit apud fratres Mendicantes, legi satisfacit. 550.1. & 2.</i></p>
		<p><i>Missam vbiunque licet audire, modo non fiat cum contemptu parochi. 550.2.</i></p>

Excusen.

Excusentur qui ab audiendo sacro die festo. 551.1.
 Missam sicam in nani audire die festo, an sit obligatio. 552.1.
 Qui conficitur tempore sacri audiendi sciens nullum aliud futurum num excusetur à peccato. 552.2.
 Qui exit è sacro ante benedictionem, implet præceptum. ibidem.
 Missa, num sit preferenda concioni, si eodem tempore vitrum que audiri non possit. 552.2. & 553.1.
 Missam audire in quadragesima, & diebus rogationum, uero tenetur. 545.2.
 Missa proprium sacrificium Christianorum. 849.2.
 Missa non Hebræum, sed Latinum nomen est promissione, scilicet dimissione populi. ibid.
 Unde Missa sic carperit appellari. 850.1.
 ITE MISSA EST uelè nunc dicitur ad finem Missæ non minus, quam olim ad excludendos Catechumenos. ibidem. 2.
 Missæ variæ acceptiones, & quæ à nobis vsurpantur. 850.1.
 Missæ uocabulum antiquum in Ecclesia Latina. 850.2.
 Missæ officium propriè sacrificij rationem habet. 851.1.
 In Missa, sacrificij materia est corpus Domini sub speciebus contentum. 852.1.
 Missæ sacrificium à Malachia prædictum. 853.1.
 Missæ sacrificium per varias similitudines sacrificiorum nature, & legis tempore figuratum est. 853.2.
 Missæ sacrificium nihil pugnat cum D. Paulo ad Hebræos. 854.1.
 Missæ sacrificium non solùm est cõmemoratio oblationis crucis in cruce, sed simul est etiam oblatio, & sacrificium. ibidem.
 Quorsum opus sit Domini corporis oblatione in Missa, si ueniat in cruce facta omnium peccata delent. ibid.
 Missæ sacrificium quid distet à legis Moysæ sacrificijs. ibidem.
 Actio, & oblatio incrementi sacrificij non est eadem, quæ fuit cruenti, cetera omnia eadem. 854.2.
 Ratio sacrificij Missæ non est posita in actionibus Missæ Catechumenorum. ibid.
 In qua actione consistat ratio sacrificij, & natura. 855.2.
 Quid factò opus sit ei, qui oblitus est uinum mittere in calicem, & panem tamen consecrat. 856.1.
 Norwegijs in dultum ab Innocentio III. vi siue uini consecratione Missæ sacrificium fiat. ibid.
 Iure diuino ad Missæ sacrificium pertinet etiam consecratio uini. 856.2.
 Posset Pontifex relaxare ius diuinum ob publicam, & urgentem necessitatem de adhibendo, & conferendo uino in Missa. 857.1.
 Nunquam tamen id faciendum suadetur. ibid.
 Non potest Pontifex statuere, ut in consecratione aque loco uini sacrificium Missæ peregratur. 856.2.
 Quomodo intelligendus sit Alexander VI. siue consecratione uini sacrificium Missæ fieri non posse. 857.1.
 Quando sine uini consecratione sacrificium absoluti possit. 857.2.
 Propter necessitatem populi ad audiendam Missam, uel communicandum, non est faciendum sacrificium Missæ siue consecratione uini. ibid.
 Nunquam Ecclesia permisit sacrificium sub vna tantum specie. ibid.
 Sacerdoti post consecratum panem impedito, ut sacrificium absolvere possit, succedere debet alius, qui absoluat. ibidem.
 Propter salutem spiritualem ægroti non est consecrandus panis, si uinum absit. ibid.

Vnicum tantum est sacrificium, licet duplici consecratione constet. 858.1. & 2.
 Missam Ecclesia aliquando uocat sacrificia. ibid.
 Verba consecrationis panis sortiuntur effectum ante consecrationem uini. 858.1.
 Est sacrificium propitiatorium. 858.2.
 Triplex in Missa sit opus, unum à Christo, secundum ab Ecclesia, tertium à sacerdote. 859.1.
 Opus operantis quid sit in Missa. ibid.
 Duplex est opus, quod ex vi ipsius operis sit. ibid.
 Sacrificio, ut etiam est propitiatorium, aliud res pendet ex vi operis, aliud Sacramento ex vi operis. 859.2.
 Sacramentum ratione non ueniens ritè tamen dispositis gratiam confert. ibid.
 Propitiatorium est, quod impetrat donum penitentia ijs, pro quibus offertur. Ibid.
 Catholicis imponitur à Lutheranis, quasi afferant Missæ sacrificium lethalia etiam peccata per se proxime delere. ibidem.
 An ex attrito contritum faciat Missæ sacrificium. 860.1.
 Quare dicatur impetratorium, & quomodo peccata uenialia delet. ibid.
 Delet & penas peccatorum. 860.2.
 Propitiatorium, Expiatorium, Satisfactorium, Meritorium, & Imperatorium quid sint, & quid differant. 861.1.
 Mortuus est tantum satisfactorium. ibid.
 Christum in eo non satisfacit amplius, nec meretur nobis. ibidem.
 Est impetratorium etiam incrementi diuine gratia. ibid.
 Missa, ut est satisfactoria, est facti effectus in ijs, pro quibus offertur, & ipsi nullo modo offerunt. 862.2.
 Hostia in Missa oblata ut per sacerdotem offertur, est uirtutis finis. ibid. 2.
 Missa in ijs, pro quibus offertur, & ipsi offerentes non sunt uoluntate Christi habet certum, & finitum effectum. ibidem.
 Missæ effectus non est incertus, & infinitus in ijs, qui sunt ipsi quoque offerentes, cum pro ijs offertur. 863.1.
 Sicut non petit, qui petit, ut pro se uino sacrificium offeratur. 863.2.
 Fructus Missæ triplex generalis, specialis, medius, & quid sint. ibid.
 Missa pro pluribus quatenus satisfactoria est, minus prodest singulis, siue ipsi quoque offerant, siue non. ibid.
 Missa ut impetratoria non est infiniti fructus, & pro pluribus oblata similiter minus prodest singulis, quam si pro uino offeratur. 864.1.
 Missæ fructus ut est sacrificium satisfactorium equaliter ab ijs participatur, pro quibus sit, si ipsi offerentes non sint. 864.2. & 865.1.
 Quando pro pluribus offertur, qui ipsi quoque offerunt, fructum respondentem operi, & affectui participam Ecclesie offerentis, quo plures, paucioræ siue fuerint. 865.1.
 Missa in ijs, pro quibus offertur secundum se quidem semper suum effectum obtinet certa ac firma lege. 865.2.
 Missæ preces, & sacrificium pro mortuis offerre licet. 869.2. & 870.1.
 In Missæ sacrificio, quare Sanctorum mentionem faciamus. 870.1.
 Missa non prodest damnatis. 870.2.
 Missa non prodest paruulis in peccato originali decedentibus. 871.1.
 Missa prodest ijs, qui penas purgatorias sustinent. 872.2.
 Missa non prodest paruulis baptizatis ante usum rationis defunctis, & in eorum sepultura pro alijs defunctis facienda est. ibid.

	<p>Missæ sacrificia certa, & firma lege Dei profum mortuis. ibidem.</p> <p>Minister Missæ est sacerdos. 872.1. & 2.</p> <p>Missam facere quotidie, vel frequenter per se laudabilis est, quam abstinere. 877.1. & 2.</p> <p>Quantam diei hora publica, & solemnia Missæ sacrificia fieri debent. 877.2.</p> <p>Qui Missam faciendo lucem diurnam notabiliter præuenit, sine legitima causa lethali ter peccat. 878.1. Etiam tertia parte hora, nem post meridiem. 879.2.</p> <p>Non potest Missa fieri post meridiem ad horam nonā. 878.1.</p> <p>Privilegium Pontificis Missam faciendi post meridiem extendendum est solum ad unam horam. 878.2.</p> <p>Episcopus potest Missam facere, vel audire iusta de causa ante auroram, vel post meridiem. 879.1.</p> <p>Missam potest facere sacerdos ante auroram, vi egroti Eucharistiam dare possit. 879.2.</p> <p>Missæ iure fieri nequit, nisi in locis ab Episcopo consecratis, nec quidem concessu Episcopi post, Conc. Trid. nisi iusta de causa. 880.1.</p> <p>Missæ sacrificium etiam post Concilium Tridentinum tempore necessitatis, licet sit in locis non consecratis. 880.2.</p> <p>In mari aut in summe Missa fieri nequit. ibidem.</p> <p>Missam faciens in privato loco subiecto interdico, irregularitatem incurrit. 882.2.</p> <p>Missæ faciendæ est in altari ab Episcopo consecrato. ibidem.</p> <p>Ad Missæ sacrificium sufficit unus, vi respondeat. 889.1.</p> <p>Missam faciens sine libro, lethali ter peccat. 890.1.</p> <p>Missam facere non potest solus, nisi in gravi necessitate. ibidem.</p> <p>An ad Missam faciendam se vestiens teneatur preces præscriptas recitare. ibidem.</p> <p>In Missa teneri sacerdos Rubricas Missalis servare. ibidem.</p> <p>De Missæ partibus, Introitu. 900.2. Kyrie eleison. 901.1. Gloria in Excelsis. 901.2. Collecta. ibidem. Dominus vobiscum. ibidem. Responsione Amen. 902.1. Epistola. ibidem. Graduali, & Tractu. ibidem. Evangelio, & eius ceremonijs. 902.2. Offertorio. ibidem. Prefatione. ibidem. Canon. 903.1. & seqq. Dominica oratione. 905.2. Fractione panis consecrati. 906.1. Commixtione corporis, & sanguinis. ibidem. Pacis nunciatione. ibidem. Agnus Dei. ibidem. 2. Post communionem. ibidem.</p> <p>Missarum privatarum usus probatur. 907.1.</p> <p>In Missa quedam alta voce, quedam tacite recitandi usus est.</p>	<p>Mors contracta ex peccato originis cur rationem culpa non habeat. 293.1.</p> <p>An sit peruersura ad Superstes in die iudicii. MORTALE. Vide peccatum lethale.</p> <p>Motus primi sensum, vires naturales aut imaginationem consequentes non sunt peccatum. 222.1.</p> <p>Motus primo primi an sint peccata. 222. & 223.1.</p> <p>Motus secundo primi quando, & qualia sint peccata. 223.1.</p> <p>Mundi etates sex enumerantur. 494.2. Et singula quot annos habeant. ibidem. & seqq.</p> <p>Municipalis lex. vide statutum.</p> <p>Mutuum acceptum à criminoso quando in bonorum publicatione ad Fiscum non pertinet. 339.1.</p> <p>Natura viribus quid homo præstare possit. 192.1.</p> <p>Natura solius viribus in officio honestatis perseverare quis non potest. 193.1.</p> <p>Natura habet quo possit, quod sibi convenit, non quo id faciat nisi diuino auxilio iuuetur. 204.1.</p> <p>Contra naturam hominis est omne peccatum. 206.2.</p> <p>Contra naturam que peccata peculiari ter dicantur. ibidem.</p> <p>Natura peccatum, cur dicatur peccatum primam Adæ. 295.1.</p> <p>Necessitas ex conditione libertatem arbitrij non tollit, nec merium aut demeritum. 64.2.</p> <p>Negocio graui impediti non tenentur in die festo sacrum audire. 55.1.</p> <p>Nobilis ob es alienam in carcerem non mittitur. 923.1.</p> <p>Notarius Christianus scribens instrumenta vsuraria inter Iudæum, & Christianum in gratiam Iudæi peccat, si in Christiani gratiam ea scribat, non peccat. 699.1.</p> <p>Nominibus Christi, trium personarum dinarum, Beatorum scriptis, pronuntiatis, auditis honor sicut sacris imaginibus debetur. 747.1.</p> <p>Nomina Sanctorum inscripta cartis, collo alligata, & appensa deferrari possunt. ibidem.</p> <p>Novitiorum vota an iura conscientia à Superiore dissolui possint. 1003.2.</p> <p>Novitius statutus religionis nā alligatur nec statuto, quo certa delicta Superiori referantur. ibidem.</p> <p>Novitius delinquens à monasterij Præfecto puniri debet, & sicut favore religionis à civili Magistratu abdicantur.</p> <p>Novitij sic etiam ab Episcoporum potestate. ibidem.</p> <p>Novitius ad aliquam Ecclesiastici ordinis Præfecturam eligi nequit, ad Episcopatum potest. 1004.1.</p> <p>Ne Novitij ad Ordines sacros, ne quidem ad primam tonsuram ascendant, iure cautum est. ibidem.</p> <p>Novitius habet in condenti testamentum, sed non rumpendi testamentum. ibidem.</p> <p>Novitij beneficium Ecclesiasticum non vacat. 1005.1.</p> <p>Novitius carens prima Tonsura, gaudet privilegio Canonici, si quis suadente Diabolo, & c. ibidem.</p> <p>Quis succedat in bonis Novitij ante professionem mortui absque testamento. 1005.2.</p> <p>Novitius iure canonico religionum nomine, & numero non censetur. ibidem.</p> <p>Novitius à Monasterio recedens non debet solvere impensas, quas in eo alendo monasterium fecit. 1005.2. & 1006.1.</p> <p>Novitij probatio parum in monasterio, parum extra illud iussa Superiorum peracta hab. in religionis retento legitima est. 1006.1.</p> <p>An Natalium vitio notati, aut are alieno presij, aut infames ad probationem recipi possint. ibidem.</p> <p>Novitiorum cupiditas sita manus glorie quando sit peccatum lethale. 257.1.</p>	<p>Motus.</p> <p>Mundus.</p> <p>Municipalis.</p> <p>Mutuum.</p> <p>Natura.</p> <p>Necessitas.</p> <p>Negotium.</p> <p>Nobilis.</p> <p>Notarius.</p> <p>Nominis.</p> <p>Novitius.</p> <p>Novitij.</p> <p>Novitatus.</p> <p>Cupiditas.</p>
--	--	--	--

Nuptiz.	Nuptias non futurus fuisse, si Adam perseverasset, quoniam factis putarint. 282.1.	Tutor opinio vocatur illa que censet id de quo est questio peccatum esse. 110.1.
Nutrix.	Leges nuptias feminis prohibentes sine consensu parentum quomodo iure canonico corrigantur. 396.2.	Diverse opiniones aliquando peccati periculum habent coniunctum. ibid.
Oblatio.	Nutrix quando excusetur ab audiendo sacro in die festo. 551.1.	Opinionum diversi assensus ex diversis principijs haberi possunt. ibid.
Obligat*.	Nutrices sunt liberae à ieiunio. 583.1.	Minus iusta opinio dummodo probabilior sit, aut certior agenda teneri potest. 110.2.
Oblivio.	Oblationes quid sint. 620.2.	Probabilior dicitur que firmiter, & melior ratione fulcitur. ibidem.
Odium.	Oblationes, quibus iure debeantur. 621.1.	Non semper probabilior opinio eligenda est quando due sunt & que iustae. 111.1. Nec semper eligenda est communis. 111.1.
Omissio.	Quomodo differant à Decima Primitivjs, Sacrificio. 620.2.	Opinio plurium in foro conscientie non semper est probabilior. 111.2.
Opinio.	Oblationes an diebus festis, & Dominicis Parochiani facere cogantur. 553.1.	Ynius Clastici authoris opinio aliquando, sed raro tenenda contra alias omnes. ibid.
	An ubi oblationes de more solvantur voluntarie sint, an necessariae. 621.1.	Non ex eo solum quod antiquorum, vel iuniorum sit, tenenda, vel repudianda est. 113.1.
	Quando religiosi possint oblationes accipere. 621.1.	Scholasticorum opinio aliquando potior communi Patrum sententia. Ibidem. Sed si paria sint momenta antiquorum preferenda. ibid.
	Oblationes iure naturali debentur, si Ecclesie, vel Rectores Ecclesiarum indigeant. 621.1.	Opinio Theologorum an, & quando preponenda sit opinioni Iuriconsultorum. 113.2.
	In oblationes laicius non habent. 621.2.	Discipulus assentiri potest opinioni preceptoris etiam clastici quem legit libri. 114.2.
	Oblationes non solventibus, que pena sit iure constituta. ibi.	Opinio debet esse boni, & docti. 115.1.
	Quas oblationes voluntarias Ecclesia non recipiat. ibid.	Opinionem aliorum probabilem contra propriam sequi licet in foro conscientie. ibid.
	Obligatus alteri, religionem suscipiens si potest per alium promissum prestare debet, si secus, religionem suscipere potest, etiam si adhibito iureturando se alteri obligarit. 998.1.	Imo, & contra propriam, & certam sententiam. 116.1.
	Oblivio ad ignorantiam quomodo renocetur in cavendis, vel agendis rebus. 41.1.	Peccata operis distinguuntur numero ex obiectis, & sine. Opus. quomodo. 220.1.
	Odiū quid sit. 139.1.	Peccata plura operis uno actu aliquando continentur. ibid.
	Odiū est tum rei, tum persone. ibid.	Peccata operis tot sunt numero, quot actus. ibid.
	Odiū quarum rerum sit. 139.2.	Cum opere peccati, tria sunt, que fuerunt in peccato Adami. 267.1.
	Odiū haberi potest Deus absolute, & proprie. 732.1. Vide, Deus.	Oratio quid sit. 733.1. & 782.1.
	Opinionis peccatum an differat specie à peccato commissio- nis. 214.1.	Orationes publice an dirigantur tantum debeant ad Deum Patrem. 753.2. & 785.1.
	Opinio quando sit generale, vel speciale peccatum. 214.2.	An orari possit Christus Dominus ut pro nobis oret. 754.1. & 784.1.
	Opinio sine actu concipi potest sine actu esse non potest. 215.1.	Oratio virtutis est actus non virtus. 782.2.
	Opinionis peccatum est aliquando cum quid omittitur: aliquid quando cum causa datur omittendi. 215. & 216.2.	Oratio an sit actus voluntatis an rationis. ibid.
	Cum causa omissionis data est, peccatum est, etsi effectus impediatur. 216.1.	Oratio est actus religionis. ibid.
	Actus omissioni coniuunctus, quando sit peccatum. ibid.	Orare est proprium Angelorum & Hominum. 783.1. & 2.
	Quis actus dicatur omissionis causa, quis Comes. ibid.	Orare non convenit Spiritui Sancto. 783.2.
	Opinio ut sit voluntaria, requirit, ut possimus, & debeamus facere ut precepti. 216.2.	Demonum & Damnautorum precatio non est oratio. 784.2.
	Gravitas in peccato omissionis pendet ex dignitate actus omissionis. 217.1.	Sancti Veteres Testamenti post obitum suum orabant. ibid.
	Actus causa omissionis non minuit eius malitiam, eo quod sit melior. ibid.	Ijs qui sunt in purgatorio convenit orare. ibid.
	Opinio implicitè voluntaria aliquando & que gravis est, atque explicita. ibid.	Sanctos in Cælo iure oramus & ipsi orant pro nobis. 785.1.
	Opiones quomodo sint deligende. 93.2.	Sancti orant pro animabus purgatorij. ibid. 2.
	Fidei innitens, aut proximè ad eam accedens est tenenda. 93.2.	Iusti in purgatorio an orent pro nobis. ibid.
	Opinio que legis, & iuris sensui magis innititur, aut consuetudini receptæ præferenda. 96.2.	Beatos etiam parvulos in Cælo possumus orare. 786.1.
	Opinio mitior in rebus pœnalibus, & odiosis est probabilior. 98.2.	Orare possumus pro mortuis. ibid.
	Inter opiniones pares dubias tamen, si altera sit tutior est amplectenda. 170.2.	Orare non possumus pro damnatis. 787.1.
	Non semper tamen tutior est necessario amplectenda. 102.1.	Orandum pro vivis omnibus. 788.1.
	Communis Doctorum in rebus agendis est potior. 103.1.	Orandum pro paganis, & alijs à fide alienis. ibid.
	Quomodo communis opinio inter nosci possit. 103.2.	Orandum ne sit pro ijs, quorum peccatum est ad mortem. ibidem.
	Censenda est auctoritate, & numero auctorum Clasticorum. 104.1.	Orandum ne pro ijs, qui obstinato sunt animo in malis. 788.2.
	Ceteris paribus opinio religioni, pietati vel iuri magis fauens est potior. 100.1.	Orandum pro Schismaticis, Hæreticis, Excommunicatis privatum. ibidem.
	Pietati conformior opinio rationi repugnare nõ debet. 108.2.	Orandum pro improbis, & sceleratis. ibid.
	In foro conscientie quenam sit opinio potior. 109.1.	Orandum ne sit pro prescitis, & reprobis. ibid.
		Oratio multis partibus dividitur. 789.1.
		Orationis partes, Oratio, Postulatio, Obsecratio, Gratiarum actio. ibidem.

<p>Oratio publica que in precibus horarij recitatur à Clericis, & qua iussu Ecclesie funditur habeat ne vim ex opere operato, ibid.</p> <p>Orationis effectus quot & qui sint. 790.1.</p> <p>Omnes ad vires generatim renovantur. 790.2.</p> <p>Pro alijs facta an vim habeat. ibid.</p> <p>Oratio in floribus facta pro alijs profine ad satisfaciendum pro eorum peccatis. 791.1.</p> <p>Quid proficiat in iusto oratio iusti, quid iuste impetret. 791.2.</p> <p>In iusto oratio facta pro iusto quid proficiat. ibid.</p> <p>Orationis vim & efficacia eo minor est quo se ad plures fundit. ibid.</p> <p>Orandumne sit omni tempore. 792.2.</p> <p>Quando precepto orandi tentatur. 793.1.</p> <p>Certone in loco fieri debeat. 793.2. Et cum quibus circumstantijs. 794.1.</p> <p>Circumstantie sub preceptum non cadunt. 794.2.</p> <p>Christus Dominus ab oratione multiloquium gentile prohibet. ibid.</p> <p>Orationis sintne certa aliqua ac definita verborum formula. 795.1.</p> <p>Qua lingua & quoque sermone orandum sit. 795.2.</p> <p>Orationis quam a necessitas. ibid.</p> <p>Orans in peccato lethali an peccet. ibid.</p> <p>Que sint in oratione à Deo postulanda. 796.2.</p> <p>Liceatne idem orare quod optare, & contra. ibid.</p> <p>Orantes cur Psalmos, aliaque ex sacris literis desumpta recitentur.</p> <p>Orationis que & quot necessaria, vi sit impetratoria. 797.2.</p> <p>Oranti demissio animi, & detestatio admissorum scelerum necessaria. 798.1.</p> <p>Que scelerum impediunt orationis effectum. ibid.</p> <p>Oratio in iustorum debito modo potentiam quomodo semper à Deo exaudiatur. 798.2.</p> <p>Oratio Dominica quomodo ceteris omnibus presert. 799.1.</p> <p>An eius sint septem petitiones & recto ordine dispositae. 799.1. & 2.</p> <p>Explicantur singula particulae. 799. & seqq.</p> <p>Quo ad vim satisfaciendi si pro pluribus fiat oratio minus prodest singulis. 804.1.</p> <p>Quoad vim impetrandi ex parte Dei tantumdem pro multis quantum pro uno valet, nō ex parte effectum orantis. 804.2.</p> <p>Non minus meretur aut satisfacit qui pluribus suffragatur quam qui uni. ibid.</p> <p>Mortui eque letantur siue qui uni, siue pluribus suffragantur. ibidem.</p>	<p>Idque ratione voti vel legis Ecclesiasticae. 1139.2.</p> <p>Metu iusto ordines suscipiens nullo voto tenetur. ibid.</p> <p>Non est necesse ut nunquam fuerint in matrimonio, qui iustantur ordinibus sacris. 1140.1.</p> <p>Debet fuisse tantum unius uxoris vir ordinem suscipiens. 1140.2.</p> <p>Matrimonij ante ordinem sacrum contracti vsus non pugnant cum sacerdotio. 1142.1.</p> <p>Olim ordo sacer, non includebat subdiaconatum, neque tunc tenebantur subdiaconi servare continentiam perpetuam sicut hōmīe. 1144.1.</p> <p>Ordinarij antiquo iure Ecclesiastico obligantur ad continentiam, non tamen simpliciter diuino. 1144.2.</p> <p>Originale peccatum. Vide peccatum.</p> <p>Oris peccata aliquando per se perfecta, aliquando iniuncta sunt eorum que opere sunt. 217.2.</p> <p>Augentur numerus oris peccata relecta ad obiecta specie diuersa vel ad unum multiplici prauitate infectum. 219.1.</p> <p>Vide Contumelia.</p> <p>Osculum. Vide Tactus.</p> <p>Adulterium verē in matrimonium duxit. 432.2.</p> <p>Palta turpis cause non sunt seruanda. 922.1.</p> <p>Futura successione passio facta sine testatoris consensu num valeat. 922.2.</p> <p>Peccatum iure civili prohibitum ob priuatum commodum si iuramento firmetur an sit ratum. 923.2.</p> <p>Pagani qui & quando nomen hoc in Ecclesia vsurpari ceperunt. 704.2.</p> <p>Christianis Principibus subiecti ad fidem Christianam cogi non possunt. 706.1.</p> <p>Maneribus alligi possunt. 705.1.</p> <p>Cogi possunt iure ad audiendum Euangelium. ibid.</p> <p>Possunt expelli Pagani, Iudaei, Saraceni, ea lege vt si remanere velint Christiani fiant, sin minus, abeant. 705.2.</p> <p>Compelli possunt vt abiecto idolorum cultu unum Deum venerentur. ibid.</p> <p>Christiani eorum bona priuata auctoritate diripere non possunt. 706.1.</p> <p>Princeps Christianus quibus in rebus iniubeat contra paganos. 707.1.</p> <p>Debellare eo nomine quod idola colant, Christianus Princeps non potest. ibid.</p> <p>Ad naturae leges seruandas cogi possunt. 706.2.</p> <p>Ritus paganorum aliquando iure illis permittit Ecclesia. 707.1. & 711.1.</p> <p>Paganos priuata Ecclesia iure dominij seruum Christianorum. 707.2.</p> <p>Christiani capiti à Paganis & serui effecti quemadmodum fugere, & secum auferre aliqua à Domino possunt. 707.2.</p> <p>An Christianus possit illis vendere res eas quibus certo abstrahi sunt ad superstitiones, idque sciens. 708.1.</p> <p>Paganos ad bellum accire in consilium Christianis licet maxime contra fideles. 711.1.</p> <p>Non omnia eorum opera peccata sunt. ibid.</p> <p>Falso dicit hominē peccato tantū originali, & veniali obstrahi posse Deū virum, naturā alib super omnia diligere. 243.1.</p> <p>Inter sacramentalia à quibusdam recensetur. 253.1.</p> <p>Quando & quibus consecrari sit solitus. ibid.</p> <p>Vbi in iure non appellatur ordinarius index. 39.1.</p> <p>Papa tacitus consensus num sufficiat, vt laici clericos ad sua tribunalia trahant. 40.2.</p> <p>Potest derogare iuri patromus clericorum sed nisi expresse id faciat, nullus facit. 367.2.</p> <p>Si ipse leges, & iura perueriat quid faciendum. 369.2.</p> <p>Contra Papam si eius mandata iniuriam inferant vel permittent Ecclesia vi non est viuendum. 370.1.</p>
<p>Ordinarius. Ordinarius Iudex in iure quis vocetur. 39.1.</p> <p>Ordinarij excommunicatio ignorata nō incurritur & si contra ius naturale vel diuinum peccetur. 39.2.</p> <p>Ex ordine S. Benedicti. 107.2. fuerunt tempore Ioannis 22. fuerunt in Sanctorum numerum relati. 107.4.2.</p> <p>In ordine Predicatorum Sabellici tempore Viginii vna prouincia, cenobia. 1143. fuerunt. ibid.</p> <p>Frequentissimi in Oriente sunt Monachi Ordinis S. Basilij, in occidente sub Augustini regula, in Italia qui sub regula Simpliciani, in Gallia, qui sub Martini, post hos maxime floruerunt qui sub S. Benedicti regula. 1075.1.</p> <p>Camaldulensis ordo ex S. Benedicti ortu est S. Romualdo auctore. ibid. 2.</p> <p>Ordo Vallis Umbrosae, à quo & quando ceperit. ibid.</p> <p>De ordine Carthusianorum. Ibid. Grandimontensium. 1076.1.</p> <p>De Cisterciensibus. Humilitatis &c. 1075.2. De Premonstratensibus & Oliuetanis. 1076.2.</p> <p>De ordine Guilhelmitarum. ibid. Celestinarum. ibid.</p> <p>Post ordinem sacrum nec subdiaconis quidem licet nuptias contrahere. 1138.2.</p>	<p>Ordines Religiosi.</p> <p>Ordines Sacri.</p> <p>Ofici.</p> <p>Peccatum.</p> <p>Pagani.</p> <p>Paludamentum.</p> <p>Panis Benedictus.</p> <p>Papa Pontifex.</p>

Papa dispensare potest in quibusdam Apostolorum constitutionibus. 372.2. & 373.1.
 Et in Canonibus. *ibid.* Etiam si in concilio generali statutum sit, ne in aliquo distentur. *ibid.*
 Papa potest sibi in dicere in ijs que distinctionem personarum iure divino non requirunt. 373.2.
 Papa potest seipsum iusta de causa voto vel Iuramento solvere. 374.1.
 Papa solus est interpretari ius Canonicum. 378.1.
 Papa rescriptum violatur errore Grammatico. 408.2.
 Papa quomodo diste set in voto, & iureiurando. 434.1.
 Quia auctoritate id faciat, & unde eam habeat. 434.2.
 Papa si sine iusta causa soluat quempiam lege ieiunij valet relaxatio sed ipse peccat. 585. & 586.1.
 Papa approbatio per se & ex natura rei ad religionem non requiritur sed tantum iure Canonico. 985.1.
 Qua de causa sancium sit. 986.1.
 Papa an possit quempiam solvere iureiurando. 931.1.
 An Papa sit aliquod iusturandum referuatum. *ibid.*
 An Papa possit irrita facere vota. 958.1.
 An Papa sit referuatum votum de virginitate seruanda. 972.1.
 An Papa sit referuatum votum non petendi relaxationem vel commutationem nisi a Papa. *ibid.*

Parochus.
 Parochus potest solvere à lege ieiunij cū est difficilis ad Episcopum accessus. 585.1.
 Parocho quando soluenda sint decime. Vide Decime.

Paruuli.
 Paruuli sine baptismo mortui puniuntur sola pena damni. 302.2.
 SS. Augustinus, & Gregorius qui contrarium videntur sentire explicantur. *ibid.*
 Eorum corpora cum nō sint futura impassibilia quomodo non sint laedenda. 303.1.
 Cognoscens suum statum nec tamen tristabitur ob suam penam. 305.2.
 Aderunt in iudicio & quorsum. 303.2.
 Post diē iudicij sub terra manebunt in tenebris. 304. & seq.
 Naturali felicitate carebunt. 304.2.
 Non erit in ijs pagna sensus & rationis. *ibid.*
 Pena omnium erit aequalis. 305.1.
 Eos post iudicij mundandos à peccato dicere, error est. 306.1.
 Fœmine infantes, & masculi ante octauum diem in lege Moisa quomodo saluarentur. 307.1.
 Paruuli quomodo saluarentur ante datam legem circumcisionis. *ibidem.*

Pascha.
 Paschalis nomine quid ius Canonicum intelligat. 629.1.
 An Canonico iure Christiani in Paschate Eucharistiam sumere teneantur. *ibid.*
 Cur diebus Paschalis genua non flectamus orantes nec ieiunia colamus. 581.1.
 In Paschate à proprio Parocho Eucharistiam sumere tenemur. 581.1.

Pastor.
 Pastor num excusetur ab audiendo sacro die festo. 552.1.

Parentes.
 Pater pro filio fideiusor iacendo obligatur. 8.2.
 Patris potestas in vota filiorum an sit prorogata per Concilium Tridentinum. 961.1.
 Mater an mortuo patre possit filio vota relaxare. *ibid.*
 Pater an possit vota religionis post decimum quartum filio relaxare. *ibid.*
 Pater si habet filium graui egestate laborantem Religionem ingredi non potest. 1000.2.
 Parentes post Adamam non traducunt peccatum in posteros & quare. 295.1.
 Si gratiam sibi & posteris accepissent traducerent peccatum. 295.2.
 Gignunt gratia vacuos sed sine culpa filiorum quia gratia illis non est debita. 295.2.

Parentes baptizati traducunt peccatum originale quod ipsi non habent, & quare. 296.1.
 Ob solum Parentum peccatum filij Innocentes non puniuntur. 300.2.
 Quomodo Parentum peccata in filijs puniantur. 301.2.
 Pater quid sit, & pigrizia. 141.2.
 Paupertatem quibus in rebus violet Religiosus. 1040.1.
 Paupertati religiose non repugnat vsus fructus rerum pecunia estimabilium cum facultate superiorum. *ibid.* 2.
 An paupertatis votum violet religiosus ab externo nummos accipiens quibus libros emat quos in Cella retineat. 1041.1.
 An contra Paupertatis votum faciat qui absque Superioris consensu aliquid donat externis. 1040.1.
 An peccet contra paupertatem qui sciente, & consciente superiore plura habet, quam que sibi suppetant ad vitam sustentandam. 1041.2.
 An paupertatem violans religiosus professus grauius peccet, quam qui simplici voto tenetur. 1042.2.
 Perfectior est paupertas nihil proprium etiam communiter habentium quam eorum, qui aliquid communiter possident. 991.2.
 Paupertas communiter aliquid possidentium nihil derogat perfectionis statui. *ibid.*
 Si regula religionis prohibeat redditus annuos & c. contrarium non potest induci consuetudine nisi approbante Pontifice. 1136.1.
 Consuetudo cellis tanquam proprijs vtendi que proprietatem inducit, corrupticia est. 1136.1. & 2.
 Omnia Christi causa relinquere non solum licet sed magni etiam meriti est apud Deum. 1091.2.
 Mendicitas spontanea Christi causa est magni meriti, & premij. 1092.1.
 Peccatum libera hominis voluntate committitur. 5.1.
 Peccare qui nequeunt cur magis liberi dicantur. *ibidem.*
 Peccandi potestas non est libertatis pars. *ibid.*
 Peccans non refert nouerit necne se Deum offendere. 207.1.
 Peccare ex malitia quis dicatur. 213.2.
 Omnis peccans ignorans est quia in eligendo & operando aberrat. 213.2. & 275.1.
 Peccans vult turpe vt sibi vile vel iucundum, & turpiter vult. 268.1.
 Peccans aberrat à vera beatitudine. 273.2.
 Peccans posthabito honesto vile & iucundum sectatur ideo contra conscientiam facit. *ibid.*
 Peccantes dicimur à peccato vt est actus, peccatores ab eodem vt est quid ex actu relicto. 290.2.
 Peccare dupliciter dicitur malefacere & peccatum contrahere. 293.2.
 Peccati species non à voluntario sed à re obiecta petitur. 35. & 36.1.
 Peccata ex ignorantia voluntaria iuris & facti eiusdem speciei sunt cum ijs, que scienter sunt. 36.2.
 Peccata per ignorantiam voluntariam admissa, vel voluntate, ebrietatem, insaniam somnum sunt eiusdem speciei cum scienter admissis. 37.1.
 Peccatum quomodo à vicio & culpa differat. 205.2.
 Peccatum est actus à recta regula discrepans. *ibid.*
 Peccatum quomodo proprie accipiendum. 276.2.
 Peccatum contra naturam. Vide Natura.
 Peccatum cur Deum offendant. 207.1.
 Peccatum graue amicitiam Dei dissoluit, & quare. 207.1. & 275.2.
 Peccatum hominem à debito suo sine abstrahit. 278.2.
 Peccatum merita precedentia obruit. *ibid.*

Fauor.
 Paupertas

Peccatū,
 peccator,
 peccare,
 peccans.

Peccatum

Peccatum per se hominem avertit à Deo & quare. 207.1.
 Peccatum per se Dei gratia avertitur & quare. 207.1.
 Peccatum per se meretur æternam pœnam. *ibid.*
 Peccatum patres nihil esse, & cur dixerunt. 208.1.
 Peccatum esse privationem quomodo intelligendum. 209.1.
 Peccatum non semper est absentia formæ absolutæ, sed sepe
 alicuius ad aliud. 209.2.
 Dicere peccati rationem consistere in respectu & ordine, ra-
 tioni contrario non est temerarium. 210.1.
 In omni peccato quomodo sit aversio à Deo saltem implicita.
ibidem.
 Quomodo in omni peccato sit conversio ad Creaturam. *ibid.*
 Per peccatum homo in naturalibus vulneratur. 210.2.
 Peccata non distinguuntur per virtutes oppositas. *ibid.*
 Peccata quedam non sunt contra certam virtutem, & que
 211.1.
 Peccata distinguuntur specie per obiecta diversa in genere
 moris. *ibid.*
 Peccata non distinguuntur specie per præcepta. 211.2.
 Differunt specie que specialiter à recta ratione dissentunt.
 312.1.
 Peccatum idem in multiplici specie sepe constituitur. *ibid.*
 Idem peccatum diversis legibus eadem de causa interdictum
 vni specie est. *ibid.*
 In peccato contra plura præcepta si ea illud eadem ratione
 prohibent vna est deformitas, multiplex si diversa. 212.1.
 Peccata contra legem naturalem, divinam, humanam, quo-
 modo inter se distinguuntur. 213.1. & 2.
 Peccata ex causis efficientibus non distinguuntur. 213.2.
 Peccatum ex ignorantia, infirmitate, malitia. *ibidem.* Vide
 Malitia.
 Peccata contra Deum, proximum, nos ipsos, que dicantur.
ibidem.
 Distinguuntur specie. *ibid.*
 Peccatum contra proximum vel nos ipsos quando sit etiam
 speciale contra Deum. 214.1.
 Peccatum omissionis & commissionis. Vide commissio, &
 omisio.
 Peccata Cogitationis, oris, operis. Vide Cogitatio, & opus.
 Peccata specie distinguuntur per excessum vel defectum cir-
 ca eandem virtutem. 212.1.
 Peccati circumstantia. Vide Circumstantia.
 Peccata non sunt sibi inuicem connexa. 259.1.
 Peccata omnia non sunt paria. 259.2.
 Peccata maiora sunt ex obiecto. 260.2.
 Peccata grauiora sunt quomodo maiori virtuti opponuntur.
ibidem.
 Si cetera sint paria. 261.1.
 Peccata grauiora sunt ex causis. *ibid.*
 Que sponte sunt grauiora sunt quam que ex metu, & igno-
 rantia. *ibid.*
 Peccatum omne est in voluntate quatenus voluntarium ra-
 tione sue substantia etiam in alijs facultatibus. 263.2.
 Peccati effectus sunt macula reatus pœne. 275.1.
 Peccatum vt peccatum est non vt res aliqua est expellit gra-
 tiam. 277.1.
 Peccatum lege ordinaria non potest pœna sensus non puni-
 ri. 279.1.
 Peccatum pœnam aliquam meretur sua natura perpetuam
 ex lege diuine iustitiæ. 279.2.
 Potest esse peccatum quod nulla pœna puniatur, quod eam
 non mereatur fieri non potest. *ibid.*
 Peccata iuri naturali contraria nõ possunt nõ esse mala. 280.1.
 Ad peccati rationem non pertinere voluntarium, dicere er-
 ror est. 293.1.
 Peccatum personæ quod dicatur. 295.2.

Distinctio peccati in lethale, & veniale probatur ex Patri-
 bus. 233.1.
 Non omne peccatum est lethale. *ibid.*
 Peccatum lethale avertit nos ab ipso sine. 235.1.
 Peccatum lethale est materia necessaria Confessionis. 252.1.
 Peccatum lethale vnum non potest remitti sine alio. 253.1.
 Peccatum lethale est contra superiorẽ partem anime. 266.2.
 Omne peccatum lethale committitur cum notitia honestatis,
 & recte rationis. *ibid.*
 Peccatum lethale non tantum merito, sed etiam vi sua gra-
 tiam expellit. 276.2.
 Peccatum Originale probatur ex Scripturis. 280.2.
 Transmissum est propagatione, non imitatione. 281.1.
 Peccatum originale offeri mortem anime, & corporis. *ibid.*
 Probatur ex traditione Ecclesiæ baptizantis infantis. 282.2.
 Peccatum Originale non est morbida qualitas. 285.2.
 Peccatum originale est privatio iustitiæ originalis debite
 communi sanguinis propagatione ab Adamo derivata.
 287.1.
 Cur in paruulis ea privatio dicatur peccatum. 288.1.
 Peccatum originale an transmittitur in posteros ab homi-
 ne creato sine gratia. 288. & seqq.
 Quomodo fuerit Adamo voluntarium. 289.1.
 Quare illud Augustinus sepius appellauerit concupiscen-
 tiam. 289.2.
 Errores hereticorum de peccato originali. *ibid.*
 Quomodo dicatur culpa. 290.2.
 Est peccatum quia mors anime. *ibid.* Aliquo modo per ana-
 logiam. 291.1.
 Ratione formæ est habitus priuatiuus, ratione materiæ posi-
 tiuus. 291.2.
 An in eo sit conversio ad creaturam & aversio à Deo. *ibid.*
 Quomodo sit voluntarium ostenditur exemplis. 292.1.
 Est voluntarium voluntate aliena ex pacto institutione im-
 plicita. 292.2.
 Peccatum originis habere rationem peccati sine respectu ad
 voluntatem à qua oritur, error est. 293.1.
 Traducitur per semen. 294.1. & 2.
 Quare solum primum ad e peccatum traducatur. 295.1.
 Peccatum Adæ traditum est, non quia eius fructus interditi
 est, sed quia primum. *ibidem.*
 Peccatum originale videtur esse in anima vt in subiecto.
 298.1.
 Eius effectus sunt pugna, perturbationes, morbi, mors, & a-
 lia mala corporis quibus ex conditione nature homo e-
 rat obnoxius. *ibid.*
 Peccati originalis pœna que sit. 301.2.
 Peccatum originale simpliciter grauius est veniali. 304.1.
 Peccatum originale deletur in paruulis per gratiam & cari-
 tatem in Baptismo infusam. 308.1.
 Peccatum Veniale ante lapsum primi hominis vitare pote-
 rat per dona supernaturalia accepta cum originali iusti-
 tia. 204.2.
 Per auxilium supernaturale commune congruent habitibus
 infusis ab homine post lapsum non vitatur. *ibid.*
 Peccatum veniale probatur ex paribus. 233.1.
 Ex scriptura. *ibidem.*
 Veniale peccatum quid sit, & quot modis dicatur. 252.2.
 Peccatum veniale est contra legem Dei sed non contra spe-
 ciale de eius amicitia conseruanda. 233.2.
 Est absolute & sine adiectione peccatum. 234.1.
 Quomodo intelligendum sit cum dicitur analogice peccatum.
ibidem.
 Veniale peccatum Deum offendit. 234.1. & 2.
 Quomodo in eo sit aversio à Deo, & conversio ad Creaturam
 234.2.

Peccatum
lethale.

Peccatum
originale.

Peccatum
Veniale.

I N D E X.

Quomodo in eo sit macula. 235.1.
 Peccati venialis reus non est dicendus peccator. *ibid.*
 Quomodo nos aueriat à fine. *ibid.*
 Quomodo dicatur esse contra consilium. 235.2.
 Peccatum veniale meretur penam temporariam. 236.1.
 Impiorum, & eius qui sine gratia in puris naturalibus creantur, peccata venialia cur perpetuis penas puniantur. 236.2.
 Peccatum veniale num differat specie à lethali quando circa eandem materiam versatur.
 Cum pro actu vel omissione sumitur in quo sit eius deformitas. 237.1.
 Quomodo dicatur esse in peccato veniali post actum. 237.2.
 Peccatum veniale est triplex, ex genere suo, Ex leuitate materiae, Ex imperfectione actus. *ibid.*
 Venialia ex genere suo quae dicantur. *ibid.*
 Veniale non transit in lethale accedente nouo precepto. 238.2.
 Frequenter vsu non mutatur in lethale, nisi ob periculum grauis peccati. 239.1.
 Peccata venialia multiplicata non efficiunt lethale. 239.2.
 Peccata venialia non sunt lethalia eo quod placeant. 239.2
 Non transeunt in lethalia ob dignitatem personae. 240.1.
 Transit in lethale cum ex contemptu sit. *ibid.*
 Peccatum veniale non minuit caritatem sed eius feruorem. 240.2.
 Peccatum Veniale absque gratia posse expiari etiam in Inferno, qui falso dixerint. 242.2.
 Peccati venialis remissio est grauitum, & supernaturale Dei donum. *ibid.*
 Peccatum veniale nisi remittatur à Deo, penam meretur sempiternam, & quare. 243.1.
 Non remittitur homini Dei gratia carenti. 243.2.
 Coniunctum cum lethali apud Inferos perpetuo puniuntur. 244.2.
 Deus vel non patietur vt quis vnquam cum solo originali, & veniali decedat, aut si fiet, perpetuo supplicio talis punietur. *ibid.*
 Ad eius remissionem non requiritur infusio gratiae nisi coniunctum sit cum lethali. *ibid.*
 Venialia peccata non delentur quoties extra Sacramenta prima gratia adoptionis infunditur. 245.1.
 Aliquando remittuntur actibus Charitatis remissioribus sine gratiae incremento. 245.2.
 Ad eius remissionem qualis actus Caritatis requiratur. *ibidem.*
 Non dimittitur dum voluntati placet. 247.1.
 Ad peccati venialis remissionem sufficit actus Penitentiae implicitus. *ibid.*
 Remittitur aliquando sine penitentia, quae est Sacramentum, non sine penitentia, quae est virtus. *ibid.*
 Ad eius remissionem sufficit attritio. *ibid.*
 Dolor metu incommodi, aut sine praemij temporalis non sufficit ad remissionem peccati venialis. 247.2.
 Quis dolor remissus sufficit ad peccati venialis remissionem. 248.1.
 Peccatum veniale per Contritionem iustus remittitur ex debito. *ibid.*
 Iustus non efficit, sed meretur tantum per contritionem peccati venialis remissionem. 249.1.
 Peccatum veniale, aut, & quomodo per Sacramenta delentur. 249.1. & 2.
 Peccatum veniale est materia voluntaria non necessaria Cōfessionis. 252.1.
 Peccatum vnum veniale potest dimitti sine alio. 253.1.
 Per actum, quo quis dolet de omnibus peccatis venialibus

expiari possant omnia. 253.1.
 Post mortem remittuntur aliquando peccata venialia. 254.1. & seqq.
 Per actum charitatis primo statim initio alterius seculi eliciuntur. 254.2.
 Qui alium inducit ad peccatum veniale non peccat lethali-ter. 262.1.
 Peccatum veniale grauius esse originali, quis dixerit. 305.1.
 Pectoris percussio est vnum è Sacramentalibus, & per eam peccata venialia delentur. 252.2.
 Pensionarius omitiens recitare paruum officium B. Virginis pro rata omissionis fructus suae pensionis restituere tenetur. 844.1.
 An sit periuus qui vti iurauit certo die solvere non potest. 929.2.
 An qui ad tempus prorogatum non soluit, sit periuus. 930.2
 An periuus reus sit, qui propria auctoritate permittat injurandum in melius. 933.2.
 Periuus quid sit. 938.1.
 Periuus semper est cum mendacio. *ibid.*
 Periuus quotuplex sit. 938.2.
 Periuus quod est cum mendacio an sit lethale peccatum. *ibidem.*
 An sit periuus falsum iurans per ignem Dei, per paleas, &c. non habens in animo iurare. 939.1.
 Iurandum per creaturas falsum quando sit periuus. *ibidem.*
 Periuus an sit homicidio grauius. *ibid.*
 Periuus quam penam irrogent Canones, leges, & iura. *ibidem.*
 Periuus Indi decurtant pedum, & manuum digitos. *ibidem.*
 Periuus Scytha caput abscidunt. *ibid.*
 Quinam periuus infamiae penam contrahunt. *ibid.*
 Periuus an infamis censetur, qui priuatum tantummodo fidem alteri datam violat. 940.1.
 An Clericus periuus ipso facto beneficio priuetur. *ibid.*
 An Periuus Clerico collatum beneficium sit ratum, & firmum. *ibid.*
 Periculum Periuus ad Periuus pertinet. 36.2.
 Persona Diuina in quacunque natura simpliciter peccare nequit. 3.1.
 Personae dignitas in quam peccatum committitur aliquando mutat speciem peccati, aliquando solum eius grauitatem auget. 262.2.
 Personae item dignitas quae delinquit. *ibid.*
 Pertinacia quid sit. 134.2.
 Filia est Inanis gloriae. 256.1.
 Perturbatio quot modis ad peccatum impellat. 274.1.
 Est effectus peccati originalis. 298.1.
 Peruicacia quid sit. 134.2.
 Petulantia quid sit. *ibid.*
 Philosophorum sectae enumerantur. 510.1.
 Philtra habeant vim aliquam naturalem homines vel immitis alliciendi ad amandum hunc, vel illum hominem. 771.2.
 Pictores veteres enumerantur. 509.2.
 Pignus vsu capere creditori, si quod statutum permittat, si debitor intra certum tempus non soluat, damnatur. 416.1
 Plebs à populo quid differat. 310.1.
 Plebsi iurum statutum est plebsi, sine patribus. *ibid.*
 Quae sit plebsi origo. 311.2.
 Est pars Iuris Civilis. 312.1.
 Quibus legibus factum, vt eo etiam Patres tenerentur. 311.2.
 Plebsi iurum lex etiam dici cepit. 315.2.

Pectoris percussio.
 Pensionarius.
 Periuus.
 Persona.
 Pertinacia.
 Perturbatio.
 Peruicacia.
 Petulantia.
 Philosophi.
 Philtra.
 Pictores.
 Pignus.
 Plebsi iurum, & Plebs.

Poëtz.	Poëte veteres enumerantur. 509.1.	Monachi in Aegypto, & Thebaide acceperunt ab Angelo morem duodecim Psalmos recitandi ad nocturnas vigiliis. <i>ibid.</i>	
Pœna, & Pœnalis Lex.	Pœna non ex consensu peccantium sed auctoritate Magistratus pendet. 38.1.	Cantica recitandi in Ecclesia mos ex veteri testamento sanctus est. <i>ibid.</i>	
	Pœna statuta lege, quæ eius gratiam, quæ leuem obligationem declarent. 332.1. & 2.	Canticum à psalmo, quid differat, quid sit Canticum Psalmi, & Psalmus Cantici. <i>Ibi.</i>	
	Pœnam constituens lex non semper obligat ad luendam eam in foro conscientie. 334.1.	Canticum est antiquum Psalmo Canticorum, auctor Moyses, Psalmorum David. <i>Ibid.</i> & 842.1.	
	Pœnis Excommunicationis, suspensionis, &c. nos sui, non nostris bonis priuat Ecclesia. 334.2.	Cantica Scripturæ serè omnia Ecclesia diuini officio inferuit. 842.1.	
	Quid differat inter legem, quæ pœnam ipso facto vel iure latam, & quæ à Iudice inferendam continet. 334.2.	Canticum, Te Deum laudamus compositum à P. Ambrosio, & Augustino. <i>ibid.</i>	
	Pœnales leges quando ante latam sententiam dominio, aut administratione ream priment. 335.2.	Hymni, vide Hymnum.	
	Aliquæ pœne ipso iure, & facto obligant. 337.1.	Antiphonarum Auctor apud Græcos fuit S. Ignatius, apud Latinos S. Ambrosius. 842.2.	
	Pœna quibus legibus statuta ipso facto contrahuntur. 337. & 338.1.	Lectionum Antiquitas quanta sit in Ecclesia, quid differant à Psalmo, Hymno, Cantico, Capitulis, unde desumantur, & quibus cum ceremonijs recitentur. 843.1.	
	Pœna non nisi post condemnationem debetur. 341.2.	Responsorja cur sic dicta sint, unde desumantur. <i>ibid.</i>	
	Ad pœnam de seipso sumendam an Reum condemnare liceat. 342.1.	Versus quare sic dicti & quando recitentur. <i>ibid.</i> 2.	
	Pœnam ipso iure latam, quæ verba legis significent. 343.2.	Collegæ cur sic dicta, cur ante eas semper dicatur Oremus. <i>ibidem.</i>	
	Quæ ferendam. 344.1.	Presbyteri non possunt præscriptione acquirere aliqua ex ijs, quæ sunt ordinis Episcopalis. 391.1.	Presbyter.
	Cùm ambiguitur indicare oportet significari ferendam. 344.2.	Primigenia apud Hispanos in vsu posita non transeunt vna cum Primogenito facta Monachi ad Monasterium. 1028.1.	Primigenia.
Pœnitentia.	Pœnitentia quid sit. 140.2.	Quid sint Primitiæ, & an iure communi debeantur. 619.1.	Primitiæ.
	Pœnitentias corporales sibi infligendas reus in conscientia obligari potest. 342.2.	Quomodo debeantur lege diuina scripta. 619.2.	
Pollutio Ecclesiæ.	Ecclesia quando, & quibus modis polluat. 881.2. & seq. Vide consecratio, & reconciliatio.	Primitiæ sum magna ex parte sublatae, & lex de illis soluedis serè vbiq; antiquata. <i>ibid.</i>	
	Pontifex. Vide Papa.	Primitiarum certa pars, non est iure sancta, sed arbitrio offendentium relicta est. <i>ibid.</i>	
Possessio.	Possessio vana est re ipsa sciende Domino, sine instrumento. 9.1.	Primitiæ partim iure naturali, partim Canonico debentur. 620.2.	
	Possessio precaria vltra dictum tempus silentio prorogatur. 8.2.	Quibus modis primitiæ differant à decimis, & cur offerantur. 620.1.	
Præceptū.	Præceptum non agendi contra conscientiam an possit abrogari. 93.1.	Primitiæ quibus iure debeantur. 620.2.	Præceptū.
	Præcepta legis veteris ceremonialia, iudicialia, moralia. 312.1. & cetera Hebræorum præcepta, vide consequenter toto libro.	Princeps qui promouet lege impediatum scient, expedit etiam Impedimentis. 10.2.	
	Præcepta legis Nouæ sunt Fidei, Spei, Charitatis, Sacramentorum. 312.1.	Principum signa, & subscriptiones in pura Papyro quatenus sunt rata. 10.2.	
	Præceptis Decalogi quæ continentur sunt inris genium.	Principatus politicus & despoticus quid sint, & quid differant. 69.1.	
	Præceptum eliciendi actum Fidei quos & quando obliget. 719.2.	Principes ius habet condendi leges. 328.1.	
	Præcepta Ecclesiæ explicantur. 541.1. & consequenter toto libro.	Principes teneantur ad contritus cum primatis seruandos. 347.2.	
	Præceptū primum Decalogi explicatur. 632.2. & sequentibus.	Non teneantur suis legibus vti suæ leges sunt. 348.1. Sed quadam naturali honestate. <i>ibid.</i>	
	Præceptum secundum Decalogi explicatur. 907.2.	Principes inferiores & ipsi suis legibus soluti sunt. 349.1.	
Prædestinatio.	Prædestinatus ad eternam damnationem sibi reuelatam an eandem resutare potest. 126.1.	Principis non est conuocare Episcopos vti tales, sed vti proceres regni. 371.1.	
	Idem sperare, & orare potest, & debet. 126.2.	Principes potest punire subditos legem per consuetudinem sine peccato non seruantes ante elapsum tempus præscriptionis. <i>ibid.</i>	
Pregnans.	Pregnantes liberae sunt à ieiunio. 583.1.	Principes non sunt Patroni Ecclesiarum, quia in ipsorum Regnis sunt. 394.1.	
Præscriptio.	Præscriptio in quibus consistat, & à consuetudine, quid differat. 389.2.	Quod Ecclesia vacante, res eius administrant, corruptela est. <i>ibidem.</i>	
	Quasi præscriptio cur dicatur Consuetudo. <i>Ibid.</i>	Principis summi est privilegia concedere, inferioris aliquatenus. <i>ibid.</i>	
	Præscriptio possessoribus male fidei iure Ciuili conceditur, Canonico prohibetur. 399.1.	Summi etiam cum detrimento communitatis id potest, inferior non item. 410.2.	
	Non præscribit possessor male fidei. 415.2.	Principes non possunt relaxare votum, & Insuadendum. 435.1.	
	Præscriptio non tollit legem naturalem. 430.1.	Matrimonia inter Christianos rescindere non possunt, inter paganos possunt. <i>ibid.</i>	
	Præscriptio iurati possunt esse liberi à soluendis Ecclesiæ Decimis. <i>ibid.</i>		
	Præscriptio & consuetudo pares sunt potestate, & auctoritate. <i>ibid.</i>		
Precum Ecclesiæ partes.	Vnus Psalmorum ab Apostolis acceptus. 841.1.		
	Psalmi Davidis per singulas hebdomadas ab Ecclesia ordinantur recitantur. <i>ibid.</i>		
	S. Benedictus aliter quam Ecclesia Psalmos distribuit. 841.2.		

Privilegia

Si statuta condant de usuris Iudaeis pendendis, quando peccent, vel non peccent.
 Ad quae privilegia requiratur scriptura, ad qua non. 316.1.
 Privilegium quando gaudeat absens, & ignorans. 320.2. & 407.2.
 Privilegium quando per legem abrogantur aufertur. 320.2.
 Amittitur per desuetudinem decennale, nisi aut fuerit necessaria, aut Princeps privilegij arbitrio permiserit. 326.1. & 401. & 402.1.
 Privilegia, qui se habere dicunt à Papa trahendi ad tribuna- lia civilia Clericos quid attendere debeant. 358.1.
 Privilegia non valent contra Bullam Canae Domini. 358.2.
 Privilegium, in quibus casibus plus non possit, quam Consue- tudo, ibid.
 Privilegium non tribuitur longissimum tempus, & facta, in ijs, quorum capaces non sumus, ibid.
 Privilegium statuto Laicorum Clericis concessum, iidem Lai- ci alio statuto abrogare non possunt. 366.2.
 Privilegium unde dictum sit. 400.1.
 Privilegium diuisio. ibid.
 Privilegia concedere est Summi Principis, inferiorum ali- quatenus, sed non nisi subditis. 401.1.
 Privilegium est contra beneficium prater iura, ibid.
 Privilegium personarum, cum ipsa deficit. Privilegium rei non deficit, ibid.
 Privilegium exhibitum Principi, si contrariam tulerit ipso facto censetur, ibid.
 Privilegio suo quando quis potest cadere. 402.1.
 Privilegia locorum, ipsi auctoritate Principis destruitur, perent, non perent, si casu aut ab hostibus destruan- tur. 403.1.
 Privilegium quibus modis irritum reddatur, ibid.
 Privilegium posterius quando deroget priori. 403.2.
 Privilegium quot modis finitur, ibid.
 Privilegium interpretari est eius, qui dedit. 404.1.
 In privilegio interpretando menti collatoris inbarendum est, ibid.
 Privilegium interpretari quid sit, quid protendere, ibid.
 Privilegium prater iura plenissime interpretari licet, ibid.
 Cum derogat tantum particulari consuetudini, & statuto. 404.2. Et cum est in favorem miserabilium personarum, ibidem.
 Privilegium quando sit strictè interpretandum. 404.1. & 2.
 Privilegium conceditur interdum, ut quis iuri communi re- stitatur. 404.2. Ad eximendos scrupulos. 405.1.
 Privilegium intelligitur aliquid addere iuri communi, ibidem.
 Privilegium morte eius, qui concessit non finitur, ibid.
 Privilegium in odiosis, & penalibus primo acta finitur, in ceteris non item. 406.1.
 Privilegium etiam ad socios privilegij extenditur, quan- do alioqui esset inutile. 407.1.
 Privilegio Summi Pontificis tolli potest decima. 616.2. & 617.1.
 Privilegium Pontificum Religionibus Mendicantibus dati de Eucharistia omni tempore prater diem Dominicæ Resurrectionis distribuenda concessum, quomodo intelligat- ur. 630.1. & seqq.
 Privilegium Pontificis sacrificandi post meridiem, & ante au- roram trahendum est solum ad unam horam. 878.2.
 Privilegium quibusdam Religionibus, vel Congregationibus denò concessum post Concilium Tridentinum extra iē- pu faciendi sacrum. 879.1.
 Probationis tempus iure communi à tempore habitus mona- stici suscepti incipit. 1002.2.

Probatio.

Probationis annus, & tempus debent esse continua. 1003.1.
 Probationis habitus est necessarius, ut Novitius Professio- nis sit capax, ibid.
 Quis ad Probationem admitti possit. 1001.2.
 Quanto tempore Novitius probari debeat. 1002.1.
 Procacitas quid sit. 134.2.
 Procurator an possit prestare iniurandum. 927.1.
 An Prodigus inreirando contractum confirmet. 923.2.
 Professio religiosa quot modis fieri possit. 1007.2.
 Professio quomodo expresse emitti soleat, ibid. & quae ad il- lam requirantur.
 Professio tacita quot modis fiat. 1008.1.
 Professionem tacitam num emittat, qui habitum Novitiorum suscipit voluntate Religionem profitendi. 1008.2.
 Professio quomodo profitentem obliget. 1009.1.
 De etate necessaria ad Professionem. 1010.2. & seqq.
 De Professione per vim, metum, dolum, fraudem, sub condi- tione, &c. emissam. 1011.1. & seqq.
 Quis ad Professionem admittere possit. 1012.1. & consequent.
 Per Professionem quomodo remittuntur peccata. 1014.1.
 De Professionibus, quibus monastica regula, aut obediē- tia, &c. tantum vovetur, nihil aliud exprimeudo. 1015.1.
 Promissum qui recipit per vim aut metum restituere tene- tur. 923.1.
 Promissio facta alteri de ingressu Religionis si ipse ingredia- tur an valeat. 928.1.
 Promissum factum ab eo, qui est in dignitate constitutus, an transeat ad eius successores. 928.2.
 Promissio quid differat à voto. 941.1.
 Prophetæ quo ordine sibi invicem successerunt. 515.1.
 An proprietatis Crimen incurrat religiosus, qui ex communi aut ex eo quod ad alterum usus tributum est, furtim sibi aliquid accipit. 3042.1.
 An vitium proprietatis incurrat religiosus, qui absque Su- perioris consensu aliquid ab alio religioso accipit, ibid.
 Ut proscriptus à quovis primato occidatur, consuetudo est no- faxis iusta. 393.1.
 Statutum quo id permittitur contra proscriptos qui Banniti dicuntur iustum. 411.2.
 Protervia quid sit. 134.2.
 Prudentia species quae sint. 166.1. & 2.
 Prudentia quomodo sit virum rationis & quomodo mo- ris. 164.1.
 Prudentia an virtuti morali finem praestituat. 174.1.
 Prudens in vniuersi virtutis materia, an sit prudens in omni- bus, ibid.
 Prudentia an & quomodo sit ceteris virtutibus moralibus praestantior. 177.1.
 Vide precum Ecclesiae partes.
 Publicantur ab crimina omnia bona mobilia, immobilia, iu- ra, actiones. 338.2.
 Non publicantur bona quorum dominium ad rem non per- tineat. 339.1. Vide Fiscum.
 Pudor quid sit. 141.2.
 Pueri non sola commodi cupiditate, ut bruta, sed alijs etiam affectionibus ducuntur. 4.2. & 5.1.
 Pueri qui teneantur lege annua confessionis. 627.2.
 Pueri teneantur audire Missam in die festo cum septennium vel auigerunt vel excefferunt. 542.1.
 Pueri non teneantur ieiunare. 581.2.
 Pueris ante septennium licet iuxta patriam consuetudinem mi- nistrare cibos prohibitos diebus ieiuniorum. 582.2.
 Quadragesima non iure diuino, sed Apostolica tradi- tione, iure Canonico, & Ecclesiae consuetudine coli- tur. 566.2.

Procaci-
tas.
Procura-
tor.
Prodigus.
Professio
Religiosa.

Promissu
& Promis-
sio.

Prophetæ.
Proprie-
tas.

Proscri-
ptus.

Protervia
Prudentia
& Prudēs.

Psalmi.
Publica-
tio.

Pudor.
Pueri.

Quadra-
gesima.

Quadragesima inchoatur à die Cinerum. 567.1.
 Quadragesima ieiunium duplex. 567.2.
 An Quadragesima ante Gregorium Magnum inceperit eadē feria quarta, qua nunc. 167.1.
 Quadragesimam terminari die Cene Domini quidam sentiunt. 568.1.
 Cur ante primam Dominicam Quadragesima adiuncti sint quatuor dies. 568.2.
 Quadragesime ieiunium in quadraginta dierum numero consistit. 569.1.
 Quadragesimam variè olim inchoabant Christiani. 569.1. & seqq.
 Quadragesima dierum varia computatio. 568.2.
 Quadragesima cur dicatur etiam si à Septuagesima, Sexagesima, vel Quinquagesima inchoatur. 577.1.
 In Quadragesima cur quidam die Dominico, quidam feria quinta, quidam sabbato non ieiunabam. ibid.
 Quadragesime tres quibus temporibus, & quas ob causas colerentur. 580.1.
 Quadragesimarum trium ieiunium cum iniungitur, quenam intelligantur. ibid.
 Quadragesima tempore qui suscipit Eucharistiam, an impleat preceptum de communionē in Paschate. 629.2.
 Quatuor temporum nostrorum comparatio cum ieiunio Quatuor temporum apud Iudaeos. 571.2.
 Quatuor tempora vel ab Apostolis, vel statim post ipsos instituta sunt. 572.1.
 Vt quatuor temporibus clericorum ordinationes fierent, Gelasius Papa constituit. ibid.
 In quatuor temporum ieiunio seruando, quae fuerit olim varietas. ibid.
 Quatuor temporum ieiunia hoc ordine, quo nunc sunt, Urbani secundus constituit. 572.2.
 Quatuor temporum ieiunia, quibus de causis instituta sint. 573.1.
 Cur sic dicta sit, & quae sit illius institutio. 577.2. & seqq.
Ratio recta est regula in moralibus. 205.2.
 Actus contra eam, est si Deus non esset, vel non prohiberet, peccatum esset, & quare. 205. & 206.1.
 Peccatum est actus contra eam admissus. ibid.
 Quid significet etiam qua angelicam, & diuinam comprehendit. 206.2.
 Contra eam peccat, qui contra legem humanam agit. 206.1.
 Et contra ius supernaturale. 206.2.
 Est natura hominis. & ideo quod contra eam, est contra naturam hominis. 207.1.
 Ratio diuina, natura sua est recta. ibid.
 Recta ratio nõ potest nõ prescribere furari esse malũ. 280.2.
 Rationis error procedit peccatum voluntatis, nec est error in fide, sed specie vitiosus, & iucundi honestatē falsus. 274.1.
 In ea tunc non sunt duo iudicia contraria. 274.2.
 Ratione carentes legibus non tenentur. 350.1.
 Ecclesia consecrata, vel tantum benedicta quo pacto interconciliari debeat. 382.1. & 2.
 Polluta occultè Ecclesia non indiget reconciliatione quamdiu lateat. ibidem. Vide Consecrationem, & Confessionem.
 In refectiuncula vestertina an liceat vti pane, & quando sit introdunda. 556.2. & seqq. Vide Ieiunium.
 Regula iuris quae maiorem partem eligendã prescribit, quomodo sit intelligenda. 111.1.
 In naturalibus regula est natura, in artificialibus ars, in moribus ratio. 205.2.
 Regule religionum ab Ecclesia approbate iure antiquo communi, & nouo sunt quatuor, S. Basilij, Augustini, Benedicti, & S. Francisci. Quid singule sint, & differant.

Qua tuor Tempora.

Quinquagesima. Ratio.

Reconciliatio.

Refectiuncula. Regula.

1130.2. Quatenus obligent, & quos ordines complectantur. 1131. & seqq. Quid à Constitutione differat, quam vim habeant, & quomodo solui possint. 1135.1.
 Relapsus an sit qui vnam heresim abiurauit tantum, & in diuersam labitur. 669.2.
 Quatuor modis relapsus accipitur. ibid.
 Relapsus censetur qui ob vehementem heresim suspicionem eam abiurauit, & deinde hereticis adheret. ibid.
 Vt relapsus puniri non debet, qui eiuauit heresim certam & communicat cum hereticis alterius erroris. 670.1.
 Nec qui abiurauit heresim & deinceps in eadem inde fugit. ibid.
 Religio quid sit. 165.2. Religionem tacitè proficitur, qui habitum illius gestat. ibid.
 Religio quomodo sit praestantissima virtutum. 177.2.
 Religiosi peccatum ex alia parte maius, ex alia leuius est peccato laici. 263.1.
 Violans Constitutionem, quae ad panam obligat, est à culpa generalis statuto eximatur, ad panam soluendam tenetur. 317.1. & 2.
 Religio duobus modis accipitur. 733.1. vnde dicta. 750.2.
 Religionis actus alij exteriores alij interiores. ibid. An pertineant ad primum Decalogi preceptum. ibid.
 Primum Decalogi preceptum ad religionem pertinet. 750.1.
 Religio sit ne virtus Theologica an moralis. 756.2.
 Sit ne vna virtus specie. ibid.
 Quos actus adorationis Deo, diuinisque rebus tribuat. 751.1.
 Religionis cultus possit ne sanctus, & hominibus tribui. ibidem.
 Religionum ordines sunt à decima praesolueda exempti. 617.1.
 Possunt accipere oblationes quae in eorum Ecclesijs offeruntur. 721.1.
 Licet religioso transire ad aliam religionem strictiorē. 1045.2. Hic transitum iure conceditur. ibid.
 Quomodo liceat ad laxiorem religionem transire. 1048.2.
 Et plura. ibid. de transitu ad alias religiones.
 Religio Carthusianorum an sit strictior quam Minorum. 1011.1.
 Reliquiarum nomine quid intelligatur. 743.1.
 Reliquias sanctorum non est superstitionum venerari. ibid.
 Ritus Ecclesiae circa Reliquias, & sepulchra sanctorum vacent superstitione. 744.2.
 Debere honorari, & coli constat ex scripturis. 745.1.
 Recte ex collo deservunt suspensio. ibid.
 Quomodo recandi, & exponi populo ad venerationem transferri, & offeruari debeant. ibid.
 Quomodo sine auctoritate Romani Pontificis liceat reliquias alicuius sancti colere. 745.2.
 An sit sacrilegium ex loco publico & sacro aliquid reliquiarum privatim extrahere, & sibi sumere aut alio transferre. 746.1.
 An qui id facit excommunicationem incurrat. ibid.
 Ecclesiae mos transferendi reliquias per antiquum. ibid.
 Ad non residendum si beneficium curam animarum habeat adiunctam, requiritur facultas ordinarij in scripto. 316.2.
 Residentia lex in beneficio simplici est iuris Canonici, & consuetudine potest abrogari. 379.2.
 Res vsu consumptibilis dubio iure possessa reperta domina praesertari debet. 121.2.
 Res quae deprehenditur esse aliena, nisi distribuenda est inter quos est iuris dubium. 122.1.
 Res possessa si aliena esse deprehendatur, nec dominus innocentatur, in pauperes est eroganda. ibid.
 Responso prudenti quae sint, & cuius sint auctoritatis. 310.2.

Relapsus.

Religio. Religiosa.

Reliquia.

Residentia.

Res.

Responso.

Vnde

INDEX.

Respublica.	Vnde orta 311.2. Sunt pars iuris civilis. 312.2. Libera potestatem habet condendi leges. 328.1. Rem communem sibi, & privato communem, potest totam vendere cum commode non potest partem distrahere. 416.1. Leges condi possunt quibus aliquis in foro conscientie restituere cogatur. 337.2. Nihil restituendum est emptori, qui emit bona à criminoso occulto, ipso iure Fisco addicta, nisi vel totum precium, vel pars inter proscripti bona inveniatur. 339.2. Restituenda sunt à Fisco heredibus testatoris bona, que bona fide criminoso occulto legavit, que mala fide non item. ibidem. Restituere tenetur fructus Clericus ob factum aliquod ipso iure beneficio priuatus. 340.2. Restitui in conscientia ante cõdemnationem debet damnatum, non pœna. 341.2. Restitui debent in foro conscientie bona domestico, vel extraneo relicta ab eo qui se filium suscepturum desponderat si nascatur. 342. & 343. Ecclesia facta heres plusquam dimidia partis bonorum filio defuncti restituere debet quod supra dimidium est, ubi lege civilis dimidia pars filijs datur. 362.1.	Qui semper abstinet à sacrificio absque iusta causa peccat grauius, si ter in anno celebret non videtur peccare lethali- ter. 874.1. Qui habet curam animarum quoties sacrificare tenetur. Ibidem. Quotidie sacrificare potest Sacerdos præterquam in die parasceues, nec Sabbato Sancto priuatus potest sua auctoritate. Nec in cœna Domini priuatum ubi consuetudo id obtinet. 875.2. Quibus casibus sæpius quam semel in die sacrificare liceat. 876.1. Qui Capellanie præest, & quotidie sacrificare debet quando peccet non celebrando per se, vel per alium. 876.2. An teneatur ad restitutionem eo quod fundatoris voluntati non satisfaciatur. ibid. Quamam diei hora publica, & solemnia Missæ sacrificia à Sacerdote fieri debeant, & quomodo leuialiter peccet diurnam lucem notabiliter præueniens. 877.2. Sacerdos præsens non potest iure Sacramentum Eucharistie consecrare, si tamen consecret verè conficit Sacramentum. 891.2. Qui post consecrationem panis, aut etiam vini meminisse se nõ esse ieiunium prosequi debet sacrificium. ibid. Sine confessione sacrificare non licet. 896.1. Sacerdos conscius sibi peccati lethalis, & sacrificans citra confessionem cum commode possit confiteri, unum, & minus deformitatis tantum peccatum committit. 896.2. Quando quis noctu se polluens à sacrificando abstinere se debeat. ibid. & seq. Sacerdos, qui inchoatum Missæ sacrificium relinquit imperfectum sine iusta causa leuialiter peccat. 897.2. Qui inceptum relinquit ipso iure in excommunicationem non incurrit. ibid. Vide Clericus, Missa, Horæ Canonice, Consecratio. Per Sacramentum delentur veniales culpæ. 249.1. Sed ea tantum quarum voluntas est deposita legitime preparatio. 249.2. Non pugnant Sacramenta cum peccatis venialibus, ut cause physicae, sed vi signa, & instrumenta. ibid. Proximæ ac per se venialia delent. 250.1. In Sacramentis si unum verbum omittatur, aut syllaba que omissa sensum mutat Sacramenta nulla sunt. 423.1. Per Sacramentalia ex opere operato delentur peccata venialia. 250.2. Ad id requiritur actus penitentia implicitus. 251.1. Sacramentalium legitimus usus requiritur, ut preparatio. 251.2. Non sunt Sacramenta, & quare. ibid. Sunt nouem, & quæ. 252.2. An soli Deo sit sacrificandum. 755.2. Sacrificandi præcepto quando teneatur. ibid. Sacrificium quid sit, & quodplex. 846.1. Quæ sit eius materia, quis finis, quomodo differat ab oblationibus alijs Hebræorum, & quid in veteri, & noua lege differat, in quo conueniat. 246.2. Septem sacrificiorum genera olim ab Hebræis usurpata. 847.1. Veteris legis sacrificia per se peccata non debebant, nec gratiam impetrabant, sed offerentium merito, mundabant tamen à legalibus maculis. 847.2. Sacrificium vniuersè sumptum est iuris naturalis, certum ac speciale iuris diuini, aut humani, fuitque in statu nature. 848.2. Solum Deo sacrificia offerenda. 849.1. Quibusnam temporibus sit Deo sacrificandum. 849.2. Non pertinet ad actionem sacrificij, ut hostia macetur, sed
Refectio.	Refcriptum quid sit, & quomodo sumatur, quando sit irritum, quando ratum. 407. & 408.1. Quando ad sanorem pertinet ipso facto est irritum non autem si ad lites. 408.2. Non vitatur ob defectum literæ, vel syllabæ. ibid. Durat dum secundum imperatur. ibid. Quid possit, ut valeat. 409.1. Et quomodo interpretandū. ibid. Refcriptum quis impetrare possit. 409.2. Renelante Deo urbem occupandam ab hoste, nihilominus cõtra niti licet. 126.2. Vnde nascatur, & in quo sit posita. 133.2. Eius varia apud diuersos sunt signa. 134.1. Risus vnde nascatur. 138.2. Risus non est affectus, sed eius effectus. ibid. An videre Titium ex equo dilapsum sit peccatum. 224.2. Ritus Missæ, & partes, que sunt, & quando adhiberi cœpæ. 894.1. & seq. Ritus precandi in Ecclesia & partes. 841.1. Diebus Rogationum an sit præceptum audire sacrum. 545.2. Ieiunium diebus rogationum non est lege communi indictū. 575.2. & seqq. Romæ. Romane vrbis anni quomodo sint supputandi. 506.1. Rusticus. Quotannis liberaliter donando par Galliarum Principi non facit, ut ille ius habeat. 385.1. Sabbatū. Sabbato non est iure communi indictum ieiunium. 573.2. De Sabbati ieiunio variæ Ecclesiarum consuetudines. ibid. Olim Græcis instar festi erat. ibid. Romana Ecclesia solebat omne Sabbatum ieiunio deputare. ibid. Quæ Romanæ sint sequuntæ, & cur Sabbato colebat illud ieiunium. 574.1. Cur Græcis instar festi fuerit. Ibid. Diuersitas hæc orta ex diuersorum Apostolorum traditione. Ibidem. Iure Canonico est institutum ieiunium die Sabbati. 575.1. Sacerdoti integrum est penitentis probabilem sententiam suæ contrariam sequi. 117.1. Sacerdotis improbi, heretici, schismatici, excommunicati, que potest sit in consecratione. 866.1. & seq. Sacerdos est Missæ minister, liber ab impedimentis, & pænis solutus, Eucharistiam ministrare ordinaria potestate ius habet. 872.2. Sacerdos simplex omnis iurisdictionis expertus Eucharistiam alij ministrare non potest, parochi concessu potest. 873.1.	Sacramentalia. Sacramentum. Sacrificium.

Sacrilegium.	<p>fais est si eius materia in se ipsa aliqua ratione mutetur. 851. & 352.1.</p> <p>Quomodo Corpus Domini sub speciebus contentum sit sacrificij materia. 852.1. Vide Missa.</p> <p>Sacrilegij nomine quid intelligatur, quae eius species, & modi, & quomodo admittatur contra personam sacram, vel locum sacrum. 775.1. & seqq.</p> <p>Quae sint loca sacra, & religiosa, & an sit sacrilegium rem non sacram ex eiusmodi locis auferre. 776.1.</p> <p>Sacrilegus ne sit qui in loco sacro vult occidere, furari, &c. 776.2.</p> <p>Sacra rei nomine quid intelligendum, in qua sacrilegium admittitur. 777.1.</p> <p>Simoniam sit ne sacrilegium, & omne peccatum, quo res sacras non, ut decet, tractamus. ibid.</p> <p>An sacrilegi iure ipso excommunicationem incurrant, & incendiarij Ecclesiarum, spoliatores, effractores, & qui rem sacram ex loco sacro auferunt. 777.2. & 778.1.</p> <p>Canonico ne iure prohibitum sit vasa, ligna, candelabra, vestes, pannos ad usus sacros destinatos in profanos usus convertere. 748.2. & 749.1.</p> <p>An vestes, & panni profani possint converteri in paramenta Ecclesiae. 749.1.</p>	<p>via ordinario illius loci ubi student, in non necessarijs non nisi suo Ordinario subijciuntur. ibid. & 350.1.</p> <p>Eius opinio. Peccata distingui per virtutes oppositas rejicitur. 210.2.</p> <p>Quomodo defendi possit. 211.1.</p> <p>Idem explicatur affirmans peccatum veniale committi tantum contra Consilium. 235.2. Et cum asserit deleri reatum, quando remittitur peccatum veniale. 242.1.</p> <p>Scrupulosa conscientia quae sit, & a dubia quid differat. 738.</p> <p>Animus Scrupulosus in una re, vel pluribus, sine causa probabili dubitat, & est animo suspensus. ibid.</p> <p>Quot modis Scrupuli contingant, & ex quibus causis. Ibidem.</p> <p>Quomodo eximere possit, & debeat confessarius Scrupulosus ex conscientia. 1076.739.1.</p> <p>Scrupulosi, qui quod semel recitarum, obliui sunt, & repetere volunt suadendum est ne quicquam reperant. 834.1.</p> <p>Vide conscientia.</p>	<p>Scotus.</p> <p>Scrupulosus.</p>
Sacrum, & Profanum.	<p>Sculptores celebres enumerantur. 509.2.</p> <p>Senator num aliquando excusetur ab audiendo sacra. Vide Missa.</p> <p>Senatus consultum, quod fiebat sine comitijs, aut plebis suffragio. 310.2.</p> <p>Orum est ex Imperatorum potentia, & actu. 311.2.</p> <p>Non liberatur a ieiunio per aetatem, nisi sit infirmus. 582.2.</p> <p>Sexagenarij senes iuxta communem regulam an sint a ieiunio exempti. ibid.</p> <p>Sensus pena est inaequalis. 279.1. Hac non potest peccatum non puniri lege ordinaria, extraordinaria potest. ibid.</p> <p>In sensualitate, & si sit actus leuius peccati, culpa iamentationi, vel voluntati tribuitur. 266.1. Veniale est in ipsa praesente plenam mentis deliberationem, & insequenti semiplenam. ibid.</p> <p>Sententia mei lata verius censetur ipso iure rata. 23.2.</p> <p>Sententiam ius contrariam quando alicui sequi liceat. 117.2.</p> <p>Cur sit dicta, & quanam fuerit huius Dominice origo, & institutio. 577.2. Vide Quadragesima.</p> <p>Sermo. Vide oris peccata.</p> <p>Seruus ab Episcopo electus in Clericum, scientes, & non impediatur domino sit liber. 9.1.</p> <p>Seruus quo iure peculium habere possit. ibid.</p> <p>Seruitus non est omnino contra legem naturalem. 430.2.</p> <p>Signatus, & subscribens in instrumentis, actis, consilijs eo ipso consentit. 10. & 11.1.</p> <p>Signa divina voluntatis quinque, & quae. 125.1.</p> <p>Signa voluntarij quae sint. 6.1.</p> <p>Simoniam crimen incurrit, qui precio hinc inde dato, & accepto, equites ad Sacrorum militum ordines admittant, vel conferunt, & permittant Commendam. 734.1.</p> <p>Species. Vide Consecratio, Panis, Sacrificium.</p> <p>Evidentiam scientiae non habet. 135.1.</p> <p>An sit in Beatis, & an in Christo fuerit. ibid.</p> <p>Qui aliquid eorum, quae sperare debemus, desperat, totam rationem spei tollit.</p> <p>Quando spei preceptum obliget, tanquam remedium peccatorum: adversus quinque peccatorum genera. 1033.2.</p> <p>Spei varia acceptio. 720.1. Quomodo sit virtus, quomodo non, & acquisita, actibus naturalibus num sit Theologica. 720.2.</p> <p>Re differt a fide, & charitate. 721.1.</p> <p>Quare non ponatur moralis virtus, & quomodo per Spei actum in se mereatur. 721.2.</p> <p>Haeret in voluntate, eiusque Primarium, & proximum obiectum est Deus. 722.2.</p>	<p>Sculptores.</p> <p>Senator, & Senatus consultum.</p> <p>Senex.</p> <p>Sensus.</p> <p>Sententia.</p> <p>Septuagesima.</p> <p>Seruus, seruitus.</p> <p>Signa, signare.</p> <p>Simonia.</p> <p>Spec.</p>	
Sampson Sancti.	<p>Dei num se occidit. 452.2.</p> <p>Non invocandi. 752.1. In caelo pro nobis orant. 754.1.</p> <p>Qui ante Christi ascensum in caelos apud inferos detinebantur pro vivis orarunt. 754.2.</p> <p>An qui sunt in purgatorio pro nobis orent. ibid. & 785.2.</p> <p>Beatos omnes etiam parulos iure possumus orare. 786.1.</p> <p>Est lex certam penam irrogans non obtemperantibus. 310.2.</p> <p>Saracenorum nomen quo pacto accipiatur. 699.2.</p> <p>Episcopi, & Inquisitores possunt inquirere in transeuntes & Christianis & Saracenos, & eorum fautores. 700.1.</p> <p>Cum Saracenis quae sint interdicta Christianis, & qui hoc nomine Saracenorum comprehendantur. 700.1. & 2.</p> <p>Saraceni Christiano Principi subiecti puniri possunt ob delicta contra naturam, aut Deum commissa, in ijs quae habent nobiscum communia. 704.1.</p> <p>Saracenorum ritus quatenus impune permittant Principes Christiani. ibid.</p>	<p>Scandalum ex speciali proposito voluntatis dependet. 35.2.</p> <p>Quid sit specialiter, & generaliter acceptum. 232.1.</p> <p>Qui publico verbo, vel facto alios ad peccandum incitat scandalum peccatum non admittit, nisi eo animo faciat, ut alij ad peccandum moveantur. 261.2.</p>	<p>Scandalum.</p>
Schisma, schismaticus.	<p>Schismaticus non est hereticus, & cur. 687.2.</p> <p>Schismaticus sit ne membrum Ecclesiae. ibid.</p> <p>Quomodo schisma sit peccatum, recusando Romani Pontificis praecceptum, Episcopi non item. 688.1.</p> <p>Schismaticus pena excommunicationis afficitur, & an iure communi. 688.2.</p> <p>Quomodo schisma contingat cura intellectus errorem. ibid.</p> <p>Schismatici, nisi nominatim denunciati in communi conuicti non sunt vitandi. 689.1.</p> <p>Schismaticus eo ipso est irregularis, si tamen Episcopus sit vel Clericus retinet potestatem ordinis, non iurisdictionis. 689.2.</p> <p>Cur Graeci vocentur Schismatici, & similes, non heretici. ibid. & 690.1.</p> <p>A Schismaticis, qui promouentur ad ordines, quam penam iuris incurrant. 690.2.</p> <p>Quae publice sunt a Schismaticis quantum valeant. ibid.</p> <p>Vbi literis dant operam sunt quasi peregrini. 49.2.</p> <p>Quod ad crimina pertinet illi subijciuntur, cui subijci est consuetudo Gymnasij. ibidem. Quo ad Sacramenta necessaria</p>	<p>Seruo.</p> <p>Signa.</p> <p>Simoniam.</p> <p>Spec.</p> <p>Quomodo</p>	<p>Quomodo</p>
Scholastici.	<p>Quod ad crimina pertinet illi subijciuntur, cui subijci est consuetudo Gymnasij. ibidem. Quo ad Sacramenta necessaria</p>	<p>Quomodo</p>	

<p>Sponsalia Spurius. <i>Quomodo intereat. ibid. Quomodo in iustis augetur, & peccatoribus. 723.1.</i> <i>Quomodo timeri opponatur. 724.1.</i> <i>Quando ad actum Sperandi præcepto teneamur. 725.1.</i> <i>Metu in isto facta iure Ecclesiastico sunt irrita. 23.1.</i> <i>Spurijs filijs denegare alimenta Civili iure commissum est, Canonico prohibetur nisi aliunde habeant, unde vivant. 399.1.</i> <i>Quod Spurijs iure Civili permiffum est patrem non alere, iure Canonico prohibitum. ibid.</i></p> <p>Status. <i>Status hominis sex considerari possunt. 192.1.</i> <i>Status hominis cum solis natura viribus quid differat à statu peccatoris. 193.1.</i> <i>Status solius naturæ, an pugnam carnis, & spiritus sensiffet. 194.1.</i></p> <p>Statutū. <i>Quæ officia virtutum Deo præstitiffet. 201.1.</i> <i>Status unus est inferiorum Principum, civitatum, populorum constitutio. 310.2. & 418.1. & 2.</i> <i>Laicorum statuta valent contra leges, Clericorum contra Canones non valent, quare. 388.1. Quid fit, ibidem. Vm habet cū primum innovaverit, nec finitur obitu conditoris. 410.2. Contra ius divinum, vel naturale non valet. 411.1.</i> <i>Quomodo abrogari debeat. 418.1.</i> <i>Contineatur etiam Iuris appellatione. 422.1.</i> <i>Afflata Spiritus Sancti loquebatur cum ad populum haberet concionem. 635.1.</i></p> <p>Stipulatio Sirena. Striges. <i>Legitima censetur que silentio approbatur. 8.2.</i> <i>Vnde ortum habet, à quo introducta. 580.2.</i> <i>An verè demonum ministerio per aera deferantur. 770.2. STYPOR. Quid fit. 142.1.</i></p> <p>Subdiaconus. Subditus. <i>Subdiaconus factus satisfaciens recitando officium illius diei que ordinatur. 837.1. Vide Clericus, & 129.2. Vide Ordo.</i> <i>Subdito licet contra suam opinionem sententia, & præcepto Superioris accedere. 116.2.</i></p> <p>Substantia. <i>Substantia actum facit ad generationem habitus, non modus. 162.2.</i> <i>Vide, Actus, Actio.</i></p> <p>Summitz. Superbia. <i>Summitz Classici enumerantur. 106.2.</i> <i>Superbia quid fit. 134.2. & 231.1. Quot modis accipitur. 236.1.</i> <i>In omni peccato est Superbia latè. 231. Latè sumpta est quodcumque lethiferum peccatum. ibid. Et quare. 232. Est speciale, & quando. 231. & 232.1.</i> <i>Contemptus non pertinet ad rationem Superbiae. 255.2.</i> <i>Humilitati, & Magnanimitati quomodo repugnet. ibid.</i> <i>Quando fit lethale, quando veniale peccatum, & que eius sitilitè. 255. & 256.1.</i></p> <p>Superstitio. Suspensio. Surtus. <i>Quid, & quotuplex. 755.2. Que cavenda sint ne superstitio fit in verbis, chartulis, herbis, &c. 774.2. & 775.1.</i> <i>Legibus Canonicis ob culpam venialem imponitur.</i> <i>Surti cum Missæ sacrificio intersunt impleri præceptum. 544.2.</i></p> <p>Symbolū. <i>Symboli Apostolici duodecim articuli quomodo possint esse quatuordecim, cum expositione. Vide credere. Fides.</i></p> <p>Syndereffis. Syneffis. Tabulz. <i>Syneffis quid fit, & quomodo pars prudentie. 68.2.</i> <i>Syndereffis quid, & quis actus ad illum pertineat. 71.2.</i> L<i>eges Romane scriptæ in tabulis æneis Athenienses ligues, Carthaginienses Eburneis. 312.2.</i></p> <p>Tactus. Temeritas. <i>Duodecim leges tabularum. Vide lex.</i> <i>Delectatio ex tactibus, libidinibus gratia est peccatum lethale. 230.2.</i> <i>Tactus minus nobilis, quam visus, eo que privari peius est, quam visus, & cur. 261.1.</i></p> <p>Temperantia. <i>Quid fit. 165.2.</i> <i>Temperantia, & fortitudo in voluntate insunt. 164.1. & 2.</i></p>	<p><i>Temperantia partes que, & quid singule sint. 166.1.</i> <i>Templa propriè soli Deo dicata sunt. 849.1. Cur soli Deo debeantur, & Sanctis dicati dicantur. ibid.</i> <i>Antiquissimus vsus est templa edificandi Sanctis. ibid.</i> <i>Templiariorum Ordo quo iure fuerit eversus. 1106. & seqq. Vide Ordo.</i> <i>In iure duplex est. 423.2.</i> <i>Tentatione prima superata confirmandus erat Adam, & posteriori eius in gratia, & Iustitia originali. 186.2.</i> <i>Extra Territorium peccans subditus, nec statuto, nec consuetudine eius tenetur. 389.1. & 409.2. nisi sit de re subiecta eius conditori. Ibidem. aut peccatum in Territorio caprum alibi expleatur, aut peccans se iudicio sistere nolit. ibid.</i></p> <p>Templū. Templarij.</p> <p>Tempus. Tentatio.</p> <p>Territorium.</p> <p>Terror. Testes. Testamenta. <i>Quid fit. 142.1.</i> <i>Testes in testamento adhibiti, vel decem metum nulli sunt. 23.1.</i> <i>Testamento relinquens bona criminoso occulto, cuius bona sint ipso iure Fisco addicta, peccat. 339.2.</i> <i>Testamenti adiecta pena absque mora in foro conscientie debetur. 343.1.</i> <i>Vt Clerici testamentum de fructibus beneficij condant consuetudine introduci potest. 391.2.</i> <i>Testamento relicto, ut valeat tres, vel duo testes requiruntur in ijs pijs causis. 399.2.</i> <i>In membris non esse peccata, dum offerit, quomodo intelligendum. 264.1. & 266.2.</i> <i>Quod in sensualitate fit veniale nõ lethale, quomodo in eius sententia fit accipiendum. ibid.</i></p> <p>S. Thomas.</p> <p>Timor. <i>Timor, quid fit. 142. Eius effectus. ibid. An ei opponatur audacia. 142.2. Cur illum sequatur pastor. 143.2.</i> <i>Timor Domini, quid in scripturis significet. 724.1.</i> <i>Timor à Theologis triplex constituitur. 724.2.</i> <i>Timor servilis non est natura sua malus, quemadmodum mundanus. ibid. & 725.1.</i></p> <p>Traditio. <i>Traditio Apostolica est ieiunare feria quarta, & sexta. Ite Sabbato. 574. & seqq.</i> <i>Item ne inter Pascha, & Pentecosten, vltimo die Ieiunium indicatur. 581.1.</i> <i>Traditio quid fit, quomodo credendum sit traditionibus. 640.2.</i> <i>Que sint Divine, Apostolica, Ecclesiastica. 641.1. Quam autoritatem habeant. ibid.</i> <i>Quid differant, eorumque varia exempla. 641.2.</i> <i>Ecclesia in traditionibus labi non potest. 642.2.</i> <i>In Comædijs, & Tragedijs, vti vellibus, & habitu infidelium non est peccatum. 719.2.</i> <p style="text-align: center;">T R A H I. In legibus.</p> <i>Trahi ad similia potest lex, etiam in pænis, cum omnino par est ratio. 377.1.</i> <i>Per se non trahitur ad præterita, ibidem. Trahitur si declaratur antiquum ius, non tamen in pænis. ibidem. lex non trahitur ad futura scripta verbis præteriti temporis. 377. & 378.1.</i> <i>Quando Transactione decima tolli possit, & quid fit. 616.2.</i> <i>Tribunal Regium adire cum Ecclesiastici Iudices censuris opprimunt, non licet. 356.2.</i> <i>Que, & vnde dicta. 313.2.</i> <i>Tribunitia leges quid sint. ibid.</i> <i>An idem sit cum dolore. 140.1. In quo obiecto versetur, quot, & que eius species. ibid. Quanam eius cause, & effectus. 140.2.</i></p> <p>Vagates. V<i>Agates ob crimina per regiones quibus subijciantur. 350.1.</i> <i>VALLIS VMBROSÆ. Ordo. Vide Ordo.</i> <i>VASA SACRA. Vide, Instrumentum Sacrum.</i></p>
---	--

Velle.	<p>Velle, est voluntatis quasi primus ad bonum progressus. 46.2. Velle, est finis ipsius. ibid. Velle possumus etiam simpliciter impossibilia, non tamen eligere. 47.1. Volendo impossibile quippiam contra ius, & fas, peccare est. 47.2. Volens vno affectu alterum occidere, & bona eius surripere duo peccata specie distincta committit. 218.1. Volens furari, quod det meretrici, commisit duo peccata specie distincta. ibid. Ad venenum hauriendam Reum moris condemnare barbarum est. 342.1. Beneficij vientes contra imbres, vi, sex Civilis pramijs donat, Canonica pens. 400.1. Veniale. Vide peccatum veniale.</p>	<p>Virtus, quo maior est, eo peccatum contra eam grauius. 260.2. Virtutes morales infuse cum gratia infunduntur, & per peccatum leuiale expelluntur. 277.1. Vis armata que sit. 15.2. Violentia in actu voluntario esse non potest. ibid. Vi coactus ad maleficium non semper excusatur. 16.2. Vita eterna nobis est merces laboris, & gratia reparationis, primo Parenti ante lapsum sui solum merces. 203.2. Vitium a peccato, & culpa quid differat. 205.2. Vitium est habitus, vel actus virtuti contrarius. ibid. Vitia non sicut sibi inuicem copulata. 259.2. Vinctio Sacra, vnum est & Sacramentalibus. 253.1. Vide extrema vinctio. Voluntarium quid sit. 5.2. Voluntarium nec vi nec ignorantia geritur. ibid. Voluntarium sepe est, quod aliena voluntate sit. 6.1. & 292.2. Voluntas aliena quomodo nostram repletur. ibid. Voluntarium potest esse cuiusmodi sit. 6.2. Voluntarium indirectum quid sit. 7.1. Voluntarium iuris fictione quid sit. ibidem. Voluntas tacite permanere censetur, etiam praterita. 11.2. Voluntas quomodo, & quamdiu potestate tantum permaneat in actibus subsequentibus. 14.2. Voluntarium a violento quid differat. 16.2. Voluntas necessitate affici, vi inuita cogi non potest. 17.1. In actibus imperatis cogi potest. ibid. Voluntarium quando ex toto, vel ex parte, metu tollatur. ibidem. Voluntarium indirectum quando sufficiat ad peccatum, quando requiratur directum, & expressum. 35.2. Voluntas in malum, vi malum, cur ferri non possit. 48.1. Voluntas in incogitatum nullo modo ferri potest. 48. & 49.1. Voluntas an a seipsa tantum moueatur, vi causa efficiente, an etiam a Deo. 49.2. Voluntas in finem commanem vltimum necessariò mouetur. 50.1. Voluntati primo inest libertas. ibid. Voluntas qua ratione sit suarum actionum causa. 51.2. Voluntas momento iurum actum elicere potest. 52.2. Voluntas quomodo a Deo applicetur ad agenda. 55.2. Voluntatis amor elicivus quid sit, & quomplex. 57.2. Voluntas quomodo ex duobus obiectis eque bonis alterum eligat. 63.2. Voluntas an minus bonum eligere possit maiori, vel pretermisso vel reiecto. 63.2. Voluntas effioaciter inuenio sine, & vno tantum medio proposito necessariò eligi. 64.2. Voluntas ex simplici mentis notitia quomodo moueri possit. 68.2. Voluntatis actus quid, & quomodo dicantur imperati. 68.2. Voluntati qui actus subiiciantur, qui non. ibid. Voluntas nostra, vi sit bona, an debeat diuine consentire. 125.1. Voluntas antecedens, consequens, beneplaciti, & signi quid sit. ibidem. Voluntas quomodo refugere possit calamitates a Deo visitas. 128.2. An voluntas rationis particeps dari possit, que per naturam peccare nequeat absque gratia Dei. 195.1. In voluntate, vi in subiecto sunt omnia peccata. 263.2. A voluntate quomodo actus externi habeant, vi finis mali. 264.2. Voluntarium requiritur in actibus, qui sunt, non quatenus opera sunt rationis obiecta. 265.1.</p>	Vis. Violentia.
Venenū, & veneficia.	<p>Ad venenum hauriendam Reum moris condemnare barbarum est. 342.1. Veneficij vientes contra imbres, vi, sex Civilis pramijs donat, Canonica pens. 400.1. Veniale. Vide peccatum veniale.</p>	<p>Vinctio Sacra, vnum est & Sacramentalibus. 253.1. Vide extrema vinctio.</p>	Vita eterna.
Verecundia.	<p>Verecundia quid sit, 141.2. Verecundia an a pudore distinguitur. 142.1. Verecundia an sit virtus an effectus animi. ibid. Verecundia an in viros bonos, & senes quoque cadat. 143.1. Verecundia puerorum, & adolescentum cur in laude ponatur. 143.2. Verecundiam cur rubor sequatur. ibid. Verecundia ex aliorum malis aliquando oritur. ibid. Vidua congressum maritalem fingens animo quomodo peccet. 228.1. & 2. Vidua iure Ciuili prohibetur post obitum Mariti intra annum nubere, Canonico permittitur etiam intra mensem. 394.2. & 395.1. Vidua sibi legatum sub conditione si casu vixerit, nubens amittit. 395.1. Vidua post obitum viri, an laudabiliter se domi contineat. 551.2.</p>	<p>Voluntarium quid sit. 5.2. Voluntarium nec vi nec ignorantia geritur. ibid. Voluntarium sepe est, quod aliena voluntate sit. 6.1. & 292.2. Voluntas aliena quomodo nostram repletur. ibid. Voluntarium potest esse cuiusmodi sit. 6.2. Voluntarium indirectum quid sit. 7.1. Voluntarium iuris fictione quid sit. ibidem. Voluntas tacite permanere censetur, etiam praterita. 11.2. Voluntas quomodo, & quamdiu potestate tantum permaneat in actibus subsequentibus. 14.2. Voluntarium a violento quid differat. 16.2. Voluntas necessitate affici, vi inuita cogi non potest. 17.1. In actibus imperatis cogi potest. ibid. Voluntarium quando ex toto, vel ex parte, metu tollatur. ibidem. Voluntarium indirectum quando sufficiat ad peccatum, quando requiratur directum, & expressum. 35.2. Voluntas in malum, vi malum, cur ferri non possit. 48.1. Voluntas in incogitatum nullo modo ferri potest. 48. & 49.1. Voluntas an a seipsa tantum moueatur, vi causa efficiente, an etiam a Deo. 49.2. Voluntas in finem commanem vltimum necessariò mouetur. 50.1. Voluntati primo inest libertas. ibid. Voluntas qua ratione sit suarum actionum causa. 51.2. Voluntas momento iurum actum elicere potest. 52.2. Voluntas quomodo a Deo applicetur ad agenda. 55.2. Voluntatis amor elicivus quid sit, & quomplex. 57.2. Voluntas quomodo ex duobus obiectis eque bonis alterum eligat. 63.2. Voluntas an minus bonum eligere possit maiori, vel pretermisso vel reiecto. 63.2. Voluntas effioaciter inuenio sine, & vno tantum medio proposito necessariò eligi. 64.2. Voluntas ex simplici mentis notitia quomodo moueri possit. 68.2. Voluntatis actus quid, & quomodo dicantur imperati. 68.2. Voluntati qui actus subiiciantur, qui non. ibid. Voluntas nostra, vi sit bona, an debeat diuine consentire. 125.1. Voluntas antecedens, consequens, beneplaciti, & signi quid sit. ibidem. Voluntas quomodo refugere possit calamitates a Deo visitas. 128.2. An voluntas rationis particeps dari possit, que per naturam peccare nequeat absque gratia Dei. 195.1. In voluntate, vi in subiecto sunt omnia peccata. 263.2. A voluntate quomodo actus externi habeant, vi finis mali. 264.2. Voluntarium requiritur in actibus, qui sunt, non quatenus opera sunt rationis obiecta. 265.1.</p>	Vitia.
Vidua.	<p>Vidua congressum maritalem fingens animo quomodo peccet. 228.1. & 2. Vidua iure Ciuili prohibetur post obitum Mariti intra annum nubere, Canonico permittitur etiam intra mensem. 394.2. & 395.1. Vidua sibi legatum sub conditione si casu vixerit, nubens amittit. 395.1. Vidua post obitum viri, an laudabiliter se domi contineat. 551.2.</p>	<p>Voluntas in finem commanem vltimum necessariò mouetur. 50.1.</p>	Voluntas, & voluntarium.
Virtus.	<p>Virtus quid, & quomplex sit. 162.2. Virtus in qua animi facultate, vi subiecto insit. 164.1. Virtus moralis an Angelis insit. 164.2. Virtutes morales quot sint, & vnde diuisio petatur. 165.1. Virtutes Cardinales vnde dicuntur, & illarum prerogatiua. 165.2. Virtutes ceteræ quomodo ad has quatuor reuocentur. ibid. Virtutes Evangelicæ, quot, & quid sint. 166.2. Virtutes Cardinales an specie differant. ibid. Virtus moralis an sit simplex habitus. 167.1. Virtutes alia præter Cardinales, an specie differant. 167.2. Virtus moralis quomodo acquiratur, & in qua materia versetur. 170.1. Virtutes morales infusæ, an sint ab acquisitis specie distinctæ. 171.1. Virtus moralis in medio consistit rationis, vel rei. 171.2. Virtutes morales an, & quomodo inter se sint connectæ. 172.1. Virtus omnis moralis necessario est cum prudentia coniuncta. 173.1. Virtutes omnes morales habet, qui prudentiam habet. ibid. Virtutes morales, an sine fide diuina esse possint. 174.2. An sine Charitate. 175.1. Virtutes morales augetur possunt, & an oēs equaliter. 176.1. Virtutes morales non finiuntur cum hac vita, sed ornant hominem in futura. 176.2. Virtutes Rationis, an moralibus præstent. ibid. Virtutum nomine an dona Spiritus Sancti includantur. 178.1. An virtutes Cardinales, & Theologicæ re distinguantur a Donis Spiritus sancti. ibid. Virtutis officium præstare, ob humanam laudem, quare sit peccatum. 256.1.</p>	<p>Voluntas in finem commanem vltimum necessariò mouetur. 50.1.</p>	Vitia.

Voluntas

INDEX.

Votum.

Voluntas potest aliquid velle absque vlla rationis enunciatione. 274.2.
 Omne voluntatis peccatum antecedit rationis error. ibid.
 Votum metu factum est irritum. 23.1. & 2.
 Votum penale in foro conscientie persoluendum. 340.1.
 An promissio Deo facta possit commutari. 293.1. Que vota possint commutari Confessarij Societatis Iesu. ibid.2.
 Votum quid sit. 941.1. Quid à promissione differat, & quantum animi deliberationem requirat. ibid.
 An requirat propositum voluntatis. 941.2. An solo proposito perfici possit. ibid.
 An requirat pronuntiationem. 942.2. Cuius facultatis affectus. ibid.
 Promittens aliquid sine voluntate se obligandi voto, an voti vinculo teneatur. 943.1.
 An soli Deo fiat. ibidem. Materia voti, & res subiecte. 943.2.
 An votum possit sapienter confirmari, fiatque nouum vinculum. 944.1.
 Dominium rei voto promissæ an maneat penes vouentem. 955.2.
 An opus ex voto factum sit maioris meriti. ibid.
 An peccet quem voti sui facti pœnitet, & quinam vouere possint. 956.1.
 Quomodo vota possint irritari. 958.1. penes quem sit potestas irritandi. 958.2.
 De commutatione votorum, quis habeat facultatē, & quousque extendatur. 969.3. & seq.
 Votum perpetue continentie relaxare commutareve quis possit. 971.1.
 An in Baptismo verè faciat votū qui baptizatur. 945.2.
 Votum quomodo diuidatur. 948.2.
 An arctius obliget quam iusturandum. 934.2.
 Quando quis absolute teneatur ad soluendum, & que resolutio in dubio voto dari possit. 953.2. & 954.1.
 An sublata causa voti, tollatur & obligatio voti. 954.2.
 An ad heredem transeat obligatio voti, & cuius voti. 955.1.
 Quando per alium prestari debeat votum. ibid.2.
 Votum solenne, & simplex non natura sed constitutione Ecclesie differunt. 1015.1.

In quo solennitas voti consistat. 1016.2.
 Matrimonium quomodo dirimatur per solenne votum religionis, & quomodo non. 1018.2.
 Solenne votum paupertatis facit inhabilem ad Dominium bonorum Ecclesiastica constitutione. 1019.2. An possit auctoritate Pontifex relaxari, vt & obedientia. 1022. & seqq.
 Quando professus, & quo iure testamentum non possit condere. 1020.1.
 Quo iure per solenne votum obedientia transeat monachi in ius, & potestatem monasterij. 1021.1.
 An per se voti solennis in religione sit arctius vinculum quam simplicis. 1021.2.
 Monachus auctoritate Summi Pontificis absolui potest à voto castitatis. 1022.2.
 An tantum sint tria vota solennia. 1022.1.
 An in Episcopum electus Monachus, vel Cardinalem, sit eo ipso ab habitu, oreribusque, & regulis liber. 1026.1. & 2.
 An si munus Pontificium deponat debeat ad Monasterium reuerti. 1027.1.
 Vscapio pars alienationis. 122.1. Vide prescriptio.
 Vsuras impune permitttere, & ad eas promissas, soluendas cogere, non est contra ius naturale. 379. & 380.1. Sed contra Canonicum vbi receptum est. 380.1.
 Consuetudine induci potest, vt qui promiserunt, cogantur soluere, nec possint in iudicio repetere. 393.1.
 Vsuras quomodo Deus olim Hebræis permiserit. 433.2.
 Vsus est voluntatis actus, & differt à fruitione. 65.2.
 Vsus an in humanis actionibus sit ab electione distinctus. 66.1.
 Qui vulnerado alterum occidit, vnum tantum peccatum committit, & qui tria vulnera simul infligit Clerico, vnam excommunicationem incurrit. 221.1.
 Vxorēs plures quomodo vni Deus possit concedere. 433.1.
 Vxor quando non teneatur Missam audire die festo. 551.1.
 Vxor quando excusetur à ieiunio. 586.2.
 Xenia in iure dicuntur esculenta, & poculenta. 423.2.
 Zelotypia quid sit. 140.2.

Vscapio.
 Vtura.

Vsus.

Vulnus
 Vulnere.
 Vxor.

Xenia.

Zelotypia.

FINIS.

